

**MINISTERIEEL BESLUIT VAN 2 APRIL 1980 HOUDENDE VASTSTELLING VAN HET
UITGAANSTENUE VAN DE LEDEN VAN DE GEMEENTELIJKE BRANDWEERDIENSTEN EN VAN
DE BRANDWEERDIENSTEN VAN DE AGGLOMERATIES EN DE FEDERATIES VAN
GEMEENTEN.**

(B.S. 15.05.1980)

Gelet op het koninklijk besluit van 6 mei 1971 tot vaststelling van de modellen van gemeentelijke reglementen betreffende de organisatie van de gemeentelijke brandweerdiensten, inzonderheid op de artikelen 37 tot 41 van bijlage 1, en op de artikelen 50 tot 54 van bijlagen 2 en 3;

Gelet op de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten, inzonderheid op artikel 4, § 2, 10°;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, eerste lid;

Gelet op de dringende noodzaak,

Besluit :

Artikel 1. De leden van de gemeentelijke brandweerdiensten en van de brandweerdiensten van de agglomeraties en de federaties van gemeenten dragen een uitgaanstenuë dat in bijlagen 1, 2 en 3 van dit besluit is beschreven.

Zij alleen zijn gemachtigd dit tenuë, evenals de bijbehorende kentekens, te dragen.

Art. 2. [*M.B. van 28 november 1984* (B.S. 21.12.1984) - Het in artikel 1 bedoelde uitgaanstenuë is verplicht vanaf uiterlijk 1 januari 1990.]

BIJLAGE 1

BESCHRIJVING VAN HET UITGAANSTENUE VOOR MANNELIJKE PERSONEELSLEDEN.

De kledingstukken worden vervaardigd in donkerblauwe stof.

De knopen zijn goudkleurig dof of blinkend, half-bol of half-plat met het kenteken van de brandweer erop.

Het kenteken van de brandweer bestaat uit een helm, waarachter twee gekruiste bijlen van 27 mm in de grootste hoogte en 35 mm is de grootste breedte (cfr. fig. 1)

Wanneer dit kenteken samen met de kroon en de lauriertak als kenteken van de pet wordt gebruikt, wordt het kenteken II genoemd. (cfr. fig. 2)

De bijzondere kentekens voor de graden worden bepaald in de rubrieken betreffende de uniformstukken waarop zij voorkomen.

A. DE JEKKER OF UNIFORMJAS (cfr. fig. 3 tot 10).

I. GEWOON OF STADSTENUE.

De jekker is vervaardigd uit laken van het type whipcord 45/55 en is voorzien van kraag en kraagomslag met schildplaatjes. Het is een lang model, half getailleerd en reikt tot 1 cm beneden de dijpluoiën. De gemiddelde lengte onder de taillelijn bedraagt ± 32 cm (aan te passen volgens de lichaamsbouw). Het model heeft rechte voorpanden en een midden rugsplit. De jekker sluit met een rij van vijf knopen, die verder gedefinieerd worden.

Hij heeft één borstzak (stadsmodel), links boven geplaatst en zonder omslag en twee ingewerkte zijzakken (stadsmodel) met omslag en knoopsgat.

a) Kraag en kraagomslag.

De kraag is tweestuks : de bovenkraag en onderkraag.

De onderkraag is 3 à 3,5 cm hoog, volgens de hoogte van de hals, het ligstuk is 4 à 4,5 cm hoog.

De bovenkraag bedekt de onderkraag.

De maten van de kraagomslag zijn aangeduid in figuur 8.

De aldus opgegeven maten gelden slechts voor de standaardmodellen, ze kunnen verschillen naargelang de lichaamsomvang. De hoogte van de kraagomslag mag echter niet gewijzigd worden.

b) Rug.

De rug heeft een half getailleerde snit en bestaat uit twee delen, samengevoegd door een middennaad, die tot ± 10 cm beneden de taillelijn reikt. Die naad loopt uit op een split van ± 25 cm tot onderaan de jas, met dien verstande dat het linkergedeelte over het rechtergedeelte loopt en dit laatste gedeelte zo 4 cm naar binnen loopt.

c) Voorpand. (cfr. fig. 4).

Op het rechter voorpand komen de vijf knopen, in het linker voorpand komen de vijf afgeboorde knoopsgaten. Het eerste knoopsgat ligt aan de punt van de kraagomslag, derwijze dat deze punt in de richting van de oksels op een denkbeeldige ideale horizontale lijn ligt; het vijfde knoopsgat ligt op de hoogte van de zakken.

d) Zakken.

Het linker voorpand is voorzien van een borstzak en zijzak.

Het rechter voorpand is slechts voorzien van een zijzak.

1. De borstzak (cfr. fig. 7)

Een schuin ingezette zak (stadsmodel) is aangebracht op het linker voorpand. De zak daalt zijwaarts naar de knoopsgaten toe en is 11 à 12 cm breed.

Aan de bovenzijde wordt een band van 3 cm breedte afgezet, zonder knoop. Deze band wordt ietwat hoger dan het eerste knoopsgat van de jekker aangebracht.

Op de borstzak wordt een metalen kenteken met erop het wapenschild van de gemeente of van de agglomeratie of wat dit vervangt, aangebracht, met vermelding van de naam van deze in de aldaar officieel te gebruiken taal of talen. Dit kenteken wordt ofwel opgespeld ofwel vastgehecht op een plaatje van donkerblauw vilt.

2. De zijzakken (cfr. fig. 6)

Stadsmodel met omslag en knoopsgat.

De omslag wordt juist onder de taillelijn geplaatst. Deze omslag is 7 cm hoog en 17 cm breed in het hoogste gedeelte en 18 cm breed in het laagste gedeelte; van dit laagste gedeelte zijn de hoeken licht afgerond. Op 2 cm boven de rand van deze omslag, in de middellijn van de zak, komt een rechtstandig knoopsgat. Het is een horizontaal geplaatste, ingezette zak van 16 cm breedte, die zich op 1 cm van de omslag bevindt; de zak heeft een beugelknoop van 17 mm diameter. Deze standaardafmetingen variëren volgens de maat.

e) Schouderpassanten (cfr. fig. 5).

De schouderpassanten zijn van dezelfde stof en kleur als de jekker. Ze hebben de vorm van een verlengd trapezium.

De kleine zijde loopt uit op een punt.

Breedte : 55 mm aan de basis en 40 mm ter hoogte van de knoop. Lengte : 100 à 150 mm.

Een opvijsbare knoop van 17 mm is op 2 cm van de punt in de lengteas aangebracht.

De schouderpassanten zijn afneembaar en van stevige kwaliteit. De binnenkant van de schouderpassant is met een strook van zwart leder afgewerkt, waarvan het vrije uiteinde doorboord is om de vijsknoop door te laten. Op de schouder van het kledingstuk, worden twee passanten in laken aangebracht om de schouderpassant op te bevestigen. De passant zelf heeft een gat met vijsdraad om de bevestiging van de vijsknoop mogelijk te maken.

f) Schildplaatjes.

Kenteken I wordt op de schildplaatjes in zwart fluweel voor officieren, opperadjudanten en adjudanten en in donkerblauwe vilt voor de onderofficieren, korporaals en brandweermannen, aangebracht.

Het schildplaatje is langs de naad van de kraag aangebracht (cfr. fig. 8).

De schildplaatjes eindigen op een punt waarvan de kleine binnenzijde parallel loopt met de kraagspleet. De hoogte van het schildplaatje van de voet tot de punt bedraagt ongeveer 6 cm en kan verschillen naargelang de graad. De breedte van de voet bedraagt 4 cm (cfr. fig. 10).

Kenteken I wordt uitgevoerd in :

- goudkleurig metaal voor de brandweermannen, korporaals en onderofficieren tot de graad van sergeant-majoor;
- zilverkleurig borduursel voor adjudanten en opperadjudanten;
- goudkleurig borduursel voor officieren.

Het geheel van het schildplaatje moet stijf gehouden worden (plastieken onderzijde).

Een rode omlijsting steekt 2 mm uit langs de twee zijden, een verlengde accolade vormend.

De graadaanduidingen zijn dezelfde als deze gangbaar bij het leger. De graad wordt op de jekker en op de mantel door sterren met zes punten aangeduid, met gouddraad geborduurd voor de officieren, met zilverdraad voor de adjudanten en de opperadjudanten, en dit met de volgende afmetingen :

grote diameter 15 mm, kleine diameter 10 mm (cfr. fig. 11 tot 18).

g) Mouwen (cfr. fig. 4)

De mouwen bestaan uit twee stukken, het bovenste en het onderste deel. De mouwen zijn voorzien van horizontale opslagen, die een breedte van 8 cm hebben. Deze opslag wordt recht gesneden en genaaid. De binnenvoering op het einde van de mouw en over een lengte van 8 cm is rood.

Op het onderste gedeelte van de mouw, dragen de korporaals, sergeanten, eerste sergeanten en sergeanten-majoor staafjes overeenkomstig de figuren 19 tot 22.

Ter hoogte van de borstzak wordt op de rechter mouw een omgekeerde gelijkzijdige driehoek van 4 cm zijde aangebracht. Deze driehoek wordt in een rode vilt uitgevoerd voor het beroepspersoneel en in koningsblauwe vilt voor het vrijwilligerspersoneel. Op deze driehoek wordt voor de dienstchefs een in gouddraad geborduurde kroon aangebracht (cfr. fig. 23).

h) Knopen.

De jekker heeft negen half bolvormige knopen : goudkleurig blinkend voor de brandweermannen, korporaals en onderofficieren, goudkleurig dof metaal voor de officieren.

In deze knopen wordt in reliëf kenteken I geslagen :

5 knopen van 21 mm voor het dichtmaken van de jekker;

2 knopen van 17 mm voor het dichtmaken van de zijzakken;

2 vijsknopen van 16 mm voor het bevestigen van de schouderpassanten.

II. CEREMONIEEL TENUE (cfr. fig. 24).

Idem als de jekker van het stadstenu, doch met vervanging van de schouderpassanten door schouderstukken op donkerblauwe vilt met gedraaide vlechten :

- in gouddraad voor de officieren;
- in zilverdraad voor de adjudanten en de opperadjudanten;
- in gedraaide zwarte gouddraad voor de onderofficieren, tot de graad van sergeant-majoor;
- in zwarte draden voor de overige graden.

B. DE LANGE BROEK.

De lange broek is in dezelfde stof als de jekker met twee zakken in schuine richting en een zak achteraan met dubbel boordsel en omslag met knoop langs de binnenkant. Van het klassieke type met een breedte onderaan tussen 24 en 27 cm naargelang de grootte van de wreef (maximum 27 cm). De broek heeft passanten waarin de riem dient gestoken.

C. DE MANTEL IN REGENWERENDE STOF. (cfr. fig. 25 tot 30).

De regenmantel wordt uitgevoerd in zuiver gekamde scheerwol (getwijnd garen in 2/56 fijne draad met satijnen binnenkant).

Gewicht : 550/570 gr. per meter bij 150 cm. Aantal scheerdraden : 65/cm. Aantal inslagen per schutdraad : 25/cm.

Niet-krimpend, kleurhoudend. De mantel is van donkerblauwe kleur, half-getailleerd model met 4 knopen.

De mantel bestaat uit 4 banden, waarvan twee symmetrisch vooraan en twee symmetrisch achteraan. Hij is volledig langs de binnenkant afgewerkt met satijn van een bijpassende kleur. De regenmantel komt tot 38 ^ 40 cm van de grond (d.i. 4 à 8 cm onder de knie). De schouder-, zij- en centrale stiksels worden op 1 cm van de rand uitgevoerd.

De mogelijkheid van het dragen van een "fleece" is voorzien.

a) Kraag.

De bovenkraag is uit één stuk. Overgeslagen meet hij 6 cm op de rug.

De punt van de kraag komt op 4,5 cm van de basis.

b) Voorpand en kraagomslag.

Het bovendeel van de mantelvoorpanden vormt een kraagomslag vanaf de tweede knoop.

De kraagomslag vormt een driehoek, waarvan de afmetingen vermeld staan bij figuur 27.

In de hoek van 90° van de linker kraagomslag bevindt zich een knoopsgat. De drie overige knoopsgaten bevinden zich in een gleuf, zodat ze onzichtbaar zijn. Iedere voorpand heeft een horizontaal ingezette zak, stadsmodel, met een klep van ± 18 cm breed en 7 cm hoog.

c) Rug.

De rug bestaat uit twee delen, samengevoegd door een middennaad. de naad loopt uit op een split die 5 cm naar binnen loopt en 1/3e van de totale lengte van het kledingstuk bedraagt.

d) Schouderpassanten.

De regenmantel is voorzien van dubbele schouderpassanten waarop een zwarte corozo-knoop is bevestigd (cfr. fig. 28).

Ze hebben de vorm van een verlengd trapezium, waarvan de grote zijde uitloopt op een punt.

Breedte : 4 cm aan de smalste breedte, 5 cm ter hoogte van het knoopsgat. De lengte van de smalste breedte tot de punt bedraagt 12 à 13 cm.

Deze passanten worden dubbel op de schouder aangebracht door middel van een lits en van een knoop.

De graad en het kenteken I worden op zwart fluweel met rood stiksel aangebracht voor officieren, alles met gouddraad geborduurd (cfr. fig. 38 tot 43).

Voor de onderofficieren, korporaals en brandweermannen worden de schouderpassanten vervaardigd in donkerblauw fluweel met rood stiksel. De graad en kenteken I worden met zilverdraad geborduurd voor opperadjudanten en adjudanten. Voor de onderofficieren tot de graad van sergeant-majoor, de korporaals en de brandweermannen, wordt kenteken I in goudkleurig metaal uitgevoerd en de graad wordt door staafjes in stof aangeduid (cfr. fig. 31 tot 37).

e) Knopen.

Er zijn 4 corozo-knopen, waarvan de eerste op de achterzijde van de rechter kraagomslag aangebracht wordt.

Twee knopen houden de schouderpassanten vast en twee knopen zijn op de mouwpassanten bevestigd.

f) Mouwen.

De mouwen zijn van het klassieke model zonder opslag.

Op 7 cm van de mouwzoom komt een opzetje waarop een zwarte knoop is geplaatst (cfr. fig. 29). Dit opzetje is 4 cm breed en 12 cm lang. De basis ervan wordt in de mouwnaad vastgemaakt en in de punt wordt een knoopsgat voorzien.

Het onderste gedeelte van de mouw is voorzien van een versterking vastgehouden door de stiksels en een stiksel dient op 5 cm van de rand op deze versterking geplaatst.

D. DE MANTEL. (cfr. fig. 44 tot 48) Facultatief.

De mantel, in donkerblauw laken van zuivere wol (600 à 700 gr), heeft een zgn. "ridder" kraag en een rij van 4 half-platte goudkleurige knopen van 33 mm. Hij is half-getailleerd. De benedenboord van de mantel reikt 35 tot 42 cm van de grond. (d.i. 4 à 8 cm beneden de knie).

De mantel bestaat uit vier banden, waarvan twee symmetrisch vooraan en twee symmetrisch achteraan en is volledig langs de binnenkant met satijn afgewerkt. De zij-, kraag- en schouderaden, evenals het centrale stiksel van de rug worden opengestreken.

a) Kraag.

De bovenkraag is uit één stuk. De afmetingen zijn deze die voorkomen onder figuur 47.

In iedere hoek draagt de kraag een ruitvormig schildplaatje, met kenteken I en met aanduiding van de graden en van hetzelfde type als datgene op de jekker (cfr. fig. 48).

b) Voorpand.

Op het rechter voorpand worden 4 knopen genaaid, op het linker voorpand worden 4 knoopsgaten aangebracht. Het eerste knoopsgat bevindt zich ter hoogte van de kraag, het vierde ter hoogte van de zakken.

c) Rug.

De rug heeft een half-getailleerde snit en bestaat uit twee delen samengevoegd door een middennaad. Deze naad loopt uit op een split die 1/3e is van de totale lengte van de mantel en die 4 cm naar binnen loopt.

d) Mouwen.

De mouwen zijn van het zgn. "ingezette" type en hebben geen opslag.

e) Zakken.

Het linker en rechter voorpand hebben elk een horizontaal ingezette zak (stadsmodel), omstikt, met omslag.

Deze omslag is 7 cm hoog en 18 cm breed, de onderste hoeken van de omslag zijn licht afgerond (cfr. fig. 46).

De zak bevindt zich op 1 cm van de omslag.

f) Knopen.

In de knopen, goudkleurig dof metaal voor de officieren, goudkleurig blinkend metaal voor de onderofficieren, korporaals en brandweermannen, wordt in reliëf kenteken I geslagen. Het zijn half-bolle knopen van 33 mm diameter.

E. DE PET (cfr. fig. 49)

De pet is van het type "piloot burgerluchtvaart" en is gemaakt uit donkerblauwe stof (serge of gabardine).

Op de voorzijde staat het kenteken II in koperkleurig metaal op zwarte vilt, uitgezonderd voor officieren, opperadjudanten en adjudanten waar het kenteken II in gouddraad is uitgevoerd. De klep is overtrokken met dezelfde donkerblauwe stof als de rest van de pet voor officieren, opperadjudanten en adjudanten en bestaat uit zwarte wasdoek of uit zwart gevernist leder voor de andere graden.

Deze klep heeft een afgeronde vorm en bovenaan bevindt zich een stormband. Deze stormband wordt langs de zijanten door twee platte knopen vastgehecht. Deze knopen zijn in goudkleurig dof metaal voor de officieren, in goudkleurig blinkend metaal voor de onderofficieren, korporaals en brandweermannen. Op deze knopen met een diameter van 12 mm wordt het kenteken I aangebracht.

Varianten voor bepaalde graden :

luitenant-kolonel (cfr. fig. 50).

Kenteken II wordt in gouddraad op zwarte achtergrond geborduurd.

De stormband is in goudkleurig touw. De klep heeft één enkele rij eikenbladeren in gouddraad geborduurd. Een gouden touw loopt volledig langs de onderste rand.

majoor (cfr. fig. 51)

idem als voor luitenant-kolonel, behalve de klep die een rand van 10 mm gouddraad heeft. Een gouden touw loop volledig langs de onderste rand.

- de andere officieren : de stormband is een gouden touw.
- de opperadjudanten en de adjudanten : de stormband is een zilveren touw.
- de andere onderofficieren en korporaals : de stormband is een gemengd gouden en zwart touw.
- de brandweermannen : de stormband is een zwart touw.

F. HET HEMD - DE DAS.

1. HET HEMD

Het hemd is van het militaire type met borstzakken en schouderbanden, van lichtblauwe kleur, met vaste boord en dubbele of enkele manchetten voor het stadstenu.

Het hemd is van witte kleur bij het ceremonieel tenue.

De officieren mogen eveneens een hemd van witte kleur dragen bij het stadstenu.

In de zomerperiode, wanneer de jekker van het uniform wordt uitgetrokken, worden de graden en kenteken I op de schouderpassanten gedragen die van hetzelfde type zijn als deze beschreven voor de regenmantel (cfr. fig. 31 tot 43).

2. DE DAS.

De das is vervaardigd van donkerblauwe stof voor het stadstenu, van zwarte stof voor het ceremonieel tenue.

G. DE HANDSCHOENEN.

De handschoenen zijn van zwart leder gedragen met het stadstenu.

Ze zijn van wit leder of witte stof gedragen met het ceremonieel tenue.

H. DE SCHOENEN.

Het schoeisel is steeds in zwart leder.

De schoenen zijn steeds van een klassiek model.

I. DE STOFKWALITEIT.

De kledingstukken worden vervaardigd uit de stofkwaliteit en in de kleur waarvan de stalen op het departement van Binnenlandse Zaken - Directie van de Brandweerdiensten, te bezichtigen zijn.

BIJLAGE 2

BESCHRIJVING VAN HET UITGAANSTENUE VOOR VROUWELIJKE PERSONEELSLEDEN.

De kledingstukken worden vervaardigd in donkerblauwe stof.

De knopen zijn goudkleurig dof of blinkend, half-bol of half-plat met het kenteken van de brandweer erop.

A. DE JEKKER OF UNIFORMJAS. (cfr. fig. 52 tot 59)

I. GEWOON OF STADSTENUE.

De jekker is vervaardigd uit laken van het type whipcord 45/55 en is voorzien van kraag en kraagomslag met schildplaatjes. Het is een lang model, getailleerd, reikt tot 1 cm beneden de dijpluimen. De gemiddelde lengte onder de taillelijn wordt aangepast naargelang de lichaamsbouw. Het model heeft getailleerde voorpanden en een midden rugsplit. De jekker sluit met een rij van 4 knopen, die verder gedefinieerd worden. Hij heeft één borstzak (stadsmodel), links boven geplaatst en zonder omslag en twee ingewerkte zijzakken (stadsmodel) met omslag en knoopsgat.

a) Kraag en kraagomslag.

De kraag is tweestuks : de bovenkraag en onderkraag.

De onderkraag is 3 à 3,5 cm hoog, volgens de hoogte van de hals, het ligstuk is 4 à 4,5 cm hoog.

De bovenkraag bedekt de onderkraag.

De maten van de kraagomslag zijn aangeduid in fig. 8.

De aldus opgegeven maten gelden slechts voor de standaardmodellen, ze kunnen verschillen naargelang de lichaamsomvang. De hoogte van de kraag- omslag mag echter niet gewijzigd worden.

b) Rug. (cfr. fig. 52).

De rug heeft een getailleerde snit en bestaat uit twee delen, samengevoegd door een middennaad, die ongeveer 10 cm beneden de taillelijn reikt. De naad loopt uit op een split tot onderaan de jas, met dien verstande dat het linker gedeelte over het rechter gedeelte loopt en dit laatste gedeelte zo 4 cm naar binnen loopt.

c) Voorpand (cfr. fig. 53)

Op het linker voorpand komen de vier knopen, in het rechter voorpand komen de vier afgeboorde knoopsgaten. het eerste knoopsgat ligt aan de punt van de kraagomslag, derwijze dat deze punt in de richting van de oksels op een denkbeeldige ideale horizontale lijn ligt. Het vierde knoopsgat bevindt zich op de hoogte van de zijzakken.

d) Zakken.

Het linker voorpand is voorzien van een borstzak en zijzak.

Het rechter voorpand is slechts voorzien van een zijzak.

1. De borstzak (cfr. fig. 54)

Een schuin ingezette zak (stadsmodel) is aangebracht op het linker voorpand.

De zak daalt zijwaarts naar de knoopsgaten toe en is 9 cm breed. Aan de bovenkant wordt een band van 2,5 cm afgezet, zonder knoop. Deze band wordt ietwat hoger dan het eerste knoopsgat van de jekker aangebracht.

Op de borstzak wordt een metalen kenteken met erop het wapenschild van de gemeente of van de agglomeratie of wat dit vervangt, aangebracht, met vermelding van de naam van deze in de aldaar officieel te gebruiken taal of talen. Dit kenteken wordt ofwel opgespeld, ofwel vastgehecht op een plaatje van donkerblauwe vilt.

2. De zijzakken (cfr. fig. 55)

Stadmodel met omslag en knoopsgat.

De omslag wordt juist onder de taillelijn geplaatst.

Deze omslag is 6 cm hoog en 14 cm breed in het hoogste gedeelte en 15 cm breed in het laagste gedeelte, van dit laagste gedeelte zijn de hoeken licht afgerond. Op 1 cm boven de rand van de klep, in de middellijn van de zak, komt een rechtstandig knoopsgat.

Het is een horizontaal geplaatste, ingezette zak van 13 cm breedte; de zak heeft een beugelknoop van 17 mm diameter.

Deze standaardafmetingen variëren volgens de maat.

e) Schouderpassanten (cfr. fig. 56).

De schouderpassanten zijn van dezelfde stof en kleur als de jekker. Ze hebben de vorm van een verlengd trapezium.

De kleine zijde loopt uit op een punt.

Breedte : 50 mm aan de basis en 35 mm ter hoogte van de knoop. Lengte 90 à 110 mm.

Een opvijsbare knoop van 17 mm is op 2 cm van de punt in de lengteas aangebracht.

De schouderpassanten zijn afneembaar en van stevige kwaliteit. De binnenkant van de schouderpassant is met een strook van zwart leder afgewerkt, waarvan het vrije uiteinde doorboord is om de vijsknoop door te laten.

Op de schouders van het kledingstuk, worden twee passanten in laken aangebracht om de schouderpassanten op te bevestigen.

De passant zelf heeft een gat met vijsdraad om de bevestiging van de vijsknoop mogelijk te maken.

f) Schildplaatjes (cfr. fig. 58)

Kenteken I wordt op schildplaatjes in zwart fluweel voor officieren, opperadjudanten en adjudanten en in donkerblauwe vilt voor onderofficieren, korporaals en brandweermannen, aangebracht.

Het schildplaatje is langs de naad van de kraag aangebracht (cfr. fig. 53).

De schildplaatjes eindigen op een punt waarvan de kleine binnenzijde parallel loopt met de kraagspleet.

De hoogte van het schildplaatje van de voet tot de punt bedraagt ongeveer 6 cm en kan verschillen naargelang de graad. De breedte van de voet bedraagt 4 cm (cfr. fig. 57).

Kenteken I wordt uitgevoerd in :

- goudkleurig metaal voor de brandweermannen, korporaals en onderofficieren tot de graad van sergeant-majoor;
- zilverkleurig borduursel voor adjudanten en opperadjudanten;
- goudkleurig borduursel voor officieren.

Het geheel van het schildplaatje moet stijf gehouden worden (plastieken onderzijde).

Een rode omlijsting steekt 2 mm uit langs de twee zijden, een verlengde accolade vormend.

De graadaanduidingen zijn dezelfde als deze gangbaar bij het leger. De graad wordt op de jekker en op de mantel door sterren met zes punten aangeduid, met gouddraad geborduurd voor de officieren, met zilverdraad voor de adjudanten en de opperadjudanten, en dit met de volgende afmetingen : grote diameter 15 mm, kleine diameter 10 mm (cfr. fig. 11 tot 18).

g) Mouwen. (cfr. fig. 59)

De mouwen bestaan uit twee stukken, het bovenste en het onderste deel.

De mouwen zijn voorzien van horizontale opslagen, die een breedte van 8 cm hebben. Deze opslag wordt recht gesneden en genaaid. De binnenvoering op het einde van de mouw en over een lengte van 8 cm is rood. Op het onderste gedeelte van de mouw, dragen de korporaals, sergeanten, eerste sergeanten en sergeanten-majoor staafjes overeenkomstig de fig. 19 tot 22.

Ter hoogte van de borstzak wordt op de rechtermouw een omgekeerde gelijkzijdige driehoek van 4 cm zijde aangebracht. Deze driehoek wordt in rode vilt uitgevoerd voor het beroepspersoneel en in koningsblauwe vilt voor het vrijwilligerspersoneel. Op deze driehoek wordt voor de dienstchefs een in gouddraad geborduurde kroon aangebracht.

h) Knopen.

De jekker heeft acht half bolvormige knopen : goudkleurig blinkend voor de brandweermannen, korporaals en onderofficieren, goudkleurig dof metaal voor de officieren.

In deze knopen wordt in reliëf kenteken I geslagen :

- 4 knopen van 21 mm voor het dichtmaken van de jekker;
- 2 knopen van 17 mm voor het dichtmaken van de zijzakken;
- 2 vijsknopen van 16 mm voor het bevestigen van de schouder-passanten.

II. CEREMONIEEL TENUE. (cfr. fig. 24)

Idem als de jekker van het stadstenu, doch met vervanging van de schouderpassanten door schouderstukken op donkerblauwe vilt met gedraaide vlechten :

- in gouddraad voor de officieren;
- in zilverdraad : voor de adjudanten en de opperadjudanten;
- in gedraaide zwarte en gouddraad : voor de onderofficieren, tot de graad van sergeant-majoor;
- in zwarte draden voor de overige graden.

B. DE ROK.

De rok is in dezelfde stof als de jekker.

Er zijn twee zakken in het stiksel van de tailleband voorzien (opening 11 cm). De rok heeft twee springplooiën vooraan. De naden boven de springplooiën worden overstikt. De rok loopt onderaan lichtjes uit. De rok komt juist tot onder de knie.

C. DE MANTEL IN REGENWERENDE STOF.

De regenmantel wordt uitgevoerd in zuiver gekamde scheerwol (getwijnd garen in 2/56 fijne draad met satijnen binnenkant).

Gewicht : 550/570 gr. per meter bij 150 cm. Aantal inslagen per schutdraad : 25/cm. Aantal scheerdraden : 65/cm. Niet-krimpnd, kleurhoudend. De mantel is van donkerblauwe kleur, getailleerd model met 4 knopen.

De mantel bestaat uit 4 banden, waarvan twee symmetrisch vooraan en twee symmetrisch achteraan. Hij is volledig langs de binnenkant afgewerkt met satijn van een bijpassende kleur. De regenmantel komt tot 38 à 40 cm van de grond (d.i. 8 à 10 cm onder de knie). De schouders, zij- en centrale stiksels worden op 1 cm van de rand uitgevoerd.

De mogelijkheid voor het dragen van een "fleece" is voorzien.

a) Kraag.

De bovenkraag is uit één stuk. Overgeslagen meet hij 6 cm op de rug.
De punt van de kraag komt op 4,5 cm van de basis.

b) Voorpand en kraagomslag.

Het bovendee van de mantelvoorpanden vormt een kraagomslag vanaf de tweede knoop.
In de hoek van 90° van de rechter kraagomslag bevindt zich een knoopsgat.
Ieder voorpand heeft een ingezette zak, ingewerkt in de naad.

c) Rug.

De rug bestaat uit twee delen, samengevoegd door een middennaad. De naad loopt uit op een split die 4 cm naar binnen loopt en 1/3e van de totale lengte van het kledingstuk bedraagt.

d) Schouderpassanten.

De regenmantel is voorzien van dubbele schouderpassanten waarop een zwarte corozo-knoop is bevestigd. (cfr. fig. 28).

Ze hebben de vorm van een verlengd trapezium, waarvan de grote zijde uitloopt op een punt.

Breedte : 40 mm aan de smalste breedte, 50 mm ter hoogte van het knoopsgat.

De lengte van de smalste breedte tot de punt bedraagt 9 à 11 cm.

Deze passanten worden dubbel op de schouder aangebracht door middel van een lits en van een knoop.

De graad en het kenteken I worden op zwart fluweel met rood stiksel aangebracht voor officieren, alles met gouddraad geborduurd (cfr. fig. 38 tot 43). Voor de onderofficieren, korporaals en brandweermannen worden schouderpassanten vervaardigd in donkerblauw fluweel met rood stiksel. De graad en kenteken I worden met zilverdraad geborduurd voor operadjudanten en adjudanten. Voor de onderofficieren tot de graad van sergeant-majoor, de korporaals en de brandweermannen, wordt kenteken I in goudkleurig metaal uitgevoerd en de graad wordt door staafjes in stof aangeduid. (cfr. fig. 31 tot 37).

e) Knopen.

Er zijn 4 corozo-knopen, waarvan de eerste in de achterzijde van de linker kraagomslag aangebracht wordt.

Twee knopen houden de schouderpassanten vast en twee knopen zijn op de mouwpassanten bevestigd.

f) Mouwen.

De mouwen zijn van het klassiek model zonder opslag.

Op 7 cm van de mouwzoom komt een opzetje waarop een zwarte knoop is geplaatst (cfr. fig. 29).

Dit opzetje is 4 cm breed en 12 cm lang. De basis ervan wordt in de mouwnaden vastgemaakt en in de punt wordt een knoopsgat voorzien. Het onderste gedeelte van de mouw is voorzien van een versterking vastgehouden door de stiksels en een stiksel dient op 5 cm van de rand op deze versterking geplaatst.

D. DE MANTEL - facultatief.

De mantel, in donkerblauw laken van zuivere wol (600 à 700 gr), heeft een zgn. "ridder" kraag en een rij van 3 half-platte goudkleurige knopen van 33 mm. Hij is getailleerd. De benedenboord van de mantel reikt tot ongeveer 40 cm van de grond (d.i. 8 à 10 cm beneden de knie).

De mantel bestaat uit vier banden, waarvan twee symmetrisch vooraan en twee symmetrisch achteraan en is volledig langs de binnenkant met satijn afgewerkt. De zij-, kraag- en schouderaden, evenals het centrale stiksel van de rug worden opengestreekt.

a) Kraag.

De bovenkraag is uit één stuk. De afmetingen zijn deze die voorkomen onder figuur 47.

In iedere hoek draagt de kraag een ruitvormig schildplaatje, met kenteken I en met aanduiding van de graden en van hetzelfde type als datgene op de jekker (cfr. fig. 48).

b) Voorpanden.

Op het linker voorpand worden 3 knopen genaaid, op het rechter voorpand worden 3 knoopsgaten aangebracht. Het eerste knoopsgat bevindt zich ter hoogte van de kraag, het derde ter hoogte van de zakken.

c) Rug.

De rug heeft een getailleerde snit en bestaat uit twee delen samengevoegd door een middennaad. Deze naad loopt uit op een split die 1/3e is van de totale lengte van de mantel en die 4 cm naar binnen loopt.

d) Mouwen.

De mouwen zijn van het zgn. "ingezette" type en hebben geen opslag.

e) Zakken.

Ieder voorpand heeft een ingezette zak, ingewerkt in de naad.

f) Knopen.

In de knopen, goudkleurig dof metaal voor de officieren, goudkleurig blinkend metaal voor de onderofficieren, korporaals en brandweermannen, wordt in reliëf kenteken I geslagen. Het zijn half-bolle knopen van 33 mm diameter.

E. HET HOOFDDEKSEL (cfr. fig. 60).

Het hoofddekseel bestaat in een stoffen hoed, "marine"-model, uitgevoerd in serge of gabardine van dezelfde kleur als het uniform.

De randen zijn aan beide zijden opgeslagen, ze komen ter hoogte van de zoom van het overtrek. Voor en achter zijn de randen plat, met een klein omgeslagen boordje. Het hoofddekseel is volledig gemaakt uit donkerblauwe stof en is voorzien van een afneembaar overtrek in dezelfde stof en kleur. De

zomen van het overtrek schuiven onder een vouw, die aan beide zijden van de hoed tot dit doel is voorzien.

Het kenteken II in gouddraad uitgevoerd voor officieren, opperadjudanten en adjudanten en in koperkleurig metaal voor de onderofficieren en de brandweermannen, wordt op een kussentje in zwarte vilt uitgevoerd, zodat het mogelijk is het overtrek achter het kentekensteuntje te schuiven.

F. DE OVERHEMDBLOUSE.

De overhemdblouse is wit of lichtblauw, gesloten of open halsboord met lange punten, dubbele of enkele manchetten en van een half-getailleerde snit.

G. DE DAS OF SJAAL.

De overhemdblouse wordt met een zwarte of donkerblauwe das, of met een geknoopte sjaal van donkerblauwe kleur gedragen.

H. DE KOUSEN.

Klassiek model, eenvoudig.

I. DE SCHOENEN - LAARZEN.

De schoenen zijn van zwart leder, model "moccasin", met middelmatige hakken.

De laarzen zijn van zwart leder, klassiek model, met middelmatige hakken.

J. DE HANDSCHOENEN.

De handschoenen zijn van zwart leder gedragen met het stadstenu. Ze zijn van wit leder of witte stof gedragen met het ceremonieel tenue.

K. DE STOFKWALITEIT.

De kledingstukken worden vervaardigd uit de stofkwaliteit en in de kleur waarvan de stalen op het departement van Binnenlandse Zaken - Directie van de Brandweerdiensten, te bezichtigen zijn.

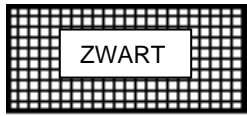

fig. 1

fig. 2

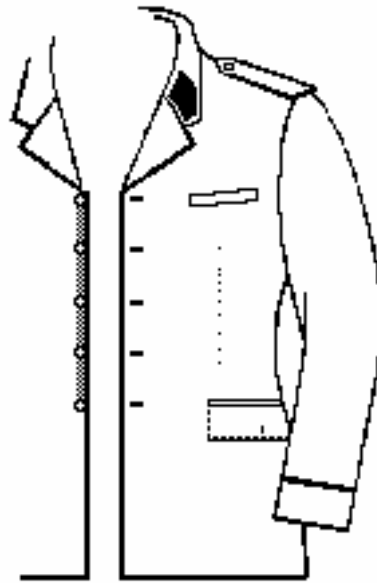

fig. 3

fig. 4

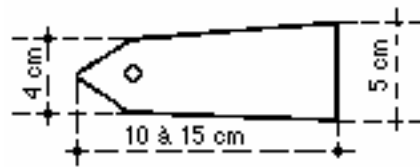

fig. 5

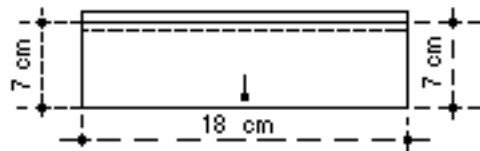

fig. 6

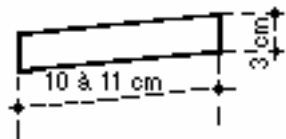

fig. 7

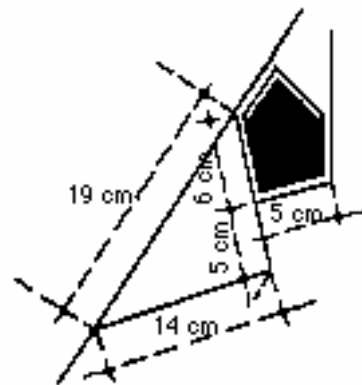

fig. 8

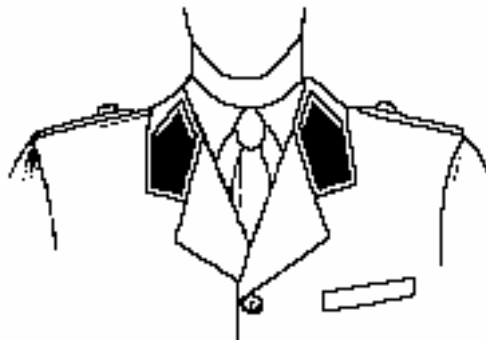

fig. 9

fig. 10

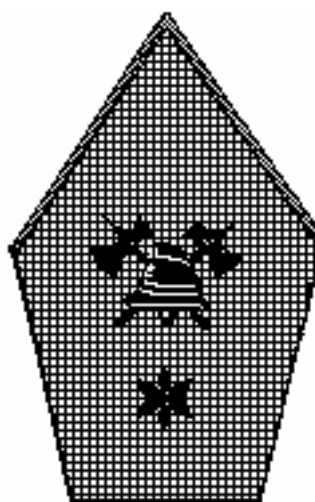

fig. 11

ADJUDANT

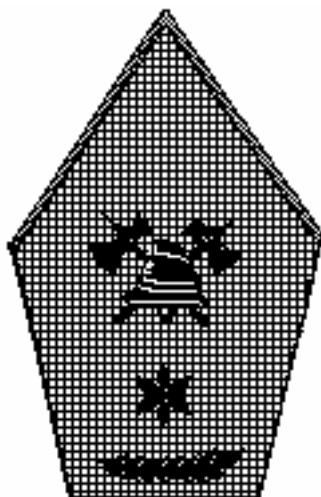

fig. 12

OPPERADJUDANT

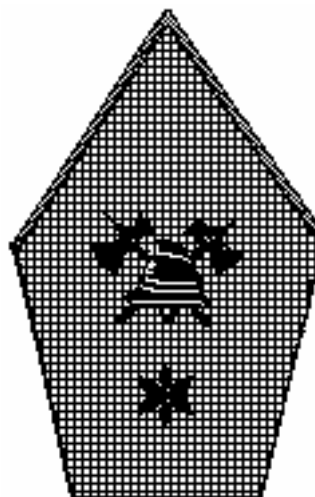

fig. 13

ONDERLUITENANT

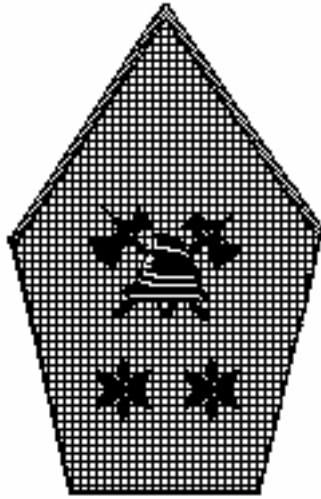

fig. 14

LUITENANT

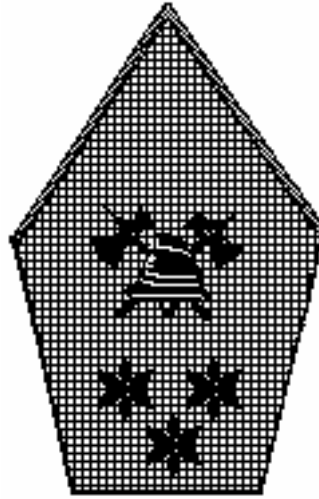

fig. 15

KAPITEIN

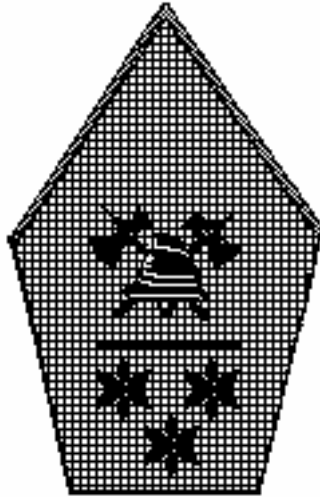

fig.16

KAPITEIN-COMMANDANT

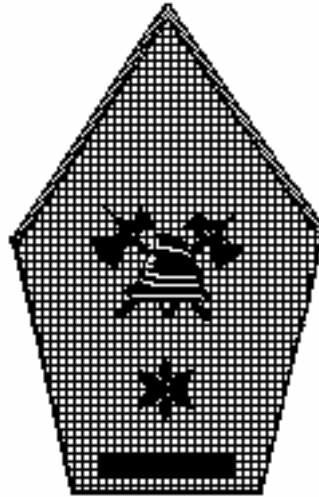

fig.17

MAJOOR

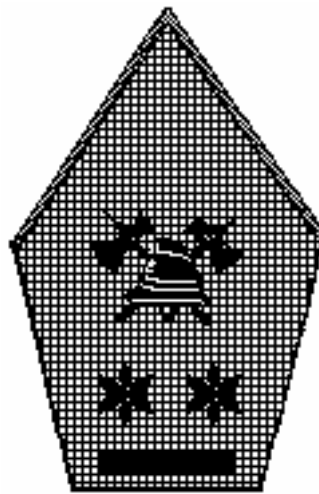

fig. 18

LUITENANT-KOLONEL

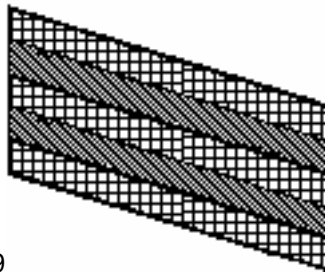

fig. 19

KORPORAAL

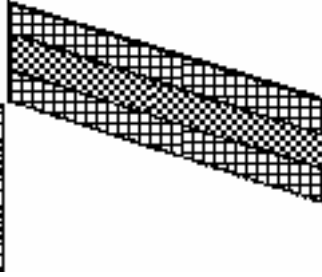

fig.20

SERGEANT

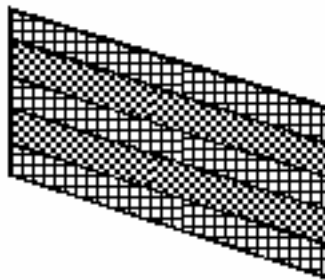

fig.21

EERSTE SERGEANT

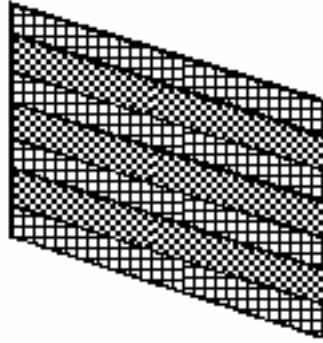

fig.22

SERGEANT-MAJOR

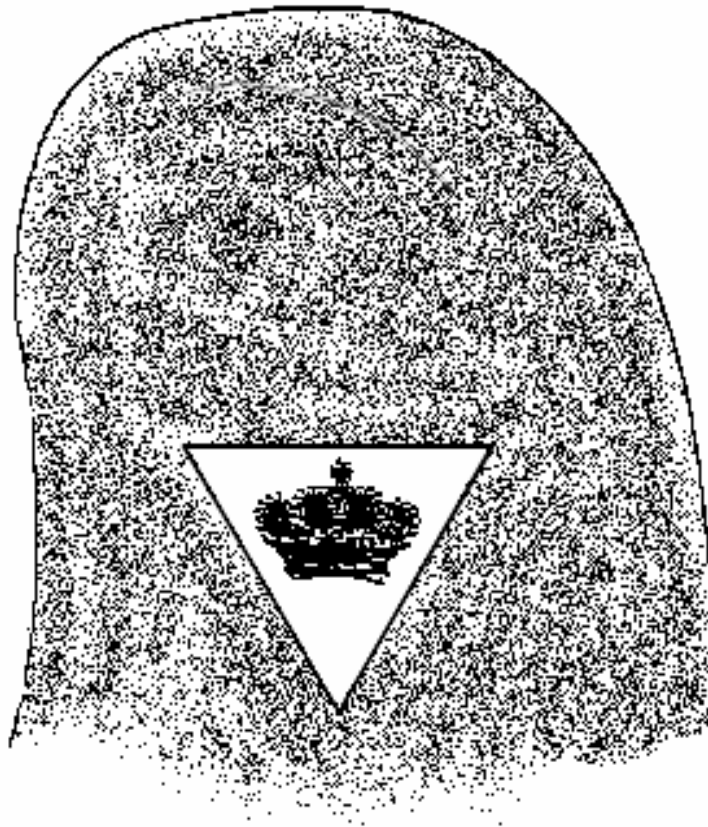

fig. 23

fig. 24

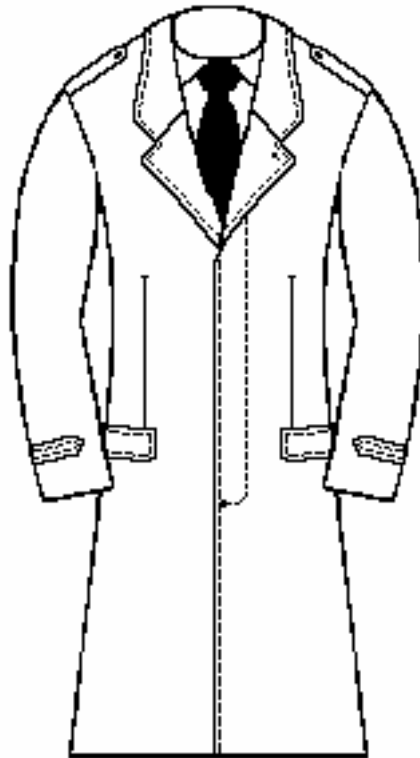

fig. 25

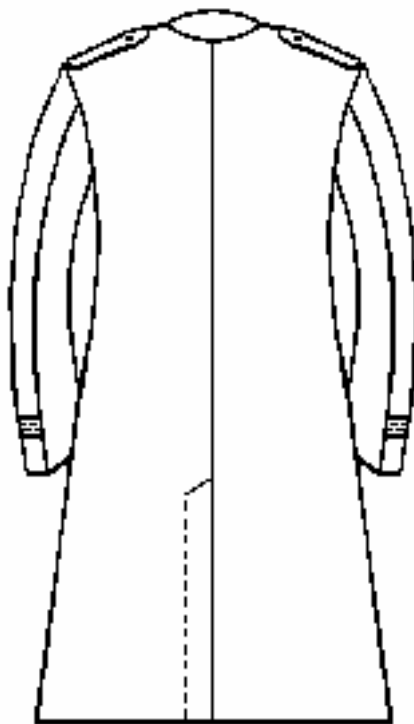

fig. 26

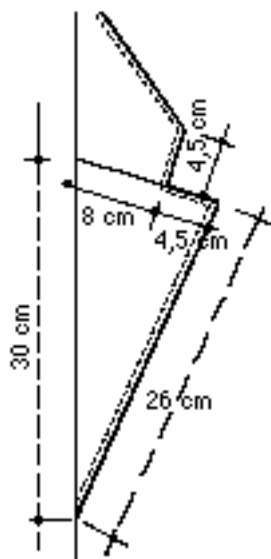

fig. 27

fig. 28

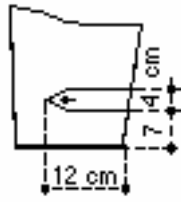

fig.29

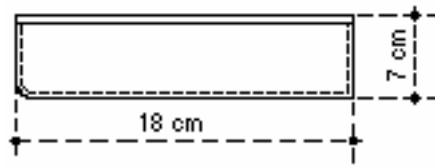

fig. 30

fig.31 **BRANDWEERMAN**

fig.32 **KORPORAAL**

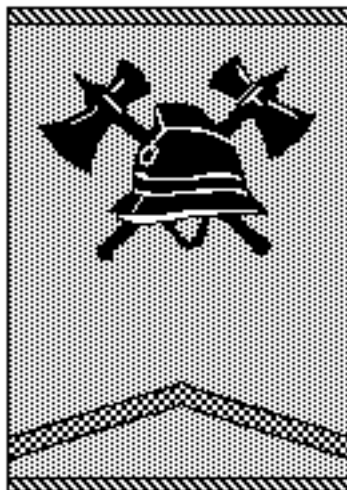

fig. 33 **SERGEANT**

fig. 34 **EERSTE SERGEANT**

fig. 35 **SERGEANT-MAJoor**

fig. 36 **ADJUDANT**

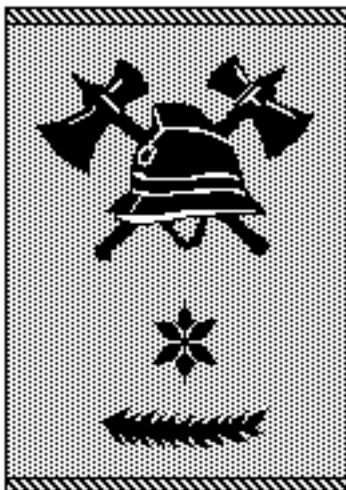

fig. 37 **OPPERADJUDANT**

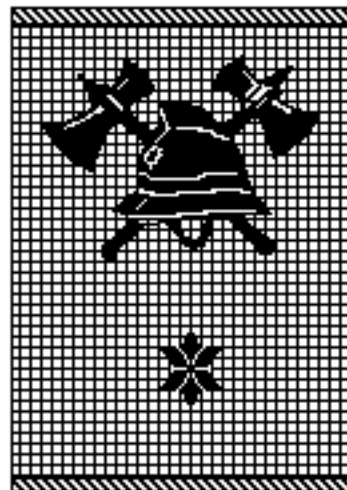

fig.38 **ONDERLUITENANT**

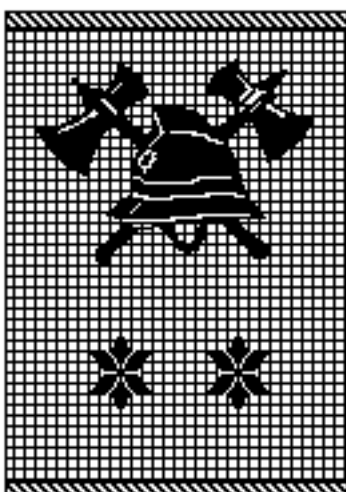

fig. 39 **LUITENANT**

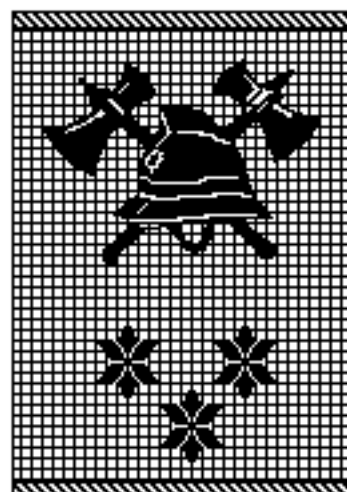

fig.40 **KAPITEIN**

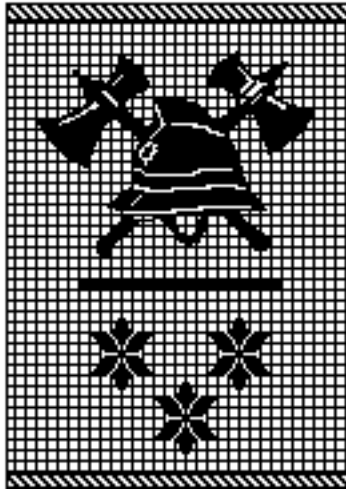

fig. 41 KAPITEIN-COMMANDANT

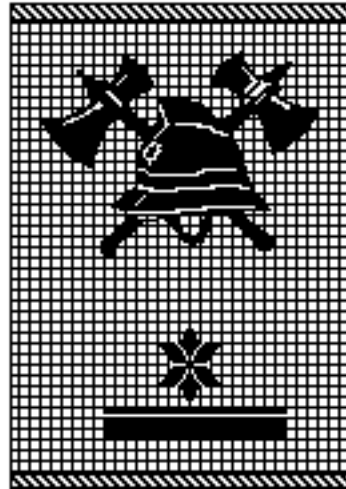

fig. 42 MAJOR

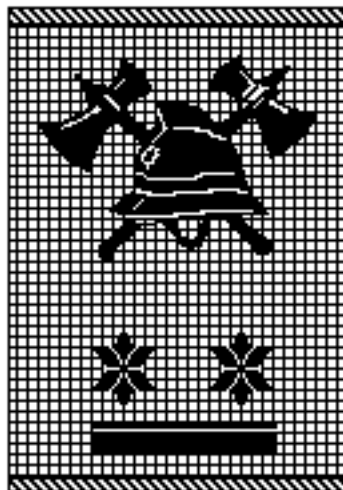

fig. 43 LUITENANT-KOLONEL

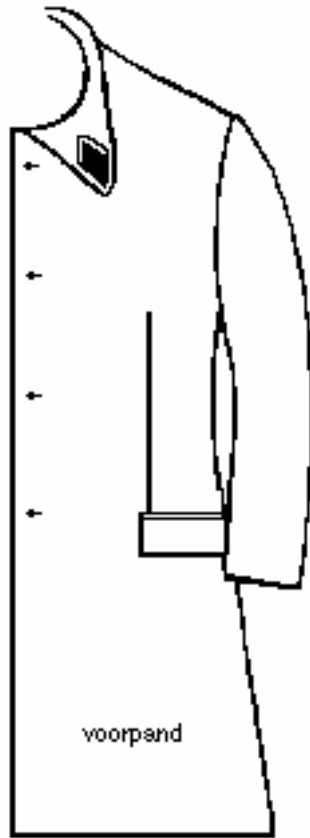

fig. 44

fig. 45

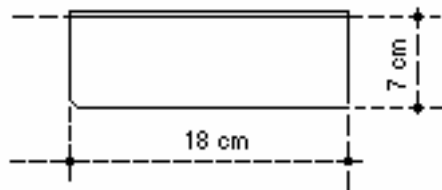

fig. 46

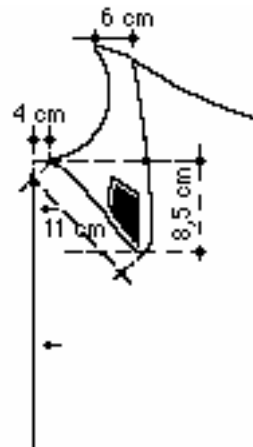

fig. 47

fig.48

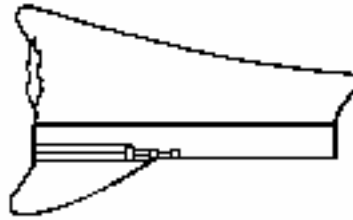

fig. 49

fig. 50 LUITENANT-KOLONEL

fig. 51 MAJOOR

fig. 53

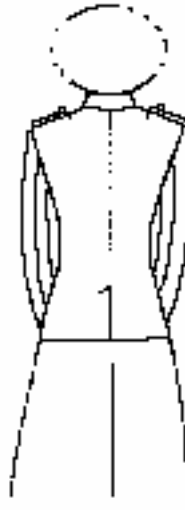

fig. 52

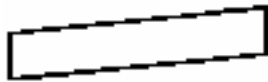

fig. 54

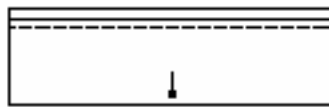

fig. 55

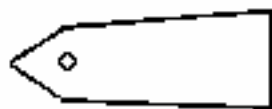

fig. 56

fig. 57

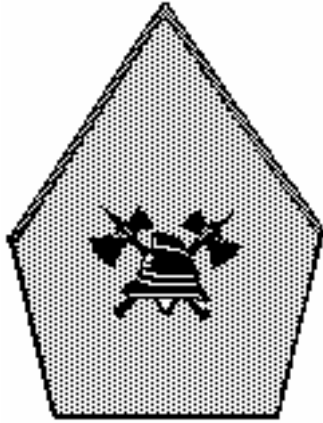

fig. 58

fig. 59

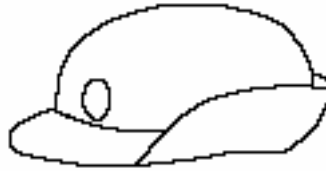

fig. 60

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 10 DECEMBER 1984 BETREFFENDE DE INDIVIDUELE BESCHERMINGSMIDDELEN VAN HET PERSONEEL DER BRANDWEERDIENSTEN BIJ HET VOLBRENGEN VAN HUN OPDRACHTEN.

Mevrouwen en Mijne Heren,

De bescherming van het personeel der brandweerdiensten bij het volbrengen van hun opdrachten, hun opgedragen door de wetten en reglementen is niet alleen een vanzelfsprekende morele plicht voor de overheden die daarvoor verantwoordelijk zijn maar ook een reglementaire verplichting.

Ten einde de overheden van de gemeenten en van de agglomeratie Brussel, die over een brandweerdienst beschikken, te helpen bleek me nodig enerzijds de huidige toestand inzake reglementatie te analyseren, anderzijds bepaalde voorschriften te beschrijven die toepasselijk zijn op de verschillende individuele beschermingsuitrustingen.

I. VOORNAAMSTE REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

I.a. Reglementaire bepalingen toepasselijk op het beroeps-personeel, daarin begrepen de beroepskorporalen van de vrijwilligers Z-centra.

Op grond van artikel 28, derde lid, van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, zijn de bepalingen van titel II, "Algemene bepalingen betreffende de arbeidshygiëne alsook de veiligheid en gezondheid van de arbeiders" toepasselijk op het personeel van de gemeentelijke brandweerdiensten en op het personeel van de brandweerdienst van de agglomeratie Brussel.

In die titel II wil ik allereerst de aandacht vestigen op artikel 54 quater, waarin is bepaald dat het beleid inzake voorkoming van ongevallen onder de bevoegdheid en de verantwoordelijkheid valt van de werkgever (de gemeente- of agglomeratieoverheid) die "individuele of collectieve beschermingsuitrustingen bestelt en machtiging verleent om ze in gebruik te nemen", die "nodige instructies voor hun werking, hun gebruikswijze, hun inspectie en hun onderhoud geeft", die "een programma opstelt tot vorming in de arbeidsveiligheid en hygiëne"...

Het hoofd van de dienst voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen, de arbeidsgeneesheer alsook de hele hiërarchie - inzonderheid de officier-hoofd van de brandweerdienst - hebben uitdrukkelijk een verantwoordelijkheid bij de tenuitvoerlegging van het beleid inzake voorkoming.

Tenslotte heeft ieder personeelslid de plicht zich te gedragen naar de onderrichtingen, betreffende het gebruik en het onderhoud van de beschermingsmiddelen.

Wat de individuele beschermingsmiddelen betreft, onderscheidt het A.R.A.B. (artikelen 149 tot 170):

- de bescherming tegen de gevaren voor ziekten die ondermeer te wijten zijn aan koude en aan vochtigheid of aan oorzaken van intoxicatie of van besmetting;
- de bescherming tegen de gevaren voor ziekten te wijten aan schadelijke uitstralingen;
- de bescherming tegen de gevaren voor ziekten veroorzaakt door intens geluid of door trillingen;
- de bescherming tegen de gevaren voor ongeval.

Sommige uitrustingen van individuele bescherming moeten gelijktijdig verschillende van die gevaren opvangen; dat is ondermeer het geval voor de brandwerende jassen en het schoeisel alsook voor de handschoenen en de helm die moeten beschermen tegen de risico's voor ziekten te wijten aan koude, vochtigheid en die tevens bescherming moeten bieden tegen ongevallen veroorzaakt door het vallen van zware voorwerpen, de hitte en de vlammen, de scherpe of puntige voorwerpen, de bijtende of giftige produkten, enz...

Er dient echter te worden op gewezen dat de brandweerman in de meeste gevallen zal moeten optreden onder bijzondere omstandigheden voor het volbrengen van opdrachten en werken die in geen enkel algemeen reglement zijn vermeld en die, ofschoon ze hetzelfde doeleinde willen bereiken, nooit dezelfde zullen zijn.

Dit zal namelijk het geval zijn bij brand als het gaat om de redding van personen en voor sommige interventies om goederen te vrijwaren. In deze vrij veel voorkomende omstandigheden zal de bescherming van ieder lid van de interventieploeg voornamelijk afhangen van de ervaring en van de ontvangen beroepsopleiding, van de koelbloedigheid, van het gezond verstand van eenieder, van het onderling vertrouwen alsook van de overtuiging inzake het nut van de individuele beschermingsuitrustingen.

Daarom bestaan er in het bijzonder de hiernavermelde verplichtingen, overeenstemmend met de typen grondreglementen in bijlage van het K.B. van 6 mei 1971 :

“Alle leden van de brandweerdienst ontvangen ten bezware van de gemeente, een diensttenuue, een branduitrusting en een uitgaanstenuue beantwoordend aan de voorschriften van het desbetreffend ministerieel besluit. Zij hebben tot plicht ze te onderhouden en in goede staat te bewaren”.

“De kledings- en uitrustingsvoorwerpen, zomede de strikt onontbeerlijke persoonlijke voorwerpen van het lid van de dienst, welke tijdens en ter oorzake van de uitoefening van de dienst beschadigd of abnormaal bevuild zijn, worden hersteld, vervangen of schoongemaakt door toedoen van de gemeente.”

Het uitgaanstenuue heeft het voorwerp uitgemaakt van het ministerieel besluit van 2 april 1980; het besluit betreffende het diensttenuue zal eerlang bekend gemaakt worden.

Inzake branduitrusting zoals inzake andere interventietenuues, blijkt het me niet gunstig nu reeds te reglementeren daar sommige uitrustingen, waaronder de jassen en de helmen, nog worden bestudeerd en mogelijkerwijze nog verbeterd kunnen worden.

Echter moeten de voorschriften van hoofdstuk II van dit schrijven en die van de documenten in bijlage beschouwd worden als regels van de kunst waarvan men niet afwijken mag, tenzij om de veiligheid van het personeel in de uitvoering van zijn opdrachten te verbeteren.

I.b. Reglementaire voorschriften toepasselijk op het vrijwilligers-personeel

Er is geen verschil tussen het vrijwilligers- en beroepspersoneel wat betreft de wettelijke en reglementaire bepalingen uitgevaardigd in het kader van de algemene organisatie der brandweerdiensten.

Beide categorieën hebben dezelfde opdrachten en lopen dezelfde gevaren. Het is dus vanzelfsprekend dat de interventietenuues aan dezelfde kwaliteitscriteria beantwoorden.

Daarom moeten hoofdstuk II en de bijlagen van dit schrijven door de gemeenten ook in acht genomen worden, wat betreft de uitrusting van hun vrijwilligerspersoneel.

II. TECHNISCHE VOORSCHRIFTEN VAN TOEPASSING OP DE BESCHERMINGSMIDDELEN VAN HET PERSONEEL DER BRANDWEERDIENSTEN

Die bekommernis met betrekking tot de veiligheid van de brandweermannen is niet recent, maar zij is de jongste jaren toegenomen.

Eveneens wordt een snelle evolutie geconstateerd van het besef door de betrokkenen van de ongevallenrisico's verbonden aan hun beroep alsmede van het nut om over passende beschermingsmiddelen en uitrustingen te beschikken.

Mijn departement is niet ongevoelig gebleven voor dat probleem; zo bekleedt het een actieve plaats in het Belgisch Normalisatie-instituut en neemt het deel aan de door de Europese Gemeenschappen genomen initiatieven.

De hierna aangeduide technische voorschriften moeten onmiddellijk door de verantwoordelijke overheden worden toegepast voor alle aankopen en beschermingsuitrustingen, ongeacht of het gaat om de normale vervanging van de bestaande uitrustingen dan wel om de eerste uitrusting voor sommige personeelsleden.

In principe kunnen de bestaande beschermingsmiddelen worden behouden tot hun normale slijtage.

II.a. Veiligheidslaarzen en -schoenen

Ten aanzien van de veiligheidslaarzen en -schoenen beschikken wij in België thans over drie normen:

- De norm NBN S 05-101 omschrijft de kwaliteitscriteria waaraan de beschermingsuitrustingen moeten voldoen voor de gedeelten van de voet die bijzonder aan gevaar blootgesteld zijn.
- De norm NBN S 05-102 bevat de kwaliteitscriteria voor de lederen werk- en veiligheidsschoenen. Die criteria betreffen zowel het comfort en de hygiëne van de gebruikers, als de kwaliteit van de schoenen.
- De norm NBN S 21-030 beschrijft de kwaliteitscriteria waaraan veiligheidslaarzen en de erin verwerkte beveiligingselementen, moeten voldoen. Die norm werd meer bepaald opgesteld voor het personeel van de brandweerdiensten; zij vult de voorschriften van de NBN S 05-101 aan.

Overeenkomstig het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming en artikel 4 van het koninklijk besluit van 8 november 1967 (Algemene organisatie van de Brandweerdiensten) alsook het

koninklijk besluit van 6 mei 1971 (modellen van gemeentelijke reglementen voor de brandweerdiensten), heb ik beslist dat de drie normen volgens het type schoeisel verplicht worden gesteld bij de aankoop van veiligheidslaarzen en -schoenen voor het personeel van de brandweerdiensten.

Voorname­lijk voor het beroepspersoneel van de brandweerdiensten, moet er een onderscheid gemaakt worden tussen verschillende typen veiligheidslaarzen en -schoenen.

Basisuitrusting is uiteraard het paar laarzen dat bij brand en voor andere opdrachten wordt gedragen. Zij kunnen uit leder of uit elastomeer zijn; het kan gebeuren dat sommigen verkiezen dat zij tot onder de knie reiken, terwijl anderen heuplaarzen verkiezen. In alle gevallen is de overeenstemming met de norm NBN S 21-030 een minimale eis en moet zij worden nagegaan voor goedkeuring en ingebruikneming. Onder de conforme modellen moet men het model met het grootste comfort kiezen. Voor tal van opdrachten, onder andere de ambulancedienst en het besturen van voertuigen, is het dragen van laarzen een belemmering. In die gevallen is het geboden de betrokken personeelsleden te voorzien van een paar werk- en veiligheidsschoenen (lage schoenen of bottines) die geheel of gedeeltelijk voldoen aan de criteria van de normen NBN S 05-101 en S 05-102.

Werk -en veiligheidsschoenen kunnen ook nodig zijn voor sommige werken die in het kazernement worden verricht.

II.b. Handschoenen

De handen van het personeel van de brandweerdiensten zijn in het bijzonder blootgesteld aan verscheidene agressies die heel zware gevolgen kunnen veroorzaken. Om een werkzame bescherming van de handen te verzekeren, zouden de handschoenen veelvoudige eigenschappen moeten bezitten waarvan sommige tegenstrijdig zijn en die soms een goede uitvoering van de opdrachten der brandweerder hinderen.

De eigenschappen van de handschoenen die konden geëist worden zijn voornamelijk:

- Bescherming tegen warmte en koude.
- Het staat buiten kijf dat een brandweerman, in geval van brand, met warmte, gloeiende of zelfs brandende voorwerpen kan in aanraking komen of er zelfs dient mee om te gaan; tevens dient hij in de winter een lans vast te houden of bevroren voorwerpen te hanteren.
- Bescherming tegen vochtigheid en tegen vloeistoffen.
De handen in het water hebben, is voor een brandweerman een "gewoon incident"; bovendien is dit water veelal bezoedeld.
- Weerstand tegen scheikundige produkten.
De brandweerman kan, a priori, in contact zijn met alle soorten chemische, corrosieve, giftige... produkten; zijn handen zouden dus dienen bekleed te zijn met een ondoordringbare film die daarenboven perfect inert is.
- Weerstand tegen insnijdingen en inkervingen.
Glasversplinteringen en allerhande puinstukken kunnen de handen kwetsen wanneer zij vallen of weggeslingerd worden, dan wel weggeruimd moeten worden.
- Weerstand tegen afschuring.
Vooral bij opruimingsoperaties zal de handschoen dienen te weerstaan aan en te beschermen tegen afschuring.
- Elektrische isolatie.
Een brandweerman kan, tijdens een interventie, per ongeluk in contact komen met een element onder spanning.
- Soepelheid.
De handen zijn een belangrijk middel waarmee de brandweerman de omgeving waarin hij optreedt grijpen kan.
- Comfort.
Indien het dragen van de handschoenen onaangenaam is, indien ze het zweten bevorderen, indien binnennaden hinderlijk en zelfs kwetsend zijn, indien er een allergische reactie is, zal de brandweerman gehinderd zijn tijdens de uitvoering van zijn opdrachten en hij zal geneigd zijn, zijn handschoenen uit te trekken, wat de slechtste oplossing is.
- Gemak van onderhoud.
Dit is een belangrijke economische factor daar de handschoenen hun eigenschappen lange tijd moeten behouden om te voorkomen dat ze al te vaak moeten worden vervangen.

Al deze eigenschappen verenigen in eenzelfde handschoen is op dit ogenblik niet mogelijk. Om deze reden vraag ik aan de gemeentelijke overheid de gewenste schikkingen te treffen opdat:

- a) ieder lid van de brandweerdienst in het bezit zou zijn van een goed paar handschoenen voor universeel gebruik. Onder de meest interessante uitvoeringen, stel ik een handschoen voor waarvan de buitenste laag zou bestaan uit een breiwerk van synthetische vezel die goed weerstaat aan de warmte en aan insnijdingen; een tussenlaag zou speciaal de bescherming tegen vloeistoffen en chemische agentia verzekeren; de binnenste laag zou, bijvoorbeeld, een breiwerk van katoen zijn waarvan de hoofdrol erin bestaat het comfort te verzekeren. Deze keuze sluit andere mogelijkheden niet uit zoals bv. de handschoenen uit bewerkt leder die een goede waterdichtheid en weerstand tegen warmte verzekeren.
- b) een gamma van handschoenen in elke wagen beschikbaar zou zijn voor bepaalde opdrachten die door het personeel van die wagen het meest waarschijnlijk uitgevoerd zullen worden:
 - handschoenen voor elektriciens;
 - handschoenen uit NBR-rubber of andere stoffen die bestemd zijn voor werken met oplossingsmiddelen en zuren;
 - handschoenen voor werken die uitgevoerd worden met een steekvlam of met werktuigen voor het mechanisch uitsnijden (kortzaag);
 - handschoenen die een uiterst grote weerstand tegen warmte en vlam bezitten.

Deze gamma dient te bestaan uit handschoenen van verschillende maten zodat de brandweermannen over goed passende handschoenen beschikken.

- c) het personeel een regelmatige informatie zou krijgen over de onontbeerlijkheid van de bescherming der handen tegen kwetsuren en agressieve agentia.
- d) er voor gewaakt zou worden dat de beschadigde of versleten handschoenen op stelselmatige wijze vervangen worden.

II.c. Interventiejas

De laboratoriumproeven en de praktische proeven die voornamelijk tijdens de jaren 1980 en 1981 werden verricht, hebben niet tot voldoende conclusies geleid om precies één enkel model te bepalen. Men heeft immers kunnen vaststellen dat de appreciatie door het personeel verschilde naar gelang van bepaalde lokale factoren en van de belangrijkheid van de brandweerdienst; voorts komen er regelmatig nieuwe of verbeterde materialen en nieuwe modellen op de markt.

Thans zijn er drie modellen van jassen die aan de eisen inzake veiligheid en comfort kunnen beantwoorden; het betreft respectievelijk:

- een jas bestaande uit een buitenlaag in aromatische polyamide (Nomex of equivalent) of uit een mengeling van aromatische polyamide vezels en van zuivere wol behandeld om de eigenschappen ervan inzake weerstand tegen vlammen en hitte en tevens de waterwerende en oliewerende eigenschappen ervan te verbeteren. Die laag is **inwendig** voorzien van een semi-permeabele film, d.z.w. waterdicht maar die de waterdamp van binnen naar buiten doorlaat (Goretex of equivalent). Aan die buitenlaag is een voering in zuivere wol bevestigd door een glijsluiting. Eventueel zijn verschillende voeringen beschikbaar volgens de klimatologische omstandigheden.
- een jas bestaande uit dezelfde buitenstof als voorheen en uit dezelfde voering in wol maar de semi-permeabele binnen aanstriking is vervangen door een tussenfleece van neopreen; die fleece is aan de buitenstof bevestigd door een glijsluiting;
- een derde model van jas bestaande uit een stof die **uitwendig** is aangestreeken met een product zoals Viton of equivalent dat de vereiste bescherming waarborgt. Zoals voorheen, is de uitneembare voering van wol.

Mijn administratie heeft nochtans bijgaande beschrijvende technische nota nr. 3404 kunnen opmaken; ze kan worden beschouwd als een onontbeerlijke referentie bij de aankoop van interventiejassen. De in de tekst voorkomende aantekeningen en toelichtingen zullen de gemeenteverhuden in staat stellen een oordeelkundige keuze uit de voorgestelde modellen te maken.

In de loop van 1985 en voor zover de beschikbare kredieten het tijdens de volgende jaren toelaten,

zal mijn departement de aankopen van brandwerende jassen subsidiëren overeenkomstig hoofdstuk II van het K.B. van 23 maart 1970. Om de gemeenten een kwaliteit conform de nota 3404 te waarborgen, zal mijn administratie vooraf een uitnodiging tot mededinging hebben gedaan en de nodige laboratoriumproeven hebben verricht. Op die basis zullen een aantal modellen van jassen goedgekeurd worden. Binnen de perken van de beschikbare kredieten, zullen de subsidies slechts worden toegekend voor zover de gemeenten één van de goedgekeurde modellen van jas aanschaffen met inachtnaam van de algemene voorwaarden van het bestek dat voor die procedure geldt; een omstandige circulaire zal u later met dat doel worden toegezonden.

II.d. Ambulancedienst

Hoewel de hiervoor besproken interventiejas (sub II. c) kan worden gebruikt als werk- en beschermingskledij voor de meeste interventies van de brandweerdiensten, is er toch een opdracht die een verschillende kledij rechtvaardigt, te weten de ambulancedienst.

Deze dienst vergt een geschikte tenue die zowel voldoet aan de eisen inzake hygiëne en bescherming, als inzake comfort en identificatie van het personeel. Daarom verzoek ik U, onder voorbehoud van de onderrichtingen die zouden kunnen verstrekt worden door de overheden die de bevoegdheid over de dringende medische hulpverlening hebben, uw met de ambulancedienst belaste personeelsleden te voorzien van een jas die in over-eenstemming is met bijgevoegde beschrijving (bijlage 2).

Deze vest is een beschermingskledij die aan de volgende doelen voldoen zou:

- de personeelsleden van de ambulancedienst bij slecht weer beschermen tijdens interventies die, in het raam van de wet betreffende de dringende medische hulpverlening, meestal buiten gebeuren;
- de veiligheid van de ambulancier verbeteren door hem, in 't bijzonder bij nacht, meer zichtbaar te maken voor de automobilisten;
- de leden van de ambulancedienst die tot een brandweerdienst behoren identificeren, zowel ten opzichte van het publiek als ten opzichte van de leden van andere diensten die gelijktijdig optreden.

De beschermingsvest moet worden gedragen met een gepaste arbeidskledij (blouse, overall).

Rekening houdend met de gevaren van het vallen van allerhande voorwerpen bij sommige interventies, moeten eveneens beschermingshelmen in de ambulance worden geplaatst ten behoeve van het bedienend personeel. Die helm moet voldoen aan de eisen van de technische beschrijving 3451 die het voorwerp uitmaakt van bijlage 3 van dit schrijven.

Deze vesten en helmen moeten niet noodzakelijkerwijze een individuele dotatie vormen; ze kunnen ter beschikking van het personeel gesteld worden voor de behoeften van de dienst, maar door de gemeente bewaard en onderhouden worden.

Mijn administratie heeft zich niet tot deze onderwerpen beperkt. Aldus zijn onderrichtingen betreffende respectievelijk de ademhalingsbescherming en de bescherming tegen radioactiviteit in voorbereiding.

Anderzijds zijn er studies aan de gang om een nieuw model en nieuwe kwaliteitscriteria voor de brandweerhelm te bepalen. Zonder op de conclusies van deze studies vooruit te lopen, raad ik aan, een soort bivakmuts uit breiwerk (bijvoorbeeld van het type dat de autocoueurs gebruiken) ter beschikking van het interventiepersoneel van de brandweer te stellen, die weerstand biedt tegen warmte en dit met het oog op de bescherming van het gezicht, de oren en de hals tegen de brandwonden.

Tenslotte is het gewis niet overbodig erop te wijzen dat de bescherming die door de in de rondzendbrief bedoelde uitrustingen wordt geboden, grotendeels kan teniet gedaan worden door het dragen van ondergoed van synthetische stof die reeds bij relatief lage temperatuur smelt of tot ontbranding komt.

Zeker is dat al die uitrustingen slechts met medewerking van al de gebruikers kunnen worden aangepast en zo nodig verbeterd. Daarom vraag ik met aandrang dat alle belangwekkende experimenten onverwijld aan mijn administratie worden meegedeeld om er eventueel besluiten te kunnen uit trekken ten bate van alle brandweerdiensten.

Ik ben ervan overtuigd mevrouwen, mijne heren, dat dit rondschrjven uw volle aandacht zal genieten.

*De bijlagen waarvan sprake werden niet opgenomen, maar kunnen eventueel bekomen worden bij :
Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Civiele Veiligheid, Documentatiedienst, Leuvenseweg 1
1000 Brussel, tel. 02/500.21.11.*

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 9 OKTOBER 1986 BETREFFENDE DE AANKOOP VAN PERSOONLIJKE BESCHERMINGSKLEDIJ VOOR HET PERSONEEL VAN DE BRANDWEER.

Om de gemeenten die over een brandweer beschikken te helpen, en dit binnen het kader van een meerjarenplan, heb ik beslist een krediet in te schrijven op de begroting van mijn departement voor de aankoop van brandweervesten.¹

Voor 1986 is er op dit ogenblik een offerteaanvraag aanhangig bij het Centraal Bureau voor Benodigdheden voor het leveren van drie modellen brandweervesten zoals in omzendbrief 1 MAT/SIB/6/3714 van 10 december 1984: "Individuele beschermingsmiddelen van het personeel der brandweerdiensten bij het volbrengen van hun opdrachten" werd beschreven.

Wanneer de resultaten van deze procedure zullen gekend zijn zal ik U deze mededelen. De gemeenten hebben alsdan twee mogelijkheden :

1° Aankoop met financiële staatssteun

De gemeenten die van staatssteun willen genieten dienen mij door middel van een raadsbeslissing een aanvraag over te maken (kopie te sturen naar de provinciale brandweerinspectie) met vermelding van het gewenste model en het aantal vesten. Verscheidene aanvragen zijn reeds in mijn bezit. Afhankelijk van de beschikbare kredieten zal een belofte van staatsbijdragen aan de begunstigde gemeenten gestuurd worden met precieze inlichtingen over de bestelling.

De gemeenten die een belofte van staatsbijdragen krijgen voor een bepaald aantal vesten sturen een overeenstemmende bestelbon naar het Centraal Bureau voor Benodigdheden via mijn bestuur (Algemene Inspectie van de Brandweer). De hele procedure voorafgaand aan de levering zal door gemelde dienst en mijn bestuur opgevolgd worden.

Na de levering zal het C.B.B. de leverancier betalen en een staat van voorschotten toesturen.

Na de betaling van deze staat aan het C.B.B. richt de gemeente een aanvraag voor terugbetaling, overeenstemmend met de staatssteun aan mijn bestuur. Dit dossier moet omvatten:

- een kopie van de belofte voor staatsbijdrage;
- een kopie van de bestelbon aan het C.B.B.;
- een kopie van de verzendingsnota;
- een kopie van de voorschottenstaat van het C.B.B.;
- een kopie van bewijs van betaling aan het C.B.B.

Al deze kopies dienen gelijkvormig te worden verklaard.

Ik dien hier te onderstrepen dat de procedure verschillend is van deze die toegepast wordt voor de aankopen van brandweermaterieel. De gemeente zal dus de totale aankoopprijs moeten betalen vooraleer de terugbetaling te vragen van het bedrag van de financiële staatssteun.

2° Aankoop zonder financiële staatssteun

Via mijn bestuur kunnen de gemeenten aan het Centraal Bureau voor Benodigdheden, Bureau Al. 3, Wetstraat, 61, 1040 Brussel, een bestelbon sturen met aanduiding van het aantal vesten, het gewenste model en verwijzend naar het bijzonder lastenkohier nr. 5/351-851.

Het Centraal Bureau voor Benodigdheden zal, met mijn bestuur, overgaan tot het geheel van de administratieve en technische formaliteiten tot aan de keuring.

De factuur zal aan de gemeente gestuurd worden via het Centraal Bureau voor Benodigdheden dat de onderrichtingen zal geven inzake de betaling.

Ik moet uw aandacht nog vestigen op het feit dat, indien dit nog niet zou gebeurd zijn, uw gemeente haar immatriculatie moet vragen bij het Centraal Bureau voor Benodigdheden.

Rekening houdend met de uitvoeringstermijnen is het nodig dat de kredieten die niet zouden opgebruikt zijn tijdens het jaar van de bestelling, worden overgedragen, om elke vertraging van de betaling te vermijden.

Huidige omzendbrief annuleert en vervangt de omzendbrief 1 MAT/SP/12/219 van 17 januari 1978.

¹ Eveneens van toepassing op de helmen.

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 1 OKTOBER 1991 TOT VASTSTELLING VAN HET DIENSTTENUUE VAN DE LEDEN VAN DE GEMEENTELIJKE BRANDWEERDIENSTEN EN VAN DE BRANDWEERDIENSTEN VAN DE AGGLOMERATIES VAN GEMEENTEN. (B.S. 11.12.1991)
(err. B.S. 15.04.1992)

Gelet op het koninklijk besluit van 6 mei 1971 tot vaststelling van de modellen van gemeentelijke reglementen betreffende de organisatie van de gemeentelijke brandweerdiensten, inzonderheid op artikel 37 van de bijlage 1 en op artikel 50 van de bijlage 2 en 3 van dat besluit;

Gelet op het akkoord van het onderhandelingscomité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten dd. 24 juni 1991;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat het noodzakelijk is de leden van de gemeentelijke brandweerdiensten en van de brandweerdiensten van de agglomeraties van gemeenten onverwijld uit te rusten met kledij die een betere bescherming biedt tegen hitte en risico's op brandwonden,

Artikel 1. Onder diensttenuue wordt verstaan de werkkledij in de zin van artikel 103*bis* van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming dat doorgaans wordt gedragen door de leden van de brandweerdienst als zij interventies uitvoeren waarbij het dragen van een bijkomend specifiek interventietenuue al dan niet vereist is.

De werkkledij wordt eveneens tijdens de diensturen en de oefeningen gedragen zowel in als buiten het kazernement, behalve wanneer het uitgaanstenuue verplicht is of wanneer het dragen van het diensttenuue, wegens de aard van de uit te voeren werken niet geschikt is; in dit geval stelt de gemeente of de agglomeratie van de gemeenten aangepaste arbeidskledij ter beschikking van de leden van de brandweerdienst.

Het huishoudelijk reglement van elke brandweerdienst regelt het dragen van het diensttenuue en van de samenstellende delen ervan, volgens de seizoenen en de uit te voeren werken.

Art. 2. Het diensttenuue van de leden van de brandweerdiensten is conform de beschrijving voorkomende in de bijlage bij dit besluit.

Art. 3. Het dragen van het in artikel 2 bedoelde diensttenuue geldt uiterlijk vanaf twee jaar na de datum van het verschijnen van dit besluit in het *Belgisch Staatsblad*.

BIJLAGE

Beschrijving van het diensttenue

Het diensttenue bestaat uit een ensemble van twee stukken samengesteld uit een vest en een broek, een hemd of een T-shirt, een pullover en sokken.

A. HET VEST

Het vest heeft een rechte vorm met een open en verstelbare kraag.

Het sluit vooraan in het midden met een rij onzichtbare knopen onder een klep.

Het is voorzien van twee borstzakken en twee zijzakken met klep evenals van afneembare schouderpassanten.

De zakken worden gesloten d.m.v. drukknopen of klitband.

De mouwen zijn voorzien van drukknopen voor een regelbare sluiting.

Ter hoogte van de taille laat een rijgsnoer een betere sluiting toe. Het rijgsnoer zit midden op het rugpand.

Het is vervaardigd uit een stof die voldoende waarborgen biedt inzake hitteweerstand en bescherming tegen chemische agentia en die hydro- en oleofugaal behandeld werd en bestand is tegen veelvuldig wassen zonder de beginkwaliteiten te verliezen. (b.v. aromatische polyamide of imide polyamide 100 % of een mengeling van 50/50 met onbrandbare viscose).

Naargelang het gebruik kan het eventueel vervaardigd worden uit een stof die uitsluitend voldoende garanties biedt tegen hitte (b.v. permanent brandwerende katoen).

Het vest is donkerblauw.

B. DE BROEK.

De broek moet lussen hebben die voldoende breed zijn om er een riem van 3,5 cm door te steken.

De naden tussen de benen moeten gemaakt zijn volgens de regels van de kunst d.w.z. in de richting van de stof en met een boord van 1 cm stof aan elke kant. Teneinde een optimale bewegingsvrijheid te bekomen, zal links en rechts van het kruis, een driehoek aangebracht worden (hoogte 15 cm, basis 7 cm).

De broek moet eveneens twee zijzakken, een revolverzak en eventueel twee [dijzakken] hebben.

Erratum B.S. 15.04.1992

De onderkant van de broek dient 22 tot 26 cm breed te zijn.

De ongezoomde broekspijpen hebben een lengte van 120 cm.

De broek heeft dezelfde kleur en is uit dezelfde stof vervaardigd als het vest.

C. HET HEMD.

Het hemd heeft borstzakken, afneembare schouderpassanten en een kraag waardoor het zonder das kan worden gedragen.

De kleur is licht- of donkerblauw.

D. DE PULLOVER.

De pullover is van het commandotype, donkerblauw en voorzien van afneembare schouderpassanten.

E. HET T-SHIRT.

Te bepalen in het huishoudelijk reglement; buiten het kazernement wordt het steeds onder het vest gedragen.

F. KENTEKENS.

Het kenteken van de dienst en de aanduiding van de graden worden op de gevestigde schouderstukken gedragen, naargelang het geval op het vest, op het hemd of de pullover. De schouderstukken zijn gelijkvormig aan deze van het uitgangstenue.

G. DE SOKKEN.

De sokken zijn zwart of donkerblauw.

H. KWALITEIT VAN DE STOF.

Het hemd, de pullover, het T-shirt en de sokken zijn vervaardigd uit stoffen die voldoende waarborgen tegen de hitte bieden en die niet smelten met vorming van druppels.

Informatie over de eigenschappen van de stof kan verkregen worden bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Algemene Inspectie van de Brandweer. Er kunnen ook stalen bekeken worden.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 11 JUNI 1992 BETREFFENDE HET DIENSTTENUUE VOOR HET PERSONEEL VAN DE BRANDWEER.

Beschrijvende technische nota.

Mijnheer de Gouverneur,

Het ministerieel besluit van 1 oktober 1991 verschenen in het Belgisch Staatsblad van 11 december 1991 stelt het diensttenuue van de leden van de gemeentelijke brandweerdiensten en van de brandweerdiensten van de agglomeraties van de gemeenten vast.

Omwille van budgettaire redenen is het voor de Staat onmogelijk financieel tussen te komen bij de verwerving van deze tenues. Bijgevolg valt de aankoop ervan ten laste van de gemeenten.

Om niettemin de gemeenten te helpen bij de uitvoering van dit besluit hebben mijn diensten een technische nota opgesteld waarin het diensttenuue nauwkeurig beschreven is en de minimale technische eigenschappen van de te gebruiken stof bepaald worden.

Ik heb de eer U deze technische nota toe te zenden met het verzoek de gemeenten van uw provincie die over een brandweer beschikken hieromtrent in te lichten.

BESCHRIJVENDE TECHNISCHE NOTA.

1. Voorwerp

Deze nota geeft de gedetailleerde beschrijving van het diensttenue vastgesteld bij het ministerieel besluit van 1 oktober 1991 en definieert de minimale technische eigenschappen van de stof.

2. Beschrijving van het vest

2.1. Algemeen aanzicht

Het vest heeft een rechte vorm met een open en verstelbare kraag.

Het sluit vooraan in het midden met een rij knopen verdoken onder een klep.

Het is voorzien van twee borstzakken en twee zijzakken met klep evenals van afneembare schouderpassanten.

De zakken worden gesloten d.m.v. drukknopen of klitband.

De mouwen zijn voorzien van een manchet met regelbare sluiting.

Ter hoogte van de taille laat een rijgsnoer een betere omsluiting toe. Het rijgsnoer zit midden op het rugpand.

Het vest is donkerblauw.

Zie figuur 1.

2.2. Voorschriften betreffende de confectie

2.2.1. Kraag

De bovenkant van de kraag moet in één stuk zijn.

De onderkant mag uit twee gelijke delen bestaan die door een verticale naad samengevoegd zijn.

De boven- en onderkant worden samengevoegd en overstikt op ongeveer 1 cm van de rand.

Zie figuur 2.

2.2.2. Voorpanden

De twee voorpanden zijn beide uit één stuk geknipt. Op het rechtervoorpand worden vijf knopen genaaid die onzichtbaar zijn als het vest gesloten is. De knoopsgaten worden aangebracht op een strook die achter het linkervoorpand zit. Zie figuur 3 en 4.

Een zesde knoop is onder de kraag op het rechtervoorpand genaaid. Het knoopsgat dat ermee overeenstemt is zichtbaar.

2.2.3. Rugpand

Het rugpand bestaat uit één stuk en twee zijstukken onder de mouwen. Het rijgsnoer wordt in het midden van het rugpand vastgemaakt door middel van een trens. Zie figuur 5.

2.2.4. Zakken

Het vest heeft twee borstzakken met klep waarvan de afmetingen de volgende zijn : breedte + 15 cm, hoogte + 15 cm, hoogte klep + 6 cm. De zijzakken hebben een breedte van + 18 cm en een hoogte van + 17 cm ; de hoogte van de klep bedraagt + 7 cm.

De plaatsing en de afmetingen van de zakken kunnen aangepast worden op basis van de maten.

De zakken worden gesloten door middel van drukknopen of klitband.

De drukknopen kunnen op een onderstuk worden aangebracht (d.w.z. onzichtbaar).

2.2.5. Schouderpassanten

Cf. beschrijving van M.B. van 2 april 1980 (Belgisch Staatsblad van 15.05.1980).

De schouderpassanten zijn van dezelfde stof en kleur als het tenue. Ze hebben de vorm van een verlengd trapezium. De kleine zijde loopt uit op een punt.

Breedte : 55 mm aan de basis en 40 mm aan de basis van de punt. lengte : + 160 mm.

De grote zijde moet in het armsgat vastgemaakt worden. De kleine zijde zit vast met klitband, een drukknop of een knoop.

2.2.6. De mouwen

De mouwen bestaan uit twee stukken die in de lengte genaaid en samengebracht zijn.

De sluiting aan de pols gebeurt door middel van klitband of drukknopen (een vrouwelijk en twee mannelijke stukken).

Zie figuur 2.

2.2.7. Knoopsgaten

Alle knoopsgaten dienen uitgevoerd te worden met ten minste 10 steken per centimeter.
Het knoopsgat moet proper zijn, juist en zuiver doorstoken en bovendien stevig en correct gehecht.

2.2.8. Knopen

De knopen zijn van plastic. Ze worden stevig vastgenaaid op twee lagen stof en met ten minste 6 doorstikkingen in elk gat met een stevige trens.

De knopen moeten aan de volgende vereisten voldoen :

- de diameter bedraagt 22 mm.
- de dikte van de knopen mag variëren van 3 tot 4 mm.
- ze hebben vier gaten met gladde boorden.
- de knopen moeten van eerste kwaliteit en met name bestand zijn tegen wassen, droogkuisen, strijken (persen).
- ze zijn donkerblauw of zwart.

2.2.9. Drukknopen

De drukkknopen moeten roestvrij en onvervormbaar zijn bij het onderhoud en bij de afwerking na het wassen. Ze moeten met zorg aangebracht zijn. Ze zijn donkerblauw of zwart.

2.2.10. Trens

Verricht alle vereiste trensen met een speciale trensmachine, waarbij elke trens ten minste 28 steken moet tellen.

3. Beschrijving van de broek

Zie figuur 6.

3.1. Algemeen aanzicht

De broek moet lussen hebben die voldoende breed zijn om er ter minste een riem van 3.5 cm door te steken.

De naden tussen de benen moeten gemaakt zijn volgens de regels van de kunst, d.w.z. in de richting van de stof en met een boord van 1 cm stof aan elke kant.

Teneinde een optimale bewegingsvrijheid te bekomen, zal links en rechts van het kruis een driehoek aangebracht worden (hoogte 15 cm, basis 7 cm).

Voor zover gelijkaardige bewegingsvrijheid verzekerd wordt, is de driehoek niet verplicht.

De broek moet eveneens twee zijzakken, een achterzak en eventueel twee dijzakken hebben.

De onderkant van de broek dient 22 tot 26 cm breed te zijn.

De ongezoomde broekspijpen hebben een lengte van 120 cm.

De broek heeft dezelfde kleur en is uit dezelfde stof vervaardigd als het vest.

3.2. Voorschriften betreffende de confectie

3.2.1. Band

De band bestaat uit één of twee delen. Hij is gevoerd in één of twee stukken. De band heeft vijf of zes riemlussen met een minimumbreedte van 1 cm. De nuttige ruimte mag niet kleiner dan 40 mm zijn.

Hij wordt gesloten door middel van een knoop.

Er moet bijzondere aandacht besteed worden aan de stevigheid van de naden van de riemlussen om te vermijden dat deze beschadigd worden bij het aanbrengen van de band.

3.2.2. Sluiting

Het sluiten gebeurt door drie knopen (donkerblauw of zwart). De knoopsgaten worden aangebracht op een klep.

3.2.3. Zakken

Zijzakken

De broek heeft twee zijzakken met schuine sluiting.
(breedte : + 17 cm, diepte : + 30 cm)

Achterzak.

Een achterzak met klep en knoop en met een diepte van 18 cm wordt aan de achterkant van de rechterpijp aangebracht.

Dijzakken

Eventueel een of twee zakken met klep aangebracht, op de voorkant van de broekspijpen, met de volgende afmetingen : 14 cm breed, 20 cm diep.

De zakken worden gesloten d.m.v. knopen of drukknopen op een onderstuk of klitband.

4. Merking

Etiketten met leesbare en onuitwisbare informatie (bij wassen en droogkuisen) worden duurzaam vastgemaakt aan het vest en aan de broek.

De volgende gegevens zijn erop aangebracht :

- naam en adres van de fabrikant of van de leverancier
- fabricatiedatum
- samenstelling van het weefsel
- maat
- wassymbolen.

5. Technische eigenschappen

Het vest en de broek zijn vervaardigd uit een stof die voldoende waarborgen biedt inzake hitteweerstand en bescherming tegen chemische agentia en die hydro- en oleofugaal behandeld werd en bestand is tegen veelvuldig wassen zonder de beginqualiteiten te verliezen. Bijvoorbeeld : aromatische polyamide 100 % (NOMEX 100 %) of imide polyamide 100 % (KERMEL 100 %) of een mengeling van 50/50 met onbrandbare viscose (KERMEL/onbrandbare viscose 50/50).

Naar gelang van het gebruik ervan kan het kledingstuk eventueel vervaardigd worden uit een stof die uitsluitend voldoende garanties biedt tegen hitte. Bijvoorbeeld : permanent brandwerende katoen (PROBAN of PYROVATEX).

De stof die gebruikt wordt voor de confectie van het diensttenuue mag geen huidirritatie of allergie veroorzaken. De leverancier geeft alle nuttige informatie en alle garanties hierover.

Het naaigaren is van eerste kwaliteit en hittebestendig; het heeft een tint die bij de basisstof past.

De minimale technische vereisten waaraan de stoffen moeten beantwoorden staan in de volgende tabel.

EIGENSCHAPPEN		METHODE	MINIMUM VEREISTEN		
			100 % Polyamide (aromatische of Imide)	Mengeling Imide polyamide onbrand- bare viscose	Onbrandbaar katoen
Geconditioneerd gewicht per M ²			± 250 g	± 260 g	± 300 g
Brandgedrag		NF G07-184 DIN 66083 ISO 6940 NBN G55-014	Klasse B Klasse Sb - geen ontbranding voor 20 sec. - geen brandende druppels - geen blijvende vlam		
Hitte transfert T1 = 12°C T2 = 24°C		ISO DP 9151 (of Pr.EN 367)	3 sec; 4,7 sec	3,2 sec; 4,8 sec	3,1 sec; 4,3 sec
Trekweerstand		ISO 5081 NF G07-001	1000 N (C) 1000 N (T)	950 N 600 N	850 N 600 N
Weerstand tegen begonnen scheuring		NF G 07-148 (Elmendorff)	60 N (C) 50 N (T)	45 N 35 N	20 N 20 N
Weerstand tegen chemische produkten		ISO DIS6530 40 % NaOH 35 % Hcl 30 % HSO	+	+	-
Waterafstoting		NBN G 55-023 (Bundesman)	absorptie 30 % doorlaatbaarheid 50 ml	absorptie 30 % doorlaatbaarheid 50 ml	
Kleurechtheid					
1) bij wassen (vlg. de voorschriften van de fabrikant)		ISO 105-C06 NBN G 62-019	4	4	4
2) bij kunstlicht		ISO 105-B02 NF G 07-067	5	5	6
Dimensionele stabiliteit (wassen vlg. de voorschriften van de fabrikant)		ISO 5077 NBN G 55-007	< 3 %	< 3 %	< 3 %

Referentie

- NF G 07-184 : Textiel – brandgedrag – klassificering op basis van de verbrande oppervlakte
- DIN 66 083 : Kennwerte für des Brennverhalten textiler Erzeugnisse.
(Klassering betreffende het brandgedrag van textielstoffen)
- ISO 6940 : Textiel-brandgedrag. Bepaling van het gemak van ontsteking van textielstoffen
- NBN G55-014 : Textiel. Bepaling van het gemak van ontsteking van textielstoffen.
- ISO 5081 : Textiel – Bepaling van de breekkracht en van de brekingsverlening. Methode op band.
- NF G 07 001 : Weefseltests – Bepaling van de breekkracht en de breekverlenging door tractie – test met gerafelde of gesneden strook. Vereenvoudigde methode.
- NF G 07-148 : Weefseltests – Bepaling van de scheurweerstand bij massa x snelheid in het kwadraat – Begonnen scheuring (slingerend valblok met een grote capaciteit).
- ISO DIS 6530 : Beschermingskledij; - Bescherming tegen gevaarlijke vloeibare chemische producten. Bepaling van de weerstand tegen binnendringen van de vloeistoffen.
- NBN G 62-019 : Textiel – Bepaling van de kleurechtheden. Echtheden tegen huishoudelijk en commercieel wassen met detergents.
- NBN G 55-007 : Textiel – Maatveranderingen door (ISO 5077) huishoudelijk wassen en drogen.
- ISO 105 : (“Textiel. Bepaling van de kleurechtheden. C06. Echtheden tegen huishoudelijk en commercieel wassen met detergent. B02. Vastheid van de kleuren bij kunstlicht booglamp met Xenon”).
- NBN G 55-023 : Textiel – Bepalingen van de waterafstotingsgraad van stoffen volgens de Bundesmannmethode.
- ISO DP 9151 : (Beschermingskledij – Bescherming tegen hitte en vlam Bepaling van transfert bij blootstelling aan een vlam).

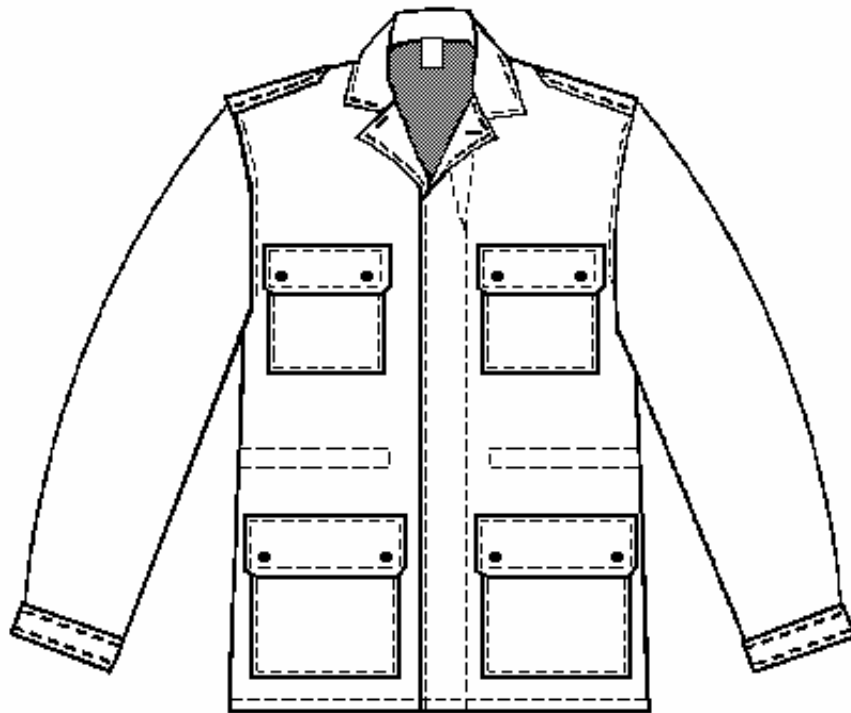
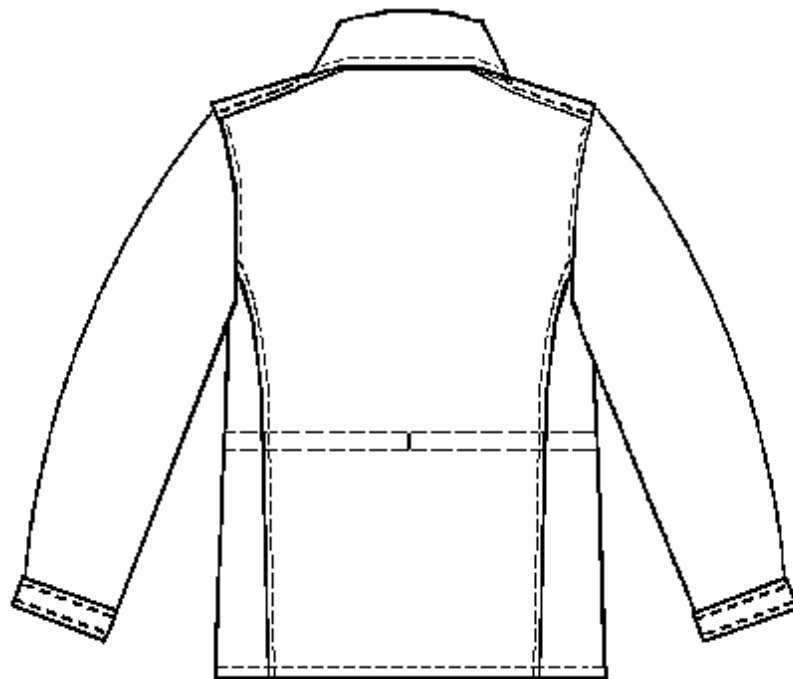

fig. 1

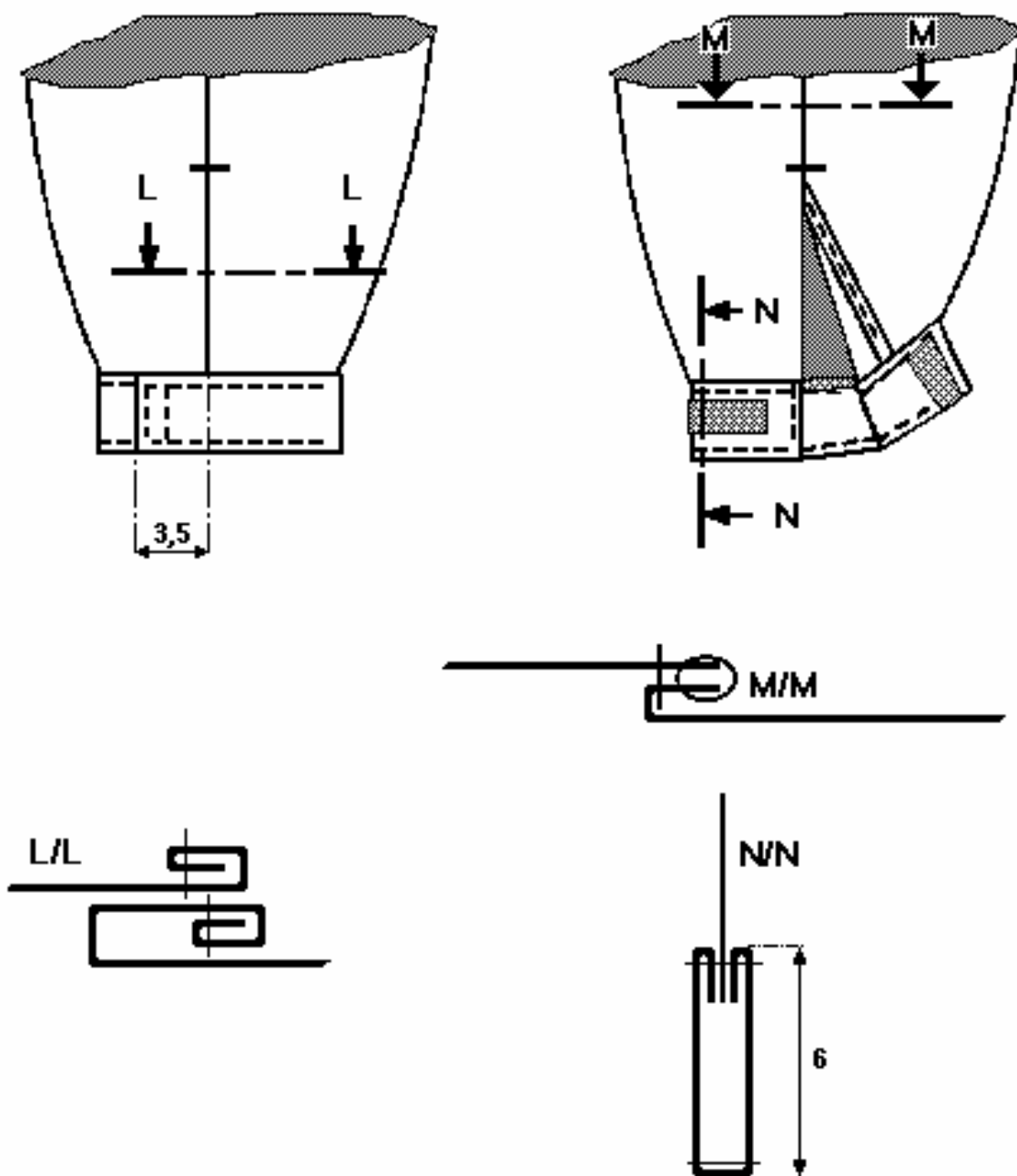

fig. 2

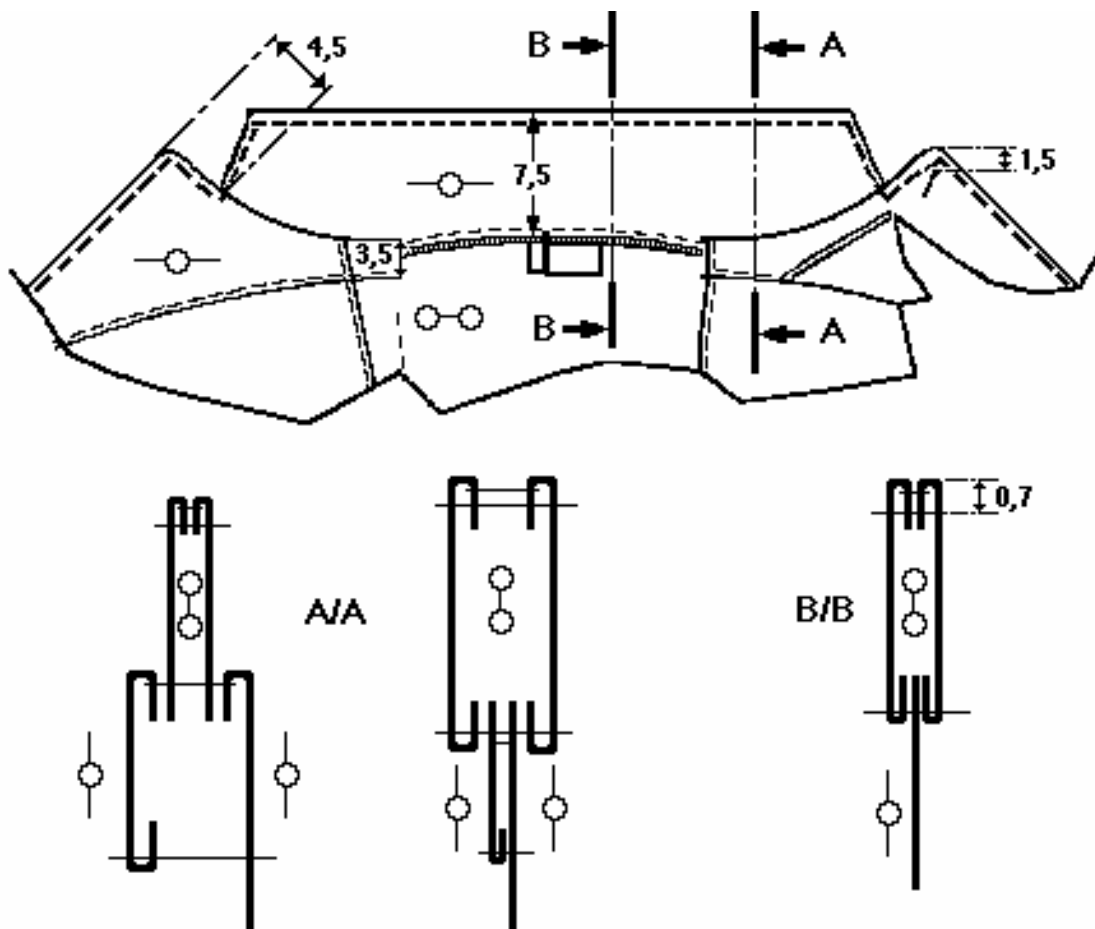

fig. 2 (vervolg)

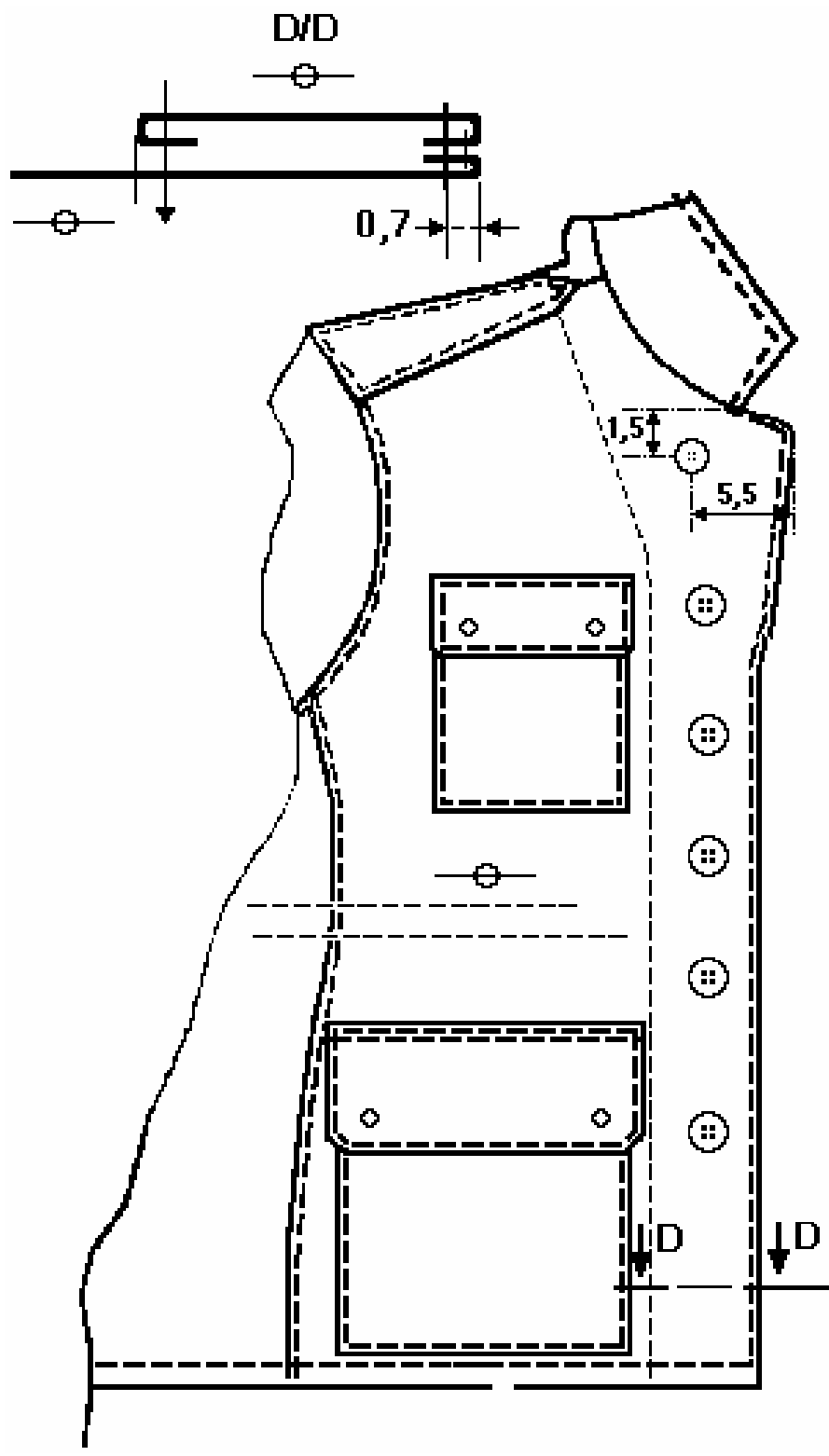

fig. 3

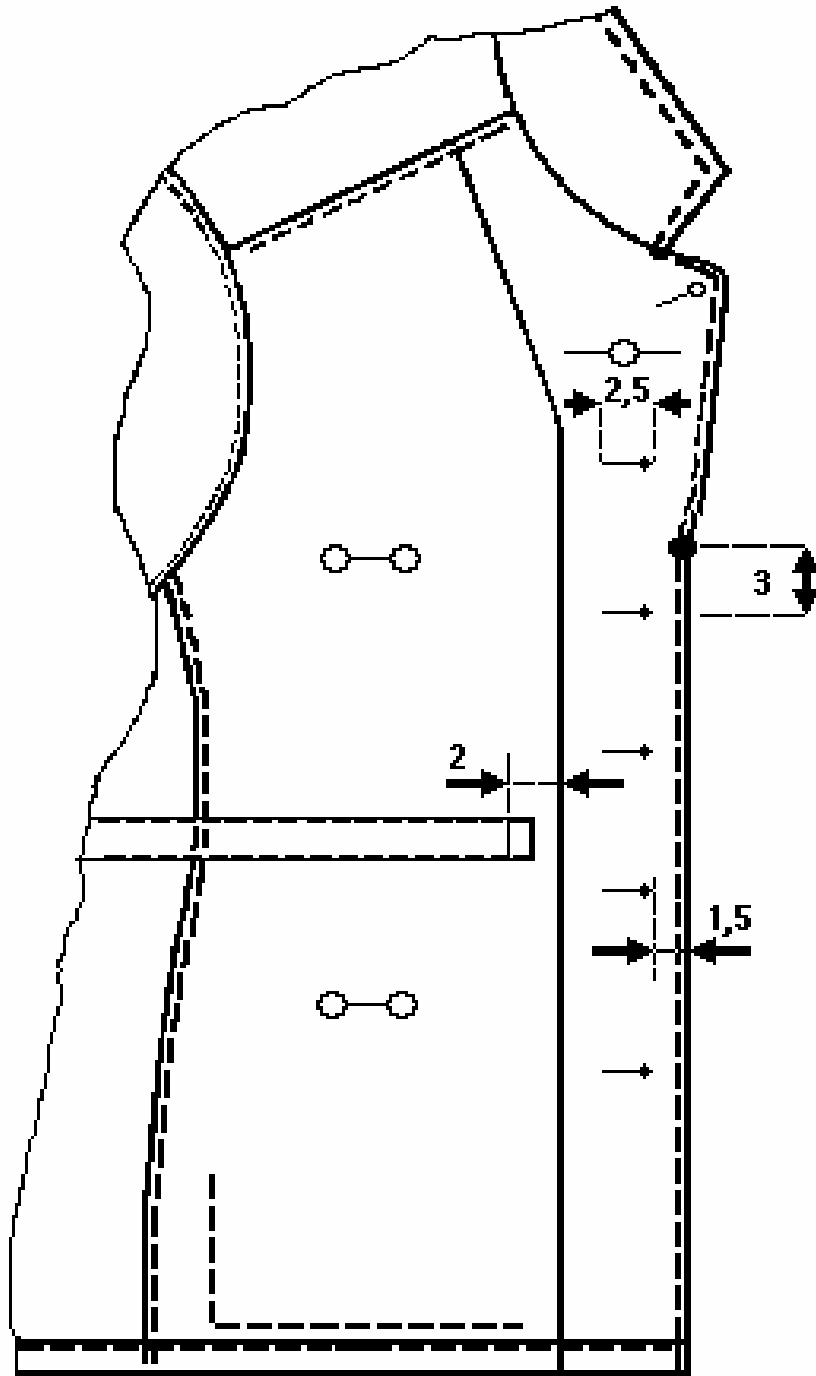

fig. 4

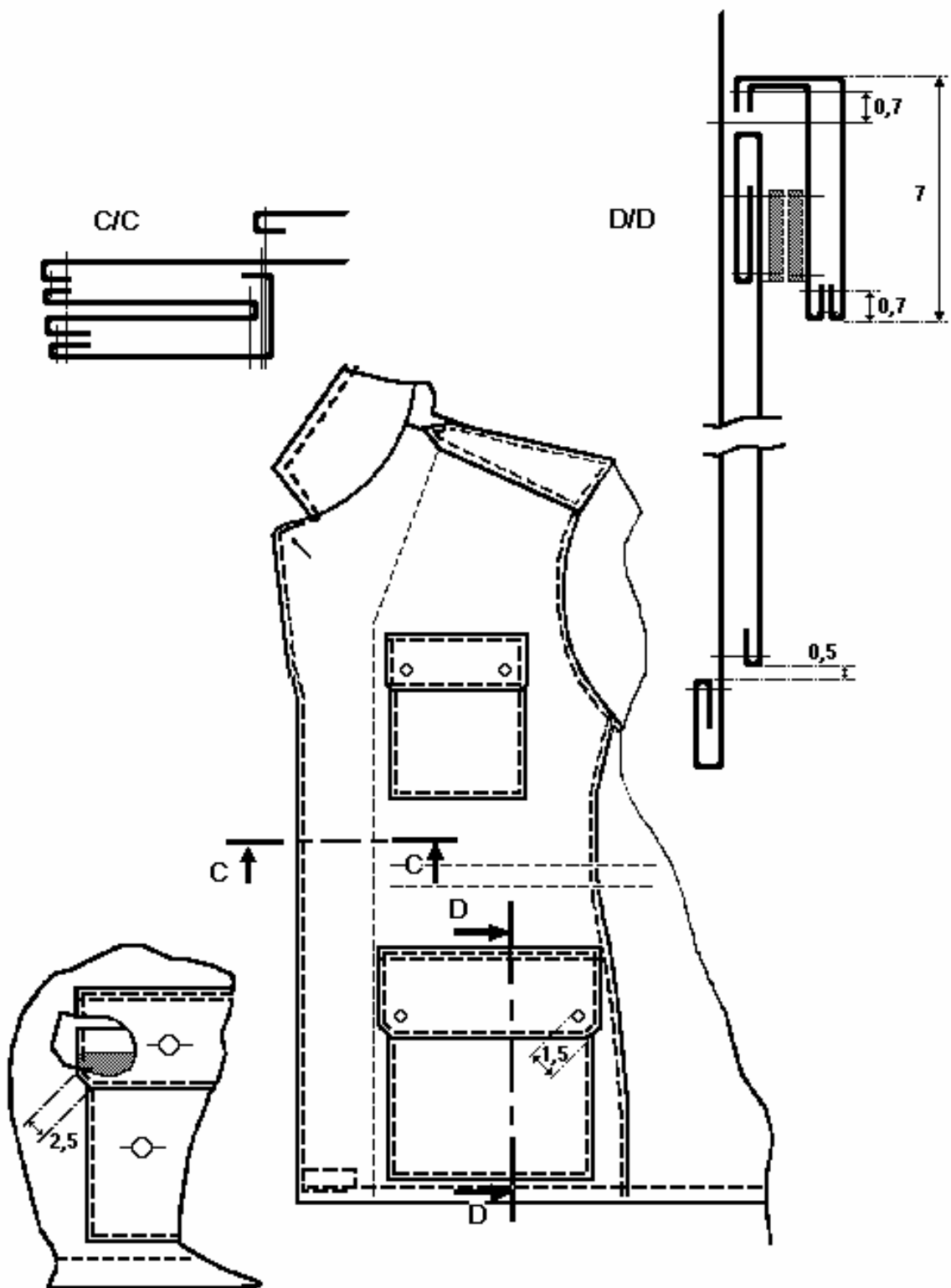
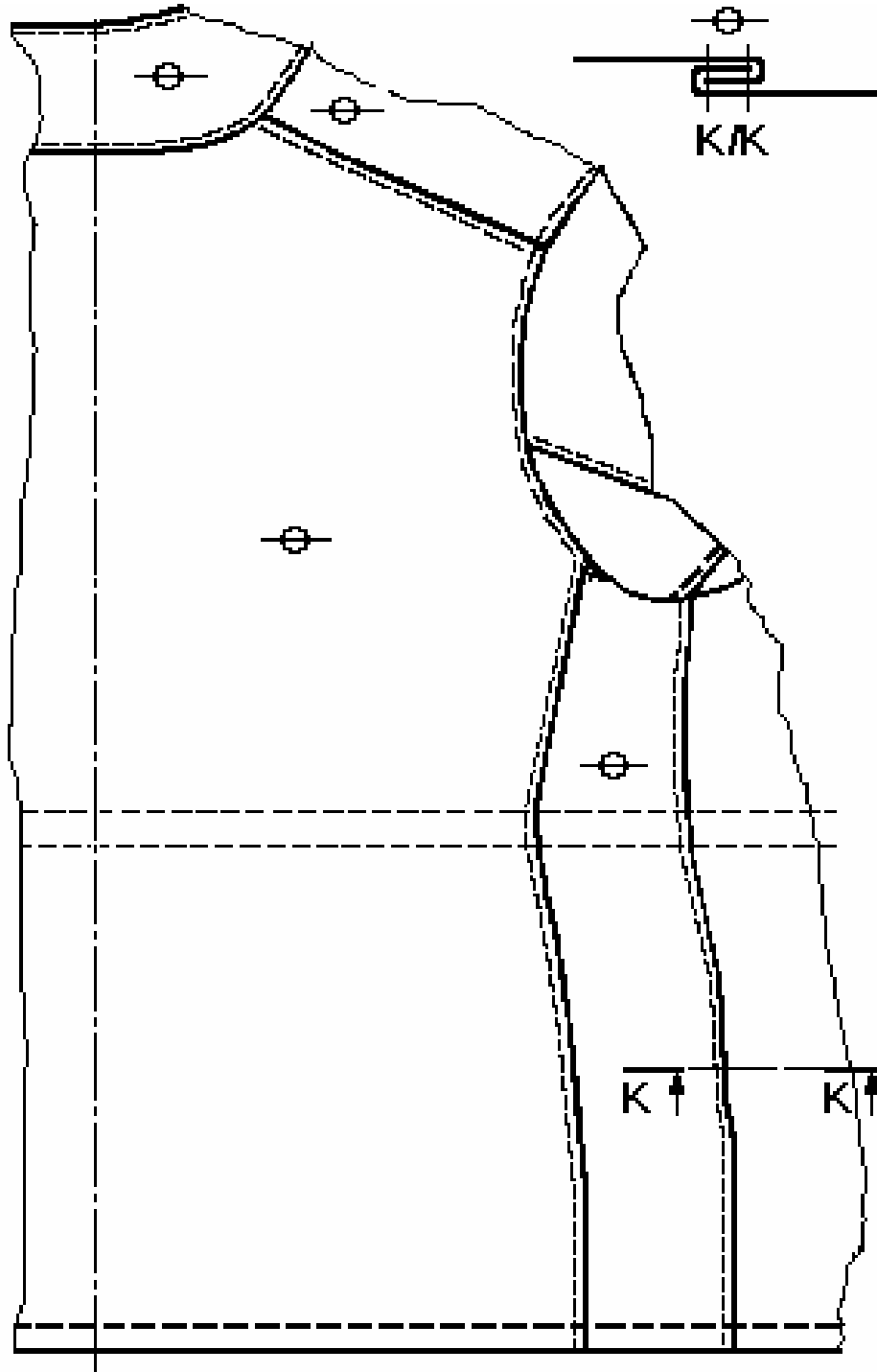

fig. 4 (vervolg)

fig. 5

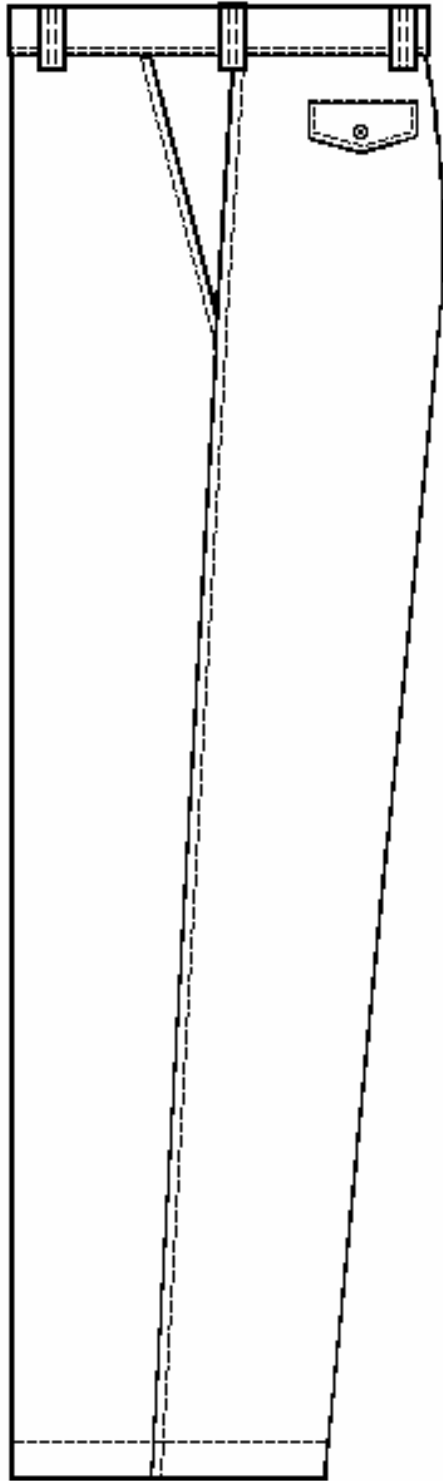

fig. 6

[KONINKLIJK BESLUIT VAN 31 DECEMBER 1992 BETREFFENDE HET OP DE MARKT BRENGEN VAN PERSOONLIJKE BESCHERMINGSMIDDELEN.]

Opschrift aldus gewijzigd bij K.B van 6 december 2005, art. 8, 1° (B.S. 07.02.2006)

Gelet op de wet van 11 juli 1961 betreffende de onontbeerlijke veiligheidswaarborgen welke de machines, de onderdelen van machines, het materieel, de werktuigen, de toestellen en de recipiënten moeten bieden, inzonderheid op artikel 1, § 1, gewijzigd bij de wet van 3 december 1969;

Gelet op de Richtlijn 89/686/EEG van 21 december 1989 van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen;

Gelet op het advies van de Hoge Raad voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken en Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

HOOFDSTUK I. - DEFINITIES.

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit, wordt verstaan onder :

- Gemeenschap : de Europese Economische Gemeenschap;
- Administratie van de arbeidsveiligheid : de Administratie van de arbeidsveiligheid van het Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

HOOFDSTUK II. - TOEPASSINGSGEBIED.

Art. 2. § 1. Dit besluit is van toepassing op persoonlijke beschermingsmiddelen, hierna te noemen "beschermingsmiddelen", die op de markt worden gebracht na de inwerkingtreding van dit besluit.

§ 2. In dit besluit wordt onder beschermingsmiddel verstaan een uitrustingsstuk of -middel dat bestemd is om door een persoon te worden gedragen of vastgehouden als bescherming tegen één of meer gevaren die een bedreiging voor zijn gezondheid en zijn veiligheid kunnen vormen.

Als beschermingsmiddel worden ook beschouwd :

- a) een geheel dat is samengesteld uit verscheidene uitrustingsstukken of -middelen die door de fabrikant onderling zijn verbonden om een persoon te beschermen tegen één of meer, mogelijk gelijktijdig optredende gevaren;
- b) een uitrustingsstuk of beschermingsmiddel dat al of niet onlosmakelijk verbonden is met een niet-beschermende persoonlijke uitrusting die door een persoon wordt gedragen of vastgehouden voor het uitvoeren van en bepaalde activiteit;
- c) verwisselbare onderdelen van een beschermingsmiddel die voor de goede werking ervan onontbeerlijk zijn, en die uitsluitend voor dat beschermingsmiddel worden gebruikt.

Als integrerend bestanddeel van een beschermingsmiddel wordt beschouwd ieder samen met het beschermingsmiddel in de handel gebracht verbindingssysteem dat het beschermingsmiddel aan een andere, bijkomstige, externe voorziening verbindt, zelfs wanneer dat verbindingssysteem niet bestemd is om bestendig te worden gedragen of vastgehouden door de gebruiker tijdens de duur van blootstelling aan het (de) risico('s).

§ 3. Dit besluit is niet van toepassing op :

1. beschermingsmiddelen die speciaal zijn ontworpen en vervaardigd voor de strijdkrachten of de ordehandhaving zoals helmen en schilden.
2. beschermingsmiddelen voor zelfverdediging tegen aanvallers zoals spuitbussen en individuele afschrikingswapens.
3. beschermingsmiddelen die zijn ontworpen en vervaardigd voor particulier gebruik ter bescherming tegen :
 - bepaalde weersomstandigheden zoals hoofdbedekking, seizoenkleding, schoenen en laarzen en paraplu's;
 - vocht en water zoals afwashandschoenen;

- hitte zoals handschoenen.
- 4. beschermingsmiddelen die bestemd zijn voor het beschermen of redden van personen aan boord van schepen of luchtvaartuigen en die niet bestendig worden gedragen.
- [5. helmen en vizieren voor gebruikers van motorvoertuigen met twee of drie wielen.]

Aldus gewijzigd door KB van 5 mei 1995, art. 1 (inw. 29 januari 1994) (B.S. 31.05.1995)

§ 4. Dit besluit is evenmin van toepassing op de beschermingsmiddelen die vallen onder een besluit tot uitvoering van een andere specifieke communautaire richtlijn met dezelfde doelstellingen ten aanzien van het in de handel brengen, het vrij verkeer en de veiligheid als dit besluit.

HOOFDSTUK III. - VOORWAARDEN VOOR HET IN HANDEL BRENGEN VAN DE BESCHERMINGSMIDDELEN.

Art. 3. De in artikel 2 bedoelde beschermingsmiddelen mogen slechts in de handel gebracht en in gebruik genomen worden indien ze de gezondheid van de gebruikers beschermen en hun veiligheid waarborgen en indien ze de gezondheid of de veiligheid van andere personen, van huisdieren of goederen niet in gevaar brengen, wanneer zij behoorlijk onderhouden en overeenkomstig hun gebruiksdoel worden gebruikt.

Art. 4. § 1. De in artikel 2 bedoelde beschermingsmiddelen moeten aan de fundamentele gezondheids- en veiligheidsvoorschriften van bijlage I voldoen.

§ 2. De op een eenvoudig ontwerp berustende beschermingsmiddelen bedoeld in artikel 8 worden geacht te voldoen aan de in § 1 fundamentele voorschriften indien zij voorzien zijn van het [CE-markering] bedoeld in artikel 13 en indien de fabrikant, op verzoek, de verklaring van overeenstemming, volgens het model van bijlage II, degelijk ingevuld, kan voorleggen.

Aldus gewijzigd door KB van 5 mei 1995, art. 2, a) 1° (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

De verklaring van overeenstemming betreffende ieder beschermingsmiddel moet vermelden dat het beschermingsmiddel in overeenstemming is met de bepalingen van dit besluit en, in voorkomend geval, met de nationale norm waarin de desbetreffende geharmoniseerde norm is omgezet.

§ 3. De andere beschermingsmiddelen dan deze bedoeld in § 2 worden geacht te voldoen aan de in § 1 fundamentele voorschriften, indien zij voorzien zijn van [de CE-markering] bedoeld bij artikel 13 en de fabrikant op verzoek de verklaring van overeenstemming volgens het model van bijlage II, degelijk ingevuld, kan voorleggen, evenals de verklaring van EG-typeonderzoek opgesteld door [de aangemelde instantie].

Aldus gewijzigd door KB van 5 mei 1995, art. 2, a) 2° (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

De verklaring van overeenstemming betreffende deze beschermingsmiddelen moet vermelden dat dit beschermingsmiddel identiek is aan het beschermingsmiddel, waarop de verklaring van EG-typeonderzoek nr. ... betrekking heeft, welke is afgegeven door (de aangemelde instantie) ... Zij zal in de in artikel 12 voorziene gevallen eveneens vermelden dat het beschermingsmiddel onderworpen werd aan de procedure van de controle van de kwaliteit van zijn fabricage onder toezicht van [de aangemelde instantie] ...

Aldus gewijzigd door KB van 5 mei 1995, art. 2, a) 2° (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

De verklaring van EG-typeonderzoek omvat :

- een beschrijving en de tekeningen nodig voor de identificatie van het goedgekeurd model;
- de conclusies van het onderzoek van het model door [de aangemelde instantie];

Aldus gewijzigd door KB van 5 mei 1995, art. 2, 2 a) 3° a) (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

- de eventuele voorwaarden waaraan de verklaring is onderworpen.
In de bedoelde conclusies, staat duidelijk vermeld dat het model van beschermingsmiddel in overeenstemming is :

- ofwel met de nationale normen waarin de geharmoniseerde normen zijn omgezet, indien de fabrikant alle geharmoniseerde normen betreffende het beschermingsmiddel heeft toegepast;
- ofwel met de fundamentele voorschriften, indien de fabrikant de geharmoniseerde normen niet of slechts gedeeltelijk heeft toegepast, of bij het ontbreken ervan.

[K.B. van 5 mei 1995, art. 2, a) 3^b) (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995) - § 4. Wanneer de beschermingsmiddelen met betrekking tot andere aspecten onderworpen zijn aan andere besluiten voortvloeiend uit de omzetting van communautaire Richtlijnen die voorzien in het aanbrengen van de CE-markering, geeft deze markering aan dat de beschermingsmiddelen geacht worden ook aan de voorschriften van deze andere besluiten te voldoen.

Indien echter in één of meer van deze besluiten gedurende een overgangperiode de fabrikant de keuze van de toe te passen regeling wordt gelaten, geeft de CE-markering alleen aan dat aan de bepalingen van de door de fabrikant toegepaste besluiten is voldaan. In dat geval moeten de in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendgemaakte referenties van de toegepaste Richtlijnen worden vermeld op de door deze besluiten, die de overeenstemmende Richtlijnen omzetten in Belgisch recht, vereiste documenten, handleidingen of gebruiksaanwijzingen die bij deze beschermingsmiddelen gevoegd zijn.]

Art. 5. Alvorens een model van een beschermingsmiddel in de handel wordt gebracht moet de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde de in bijlage III bedoelde technische documentatie verzamelen.

Deze documentatie wordt ter beschikking gehouden van de met het toezicht belaste ambtenaar.

Art. 6. [K.B. van 5 mei 1995, art. 3 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995) - De beschermingsmiddelen of onderdelen van de beschermingsmiddelen die voldoen aan de bepalingen van artikel 4 en die van de CE-markering zijn voorzien waarbij verklaard wordt dat zij voldoen aan alle bepalingen van dit besluit, met inbegrip van de in hoofdstuk IV bedoelde overeenstemmingsprocedure, mogen in de handel worden gebracht.

Niettemin is het in de handel brengen van onderdelen van beschermingsmiddelen, die niet voorzien zijn van de CE-markering en die in beschermingsmiddelen, onderworpen aan dit besluit, moeten worden aangebracht, toegelaten, mits deze onderdelen geen wezenlijke onderdelen zijn die voor de goede werking van de beschermingsmiddelen onmisbaar zijn.]

Art. 7. Het is toegelaten dat op jaarbeurzen, tentoonstellingen, enz., beschermingsmiddelen ten toon worden gesteld of worden voorgesteld die niet aan de bepalingen van dit besluit voldoen, mits duidelijk op een geschikt bord wordt aangegeven dat de betreffende beschermingsmiddelen niet aan de bepalingen van dit besluit voldoen en niet mogen worden gekocht of hoe dan ook worden gebruikt alvorens zij door de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigd gevolmachtigde aan de voorschriften van dit besluit zijn aangepast.

HOOFDSTUK IV. - OVEREENSTEMMINGSPROCEDURE.

Art. 8. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de op een eenvoudig ontwerp berustende modellen van beschermingsmiddelen waarvan de ontwerpen aanneemt dat de gebruiker zelf in staat is zich een oordeel te vormen over de doeltreffendheid waarmee deze middelen bescherming bieden tegen zeer geringe risico's waarvan het effect, wanneer het gradueel is, tijdig kan worden opgemerkt zonder dat de gebruiker gevaar loopt.

Tot deze categorie behoren uitsluitend beschermingsmiddelen die de drager moeten beschermen tegen :

- mechanische factoren die slechts oppervlakkig effect veroorzaken zoals tuinhandschoenen en vingerhoeden;
- vrij onschadelijke schoonmaakmiddelen waarvan de gevolgen gemakkelijk ongedaan zijn te maken zoals beschermhandschoenen tegen reinigingsmiddelen in verdunde oplossing;
- de gevaren van het hanteren van warme voorwerpen waarbij hij niet wordt blootgesteld aan een temperatuur van meer dan 50 °C, noch aan gevaarlijke sloten of schokken zoals handschoenen en schorten voor beroepsdoeleinden;
- weersomstandigheden [die niet uitzonderlijk] of extreem van aard zijn zoals hoofdbedekking, seizoenkleding, schoenen en laarzen;

sic err. B.S. 23.05.1996

- kleine stoten, schokken en trillingen die geen vitale lichaamsdelen treffen en waarvan de gevolgen geen blijvend letsel kunnen veroorzaken zoals lichte hoofdbedekkingen ter bescherming van de hoofdhuid, handschoenen en lichte schoenen;
- zonnestraling zoals zonnebrillen.

Art. 9. De fabrikant vervaardigt de in artikel 8 bedoelde beschermingsmiddelen volgens de regels van goed vakmanschap in overeenstemming met de in artikel 4, § 1, bedoelde fundamentele voorschriften en, in voorkomend geval, met de nationale normen waarin de desbetreffende geharmoniseerde normen zijn omgezet. [K.B. van 5 mei 1995, art. 4 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995) -

De fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde past vervolgens de overeenstemmingsprocedure toe, te weten :

- 1° hij stelt de verklaring van overeenstemming op volgens het model van bijlage II. Deze verklaring wordt ter beschikking gehouden van de met het toezicht belaste ambtenaar;
- 2° hij brengt op ieder beschermingsmiddel de CE-markering aan, bedoeld in artikel 13.]

HOOFDSTUK V. - EG-TYPEONDERZOEK.

Art. 10. Alvorens tot fabricage van andere dan de in artikel 8 bedoelde beschermingsmiddelen wordt overgegaan, moet de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde een model aan het EG-typeonderzoek onderwerpen.

Het EG-typeonderzoek is de procedure door middel waarvan [de aangemelde instantie] vaststelt en verklaart dat het model beschermingsmiddel voldoet aan de desbetreffende bepalingen van dit besluit.

Aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 5 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

Art. 11.

§ 1. De aanvraag om een EG-typeonderzoek wordt door de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde bij één enkele [aangemelde instantie] voor het betreffende model ingediend.

Aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 6 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

§ 2. De aanvraag behelst :

- naam en adres van de fabrikant of van zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde, alsmede de plaats van fabricage van de beschermingsmiddelen;
- het technisch fabricagedossier, bedoeld in bijlage III.

Zij gaat verzegeld van het passend aantal exemplaren van het goed te keuren model.

§ 3. [De aangemelde instantie], gekozen door de fabrikant of zijn gevolmachtigde, verricht het EG-typeonderzoek op de volgende wijze :

Aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 6 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

a) Onderzoek van het technisch dossier van de fabrikant :

- [De aangemelde instantie] bestudeert het technisch fabricagedossier om na te gaan of het voldoet aan de desbetreffende Belgische norm waarin de geharmoniseerde normen zijn omgezet.

Aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 6 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

- Wanneer de fabrikant de geharmoniseerde normen niet of slechts gedeeltelijk heeft toegepast of wanneer die normen ontbreken, dient [de aangemelde instantie] na te gaan of de door de fabrikant gebruikte technische specificaties voldoen aan de fundamentele voorschriften, alvorens te verifiëren of het technisch fabricagedossier voldoet aan deze technische specificaties.

Aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 6 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

b) Onderzoek van het model :

Bij het onderzoek van het model gaat (de aangemelde instantie) na of het overeenkomstig het technisch fabricagedossier is uitgevoerd en of het volkomen veilig overeenkomstig zijn bestemming kan worden gebruikt.

Aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 6 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

Het controleert aan de hand van de nodige onderzoeken en proeven de overeenstemming van het model met de geharmoniseerde normen.

Wanneer de fabrikant de geharmoniseerde normen niet of slechts gedeeltelijk heeft toegepast of wanneer die normen ontbreken, controleert [de aangemelde instantie] aan de hand van de nodige onderzoeken en proeven de overeenstemming van het model met de door de fabrikant gebruikte technische specificaties mits deze in overeenstemming zijn met de fundamentele voorschriften.

Aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 6 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

§ 4. Indien het model aan de desbetreffende bepalingen voldoet, stelt [de aangemelde instantie] een verklaring van EG-typeonderzoek op die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht. Die verklaring omvat de conclusies van het onderzoek, de voorwaarden die eventueel worden gesteld en de voor identificatie van het goedgekeurde model benodigde beschrijvingen en tekeningen.

Aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 6 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

De Commissie van de Gemeenschap, de Lid-Staten van de Gemeenschap, [de aangemelde instanties] en de ambtenaren belast met het toezicht kunnen een kopie van de verklaring en, op een met redenen omkleed verzoek, ook een kopie van het technisch fabricagedossier en van de verslagen van de uitgevoerde onderzoeken en de proeven verkrijgen.

Aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 6 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

Het dossier moet gedurende een periode van tien jaar na het in de handel brengen van de beschermingsmiddelen ter beschikking van de bevoegde autoriteiten worden gehouden.

§ 5. [De aangemelde instantie] die weigert een verklaring van EG-typeonderzoek af te leveren, brengt de andere [aangemelde instanties] van de Gemeenschap daarvan op de hoogte.

[De aangemelde instantie die] een verklaring van EG-typeonderzoek intrekt, doet hiervan mededeling aan de Lid-Staat die hem heeft erkend. Deze stelt de overige Lid-Staten en de Commissie van de Gemeenschap hiervan in kennis met opgave van de redenen voor die beslissing.

Aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 6 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

§ 6. Teneinde de overeenstemming te bevestigen van de fabricatie van de beschermingsmiddelen met het model dat het voorwerp uitmaakt van de verklaring van EG-typeonderzoek :

- stelt [de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde] de verklaring van overeenstemming op volgens het model van bijlage II;
- brengt [de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde] op ieder gefabriceerd beschermingsmiddel [de CE-markering], bedoeld in artikel 13, aan.

Aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 6 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

HOOFDSTUK VI. - *Controle van de fabricage.*

Art. 12. § 1. De beschermingsmiddelen van complex ontwerp die de gebruiker moeten beschermen tegen gevaren die dodelijk zijn of de gezondheid ernstig en onherstelbaar kunnen schaden, en waarvan de gebruiker, naar de ontwerper aanneemt, de acute effecten niet tijdig kan onderkennen, moeten onafhankelijk van de procedure bedoeld in artikel 11 onderworpen worden aan een controle van de kwaliteit van hun fabricage, naar keuze van de fabrikant volgens één van de twee procedures bedoeld in § 2.

Tot deze categorie behoren uitsluitend :

- ademhalingsapparatuur met filters die beschermen tegen vaste en vloeibare aerosols, of tegen irriterende, gevaarlijke, giftige of radiotoxische gassen;
- ademhalingsapparatuur, met inbegrip van duikapparatuur, die de buitenlucht volledig afsluit;
- beschermingsmiddelen die slechts tijdelijke bescherming kunnen bieden tegen letsels door chemische factoren of tegen ioniserende stralingen;
- uitrusting voor werkzaamheden in hete omgevingen met effecten die vergelijkbaar zijn met die van een luchttemperatuur van 100 °C of hoger, met of zonder infrarode straling, vlammen of grote hoeveelheden wegvliegend gesmolten materiaal;
- uitrusting voor werkzaamheden in koude omgevingen met effecten die vergelijkbaar zijn met die van een luchttemperatuur van - 50 °C of lager;
- beschermingsmiddelen die bescherming bieden bij vallen van hoogten;
- beschermingsmiddelen tegen elektriciteitsrisico's bij werken bij gevaarlijke spanningen of die isoleren bij hoogspanning;
- [...] opgeheven door K.B. van 5 mei 1995, art. 7,1° (inw. 29 januari 1994) (B.S. 31.05.1995)

§ 2. De twee procedures, naar keuze van de fabrikant, zijn de volgende :

A. EG-garantiesysteem voor de kwaliteit van het eindprodukt.

1. De fabrikant neemt alle maatregelen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat door het fabricageproces, met inbegrip van de laatste inspectie van de beschermingsmiddelen en de proeven, de homogeniteit van de produktie en de overeenstemming van de beschermingsmiddelen met het in het certificaat van EG-typeonderzoek beschreven type en met de desbetreffende fundamentele voorschriften van dit besluit worden gewaarborgd.
2. Een door de fabrikant gekozen [aangemelde instantie] verricht de noodzakelijke controles. Deze controles worden onaangekondigd, normaliter ten minste eenmaal per jaar, verricht.
3. De nodige door [de aangemelde instantie] genomen stalen van beschermingsmiddelen worden onderzocht en om de overeenstemming van de beschermingsmiddelen te verifiëren worden gepaste, in de geharmoniseerde normen gedefinieerde of voor de vaststelling van de overeenstemming met de fundamentele voorschriften van dit besluit noodzakelijk proeven verricht.
4. Indien [deze aangemelde instantie] niet zelf de verklaring van het desbetreffende EG-typeonderzoek heeft opgesteld treedt het, indien er problemen zijn in verband met de beoordeling van de overeenstemming van de stalen, in contact met het ander erkend organisme.
5. De fabrikant ontvangt [de aangemelde instantie] een expertiserapport. Indien de conclusie van dit rapport luidt dat er geen homogeniteit in de produktie is of geen overeenstemming van de onderzochte beschermingsmiddelen met het in het certificaat van EG-typegoedkeuring beschreven type en met de geldende fundamentele voorschriften, treft (de aangemelde instantie) op de aard van het vastgestelde gebrek c.q. de vastgestelde gebreken, afgestemde maatregelen en doet het daarvan mededeling aan de Administratie van de arbeidsveiligheid.
6. De fabrikant dient, op verzoek, het rapport van [de aangemelde instantie] voor te kunnen leggen.

B. EG-kwaliteitsgarantiesysteem van de produktie met toezicht.

1. Systeem :
 - a) In het kader van deze procedure legt de fabrikant een verzoek om goedkeuring van zijn kwaliteitssysteem voor aan een door hem gekozen [aangemelde instantie].

Het verzoek omvat :

- alle informatie betreffende de beoogde categorie beschermingsmiddelen met inbegrip, eventueel, van de documentatie betreffende het goedgekeurd model;
- de documentatie over het kwaliteitssysteem;

- de verbintenis tot nakoming van de verplichtingen die voortvloeien uit het kwaliteitssysteem en om te zorgen dat het passend en doeltreffend blijft.
- b) In het kader van het kwaliteitssysteem worden alle beschermingsmiddelen onderzocht en worden de onder punt A.3. bedoelde gepaste proeven verricht teneinde de overeenstemming van die middelen met de desbetreffende fundamentele voorschriften van dit besluit na te gaan. De documentatie behelst in het bijzonder een adequate beschrijving van :
 - de kwaliteitsdoelstellingen, het organigram, de verantwoordelijkheden van het leidinggevend personeel en hun bevoegdheden inzake de kwaliteit van de produkten;
 - de controles en proeven die na de fabricage moeten worden verricht;
 - de middelen ter verificatie van de doeltreffende werking van het kwaliteitssysteem.
- c) [De door de fabrikant gekozen aangemelde instantie] evalueert het kwaliteitssysteem om na te gaan of het beantwoordt aan de voorschriften bedoeld in punt 1, b). Kwaliteitssystemen waarbij de corresponderende geharmoniseerde norm wordt gehanteerd, worden door [de instantie] verondersteld in overeenstemming met deze voorschriften te zijn. [De aangemelde instantie] die de audits verricht, gaat over tot alle noodzakelijke objectieve evaluaties van de onderdelen van de kwaliteitssysteem en gaat in het bijzonder na of het systeem de overeenstemming van de gefabriceerde beschermingsmiddelen met het goedgekeurd model waarborgt. De beslissing wordt aan de fabrikant, meegedeeld. Zij bevat de conclusies van de controle en het met redenen omklede evaluatiebesluit.
- d) De fabrikant stelt [de aangemelde instantie die] het kwaliteitssysteem heeft goedgekeurd in kennis van ieder plan tot wijziging van het kwaliteitssysteem.

[De aangemelde instantie] bestudeert de voorgestelde wijzigingen en beslist of het gewijzigde kwaliteitssysteem aan de desbetreffende voorschriften beantwoordt. Zij doet van haar beslissing mededeling aan de fabrikant. Deze mededeling bevat de conclusies van de controle en het met redenen omklede evaluatiebesluit.

2. Toezicht :

- a) Dit toezicht moet waarborgen dat de fabrikant de uit het goedgekeurde kwaliteitssysteem voortvloeiende verplichtingen correct naleeft.
- b) De fabrikant verleent [de aangemelde instantie] toegang, voor inspectiedoeleinden, tot de plaatsen waar de beschermingsmiddelen worden geïnspecteerd, beproeft en opgeslagen en verstrekt hem alle nodige informatie en in het bijzonder :
 - de documentatie over het kwaliteitssysteem;
 - de technische documentatie;
 - de kwaliteitshandboeken.
- c) [De aangemelde instantie] gaat periodiek over tot audits om zich ervan te vergewissen dat de fabrikant het kwaliteitssysteem handhaaft en toepast en verstrekt een auditverslag aan de fabrikant.
- d) [De aangemelde instantie] kan de fabrikant voorts onaangekondigd bezoeken. Tijdens deze bezoeken verstrekt [de aangemelde instantie] de fabrikant een bezoekverslag en eventueel een auditverslag.
- e) De fabrikant dient, op verzoek, het rapport van [de aangemelde instantie] voor te kunnen leggen.

Voor het gehele artikel 12 betekenen de woorden tussen haakjes: aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 7 2° tot 13° (B.S. 31.05.1995) (inw. 1 januari 1995)

HOOFDSTUK VII. – [De CE-markering]

aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 8 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

Art. 13. [K.B. van 5 mei 1995, art. 9 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995) - § 1. De CE-markering van overeenstemming bestaat uit de initialen CE in de in bijlage IV weergegeven grafische vorm. Indien een aangemelde instantie in de productiecontrolefase optreedt, zoals bedoeld in artikel 12 van dit besluit, wordt het onderscheidingsnummer daarvan toegevoegd.]

§ 2. De CE-markering van overeenstemming moet zichtbaar, leesbaar en onuitwisbaar en voor de te verwachten levensduur van het beschermingsmiddel worden aangebracht; mocht dit, gezien de kenmerken van het produkt, onmogelijk zijn, dan mag de CE-markering op de verpakking worden aangebracht.

§ 3. Op de beschermingsmiddelen mogen geen markeringen worden aangebracht die derden kunnen misleiden omtrent de betekenis en de grafische vorm van de CE-markering. Op het beschermingsmiddel of de verpakking mogen andere markeringen worden aangebracht op voorwaarde dat de zichtbaarheid en de leesbaarheid van de CE-markering niet worden verminderd.]

§ 4. [...]

Opgeheven bij K.B. van 6 december 2005, art. 8, 2° (B.S. 07.02.2006)

HOOFDSTUK VIII. - Erkenningsprocedure.

Art. 14. [K.B. van 5 mei 1995, art. 10 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995) - De Minister van Tewerkstelling en Arbeid erkent de instanties - genoemd aangemelde instanties - die belast zijn met de opdrachten bedoeld in de artikelen 10, 11, en 12 littera A en B van dit besluit volgens de bepalingen van het koninklijk besluit van 31 maart 1995 betreffende de erkenning van de instanties die aangemeld worden bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen voor de toepassing van bepaalde procedures in het kader van de fabricatie van machines, drukvaten van eenvoudige vorm en persoonlijke beschermingsmiddelen.]

HOOFDSTUK IX. - Equivalentie van de procedures ingesteld door andere Lid-Staten van de Gemeenschap.

Art. 15. § 1. De beschermingsmiddelen welke voorzien zijn van [de CE-markering], aangebracht in overeenstemming met een reglementering uitgevaardigd door een andere Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap, en welke vergezeld zijn van de EG-verklaring van overeenstemming in uitvoering van de Richtlijn 89/686/EEG van 21 december 1989 van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen, worden verondersteld te voldoen aan de fundamentele gezondheids- en veiligheidsvoorschriften bedoeld in artikel 4.

Aldus gewijzigd door K.B. van 5 mei 1995, art. 11 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

§ 2. De bepalingen van de artikelen 8 tot en met 12 zijn niet van toepassing op de beschermingsmiddelen bedoeld in de eerste paragraaf van onderhavig artikel.

HOOFDSTUK X. – [Toezichtsbepalingen]

Aldus gewijzigd bij K.B van 6 december 2005, art. 8, 3° (B.S. 07.02.2006)

Art. 16. tot 18. [...] Opgeheven bij K.B. van 6 december 2005, art. 8, 2° (B.S. 07.02.2006)

Art. 19. [K.B. van 6 december 2005, art. 8, 4° (B.S. 07.02.2006) - Overtredingen van de bepalingen van dit besluit worden opgespoord, vastgesteld en bestraft overeenkomstig de bepalingen van de wet van 9 februari 1994 betreffende de veiligheid van producten en diensten.]

HOOFDSTUK XII. - Overgangs- en slotbepalingen.

Art. 20. Het ministerieel besluit van 11 september 1961 tot vaststelling van de aannemingsvoorwaarden van de ademhalingstoestellen wordt opgeheven wat betreft de

ademhalingstoestellen die na 1 juli 1992 volgens de procedure vermeld in dit besluit op de markt worden gebracht.

Art. 21. [*K.B. van 5 mei 1995, art. 16* (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995) - Dit besluit doet geen afbreuk aan de mogelijkheid tot het nemen van de maatregelen ter bescherming van de werknemers voorzien in de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie en zijn uitvoeringsbesluiten.

Dit besluit doet evenmin afbreuk aan de bepalingen betreffende het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen, voor zover zulks geen wijzigingen van de persoonlijke beschermingsmiddelen ten opzichte van de bepalingen van dit besluit inhoudt.]

Art. 21bis. [*K.B. van 5 mei 1995, art. 20* (inw. 29 januari 1994) (B.S. 31.05.1995) - In afwijking van de bepalingen van dit besluit, wordt het op de markt brengen en het in gebruik nemen van persoonlijke beschermingsmiddelen overeenkomstig de op 30 juni 1992 geldende Belgische wetgeving toegelaten tot 30 juni 1995.]

Art. 22. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 juli 1992.

Art. 23. Onze Minister van Economische Zaken en Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Bijlage I

FUNDAMENTELE VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE DE GEZONDHEID EN DE VEILIGHEID

1. **Algemene voorschriften die voor alle beschermingsmiddelen gelden.**

De beschermingsmiddelen moeten een passende bescherming tegen de te lopen gevaren bieden.

1.1. **Beginselen betreffende het ontwerp**

1.1.1. Ergonomie.

Beschermingsmiddelen moeten zodanig worden ontworpen en gefabriceerd, dat de gebruiker, onder de te verwachten gebruiksomstandigheden waarvoor zij bestemd zijn, de activiteit waardoor hij aan risico's wordt blootgesteld, normaal kan uitoefenen en daarbij een passende bescherming van zo hoog mogelijk niveau geniet.

1.1.2. Beschermingsniveau's en -klassen

1.1.2.1. Zo hoog mogelijke beschermingsniveau's.

Het optimale beschermingsniveau waarop het ontwerp moet zijn gericht is het hoogste niveau dat bereikt kan worden zonder dat hinder door het dragen van het beschermingsmiddel het doelmatige gebruik daarvan gedurende de blootstelling aan het risico of het normale verrichten van de werkzaamheden belet.

1.1.2.2. Beschermingsklassen die passen bij verschillende niveau's van een risico.

Indien verschillende te verwachten gebruiksomstandigheden aanleiding geven tot het onderscheiden van verschillende niveau's van hetzelfde risico, moeten bij het ontwerpen van het beschermingsmiddel passende beschermingsklassen in aanmerking worden genomen.

1.2. **Onschadelijkheid van de beschermingsmiddelen**

1.2.1. Afwezigheid van inherente risico's en overige factoren die hinder kunnen veroorzaken.

Beschermingsmiddelen moeten zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat zij onder de te verwachten gebruiksomstandigheden geen risico's of andere factoren die hinder veroorzaken opleveren.

1.2.1.1. Gebruik van de juiste materialen.

In beschermingsmiddelen gebruikte materialen en hun eventuele afbraakproducten mogen geen schadelijke gevolgen voor de hygiëne of de gezondheid van de gebruiker hebben.

1.2.1.2. Geschikt oppervlak voor alle delen van een beschermingsmiddel die met de gebruiker in contact komen.

Op de delen van een beschermingsmiddel die met de gebruiker in contact zijn, of die met de gebruiker in contact kunnen komen, als het beschermingsmiddel wordt gedragen, mogen geen oneffenheden, scherpe of uitstekende punten, enz. voorkomen, die overmatige irritatie of verwondingen kunnen veroorzaken.

1.2.1.3. Maximaal toelaatbare hinder voor de gebruiker.

Beschermingsmiddelen dienen de nodige bewegingen en houdingen en de zintuiglijke waarneming zo min mogelijk te belemmeren. Bovendien mogen zij geen aanleiding geven tot bewegingen die de gebruiker of andere personen in gevaar brengen.

1.3. Comfort en doelmatigheid

1.3.1. Aanpassing van beschermingsmiddelen aan de lichaamsbouw van de gebruiker.

Beschermingsmiddelen moeten zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd, dat zij op zo gemakkelijk mogelijke wijze in de juiste positie op de gebruiker kunnen worden aangebracht, en gedurende de tijd dat zij naar verwachting moeten worden gedragen op hun plaats blijven onder de verschillende omgevingsinvloeden en bij de verschillende mogelijke bewegingen en houdingen van de gebruiker.

Daarom moeten beschermingsmiddelen zo goed mogelijk kunnen worden aangepast aan de lichaamsbouw van de gebruiker, bijvoorbeeld door middel van degelijke systemen voor bevestiging of verstelling of een voldoende grote verscheidenheid van vormen en maten.

1.3.2. Lichtheid en stevigheid van de constructie

Beschermingsmiddelen moeten zo licht mogelijk zijn, hetgeen evenwel geen afbreuk mag doen aan de stevigheid van de constructie of aan de doelmatigheid.

Afgezien van de in punt 3 bedoelde bijkomende specifieke eisen waaraan beschermingsmiddelen moeten voldoen om een doelmatige bescherming te bieden tegen de te voorkomen risico's, moeten beschermingsmiddelen voldoende weerstand bieden tegen de gevolgen van omgevingsinvloeden die inherent zijn aan de te verwachten gebruiksomstandigheden.

1.3.3. Verenigbaarheid van tegelijkertijd te dragen beschermingsmiddelen

Als een fabrikant diverse modellen op de markt brengt van verschillende soorten of typen beschermingsmiddelen die naburige lichaamsdelen tegelijkertijd moeten beschermen dienen zij onderling verenigbaar te zijn.

1.4. Gebruiksaanwijzing van de fabrikant.

De gebruiksaanwijzing die de fabrikant verplicht is op te stellen, en bij de in de handel gebrachte beschermingsmiddelen te leveren, moet behalve naam en adres van de fabrikant of van diens in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde alle nuttige informatie bevatten over:

- a) de voorschriften voor opslag, gebruik, reiniging, onderhoud, revisie en ontsmetting. Reinigings-, onderhouds- en ontsmettingsmiddelen die door de fabrikant worden aanbevolen mogen bij gebruik overeenkomstig de gebruiksaanwijzing geen schadelijke gevolgen voor het beschermingsmiddel of de gebruiker hebben;
- b) de eigenschappen die bij het technisch onderzoek naar de beschermingsniveau's of -klassen van de beschermingsmiddelen zijn gemeten;

- c) de accessoires die bij de beschermingsmiddelen kunnen worden gebruikt en de eigenschappen van de juiste reserveonderdelen;
- d) de passende beschermingsklassen op diverse risiconiveau's en de daarmee overeenkomende aan het gebruik gestelde grenzen;
- e) de vervaldatum of -periode van de beschermingsmiddelen of van bepaalde onderdelen daarvan;
- f) de juiste soort verpakking voor het transport van de beschermingsmiddelen;
- g) de betekenis van aanduidingen, indien aanwezig (zie 2.12.).

De gebruiksaanwijzing moet duidelijk en begrijpelijk zijn opgesteld in ten minste de officiële taal of talen van de Lidstaat waarvoor hij bestemd is.

[K.B. van 5 mei 1995, art. 17 (inw. 29 januari 1994) (B.S. 31.05.1995) -

- h) eventueel de referenties van de toegepaste Richtlijnen zo de beschermingsmiddelen met betrekking tot andere aspecten onder andere Richtlijnen vallen die voorzien in het aanbrengen van de CE-markering;
- i) naam, adres en identificatienummer van de aangemelde instanties die optreden in de fase waarin het beschermingsmiddel wordt ontworpen.]

2. Aanvullende voorschriften voor verscheidene soorten of typen beschermingsmiddelen.

2.1. Beschermingsmiddelen die zijn voorzien van regelsystemen

Als beschermingsmiddelen zijn voorzien van regelsystemen, dan moeten deze zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat zij, nadat zij zijn ingesteld, niet onafhankelijk van de wil van de gebruiker kunnen worden ontregeld onder de te verwachten gebruiksomstandigheden.

2.2. Beschermingsmiddelen die de te beschermen lichaamsdelen omhullen.

Beschermingsmiddelen die de te beschermen lichaamsdelen omhullen, moeten, voor zover mogelijk voldoende worden geventileerd om transpiratie ten gevolge van het dragen te beperken; als dit niet mogelijk is, dan moeten zij zo mogelijk worden uitgerust met voorzieningen om het transpiratievocht te absorberen.

2.3. Beschermingsmiddelen voor gelaat, ogen en luchtwegen.

Beschermingsmiddelen voor gelaat, ogen en luchtwegen dienen het gezichtsveld van de gebruiker zo min mogelijk te beperken.

De oogschermen van dergelijke beschermingsmiddelen moeten optisch voldoende neutraal zijn in overeenstemming met de aard van de meer of minder minutieuze en/of langdurige activiteiten van de gebruiker.

Zonodig mogen zij een bewerking ondergaan of worden uitgerust met een systeem om wasenvorming te voorkomen.

Beschermingsmiddelen die bestemd zijn voor gebruikers die correctie van het gezichtsvermogen behoeven, moeten verenigbaar zijn met het dragen van een corrigerende bril of contactlenzen.

2.4. Beschermingsmiddelen die aan veroudering onderhevig zijn

Als mag worden aangenomen dat de werking die beschermingsmiddelen in staat van nieuw dienen te hebben, tijdens het gebruik in belangrijke mate door veroudering kan worden aangetast dan moet de fabricagedatum- en/of, indien mogelijk, de uiterste gebruiksdatum onuitwisbaar en op een wijze die geen aanleiding kan geven tot misverstanden worden aangebracht op ieder in de handel gebracht exemplaar of verwisselbaar onderdeel van een beschermingsmiddel, alsmede op de verpakking.

Als hij geen concrete uitspraken kan doen over de levensduur van een beschermingsmiddel, dan dient de fabrikant in de gebruiksaanwijzing alle nuttige informatie te verstrekken om de koper of gebruiker in staat te stellen een redelijke gebruiksduur vast te stellen aan de hand van de kwaliteit van het model en de daadwerkelijke omstandigheden waaronder het wordt opgeslagen, gebruikt, gereinigd, gereviseerd en onderhouden.

Als mag worden aangenomen dat de werking van de beschermingsmiddelen snel en ingrijpend kan worden aangetast door veroudering als gevolg van het regelmatig uitvoeren van een door de fabrikant aanbevolen reiniging, dan dient de fabrikant zo mogelijk op elk exemplaar van de beschermingsmiddelen dat in de handel wordt gebracht een opschrift aan te brengen waarin het maximale aantal reinigingen wordt aangegeven, dat het

beschermingsmiddel mag ondergaan alvorens te worden gereviseerd of afgekeurd; als dit niet mogelijk is, dan moet de fabrikant deze gegevens in de gebruiksaanwijzing vermelden.

- 2.5 Beschermingsmiddelen die tijdens gebruik kunnen worden gegrepen**
Wanneer onder de te verwachten gebruiksomstandigheden in het bijzonder het risico bestaat dat een beschermingsmiddel door een bewegend voorwerp wordt gegrepen zodat gevaar voor de gebruiker kan ontstaan, dan moet het beschermingsmiddel een zodanige sterkte hebben dat het gevaar wordt afgewend door het afbreken of -scheuren van een onderdeel.
- 2.6 Beschermingsmiddelen voor gebruik in een explosieve atmosfeer**
Beschermingsmiddelen die bestemd zijn voor gebruik in een explosieve atmosfeer moeten zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat zij geen vonken van elektrische of elektrostatische oorsprong of van een schok afkomstige vonken kunnen veroorzaken die een explosief mengsel tot ontbranding zouden kunnen brengen.
- 2.7 Beschermingsmiddelen bestemd om snel te kunnen ingrijpen of die snel moeten kunnen worden aangebracht en/of verwijderd**
Dergelijke beschermingsmiddelen moeten zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat zij in een zo kort mogelijke tijd kunnen worden aangebracht en/of verwijderd.
Als zij zijn uitgerust met systemen voor bevestiging en verwijdering, waarmee zij in de juiste positie op de gebruiker kunnen worden aangebracht of kunnen worden verwijderd, dan moeten deze systemen gemakkelijk en snel te bedienen zijn.
- 2.8 Beschermingsmiddelen bestemd voor werkzaamheden in zeer gevaarlijke omstandigheden**
De gebruiksaanwijzing die door de fabrikant bij beschermingsmiddelen bestemd voor werkzaamheden in zeer gevaarlijke omstandigheden, [als bedoeld in artikel 12, § 1], wordt geleverd, moet met name gegevens bevatten die bestemd zijn voor bevoegde personen die beschikken over de opleiding en kwalificaties om deze te kunnen interpreteren en ervoor te zorgen dat de gebruiker er naar handelt.
Bovendien moet in de gebruiksaanwijzing de procedure worden beschreven die moet worden gevolgd om nadat het beschermingsmiddel op de gebruiker is aangebracht, te controleren of het goed is afgesteld en kan functioneren.
Als een beschermingsmiddel is uitgerust met een alarmsysteem dat in werking treedt zodra de normale bescherming niet langer geboden wordt, dan dient dit systeem zodanig te worden ontworpen en aangebracht dat het alarm door de gebruiker kan worden waargenomen onder de te verwachten gebruiksomstandigheden waarvoor het beschermingsmiddel op de markt is gebracht.
- Aldus gewijzigd bij K.B. van 8 augustus 1997, art. 1 (inw. 1 juli 1992) (B.S. 07.11.1997)
- 2.9 Beschermingsmiddelen waarvan onderdelen verstelbaar zijn of door de gebruiker kunnen worden verwijderd**
Als beschermingsmiddelen onderdelen bevatten die verstelbaar zijn of door de gebruiker ter vervanging kunnen worden verwijderd, dan moeten deze onderdelen zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat zij gemakkelijk zonder gereedschap kunnen worden versteld, gemonteerd en gedemonteerd.
- 2.10 Beschermingsmiddelen die kunnen worden verbonden met een andere, aanvullende voorziening buiten het persoonlijke beschermingsmiddel**
Als beschermingsmiddelen zijn uitgerust met een systeem waarmee zij kunnen worden verbonden met een andere, aanvullende voorziening, dan moet het aansluitstuk zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat het enkel op een voorziening van het juiste type kan worden aangesloten.
- 2.11 Beschermingsmiddelen die zijn uitgerust met een vloeistof- of gascirculatiesysteem**
Als beschermingsmiddelen zijn uitgerust met een vloeistof- of gascirculatiesysteem, dan moet dit systeem van dien aard zijn en zodanig zijn aangebracht dat de vloeistof of het gas in de nabijheid van het gehele te beschermen lichaamsdeel in voldoende mate wordt ververst,

ongeacht de gebaren, houdingen of bewegingen van de gebruiker onder de te verwachten gebruiksomstandigheden.

2.12. Beschermingsmiddelen die zijn voorzien van één of meer herkenning- of merktekens die rechtstreeks of indirect betrekking hebben op de gezondheid en de veiligheid

Rechtstreeks of indirect de gezondheid en de veiligheid betreffende herkenning- of merktekens op deze soorten of typen beschermingsmiddelen moeten bij voorkeur geharmoniseerde pictogrammen of ideogrammen zijn die goed leesbaar zijn en dit blijven gedurende de verwachte levensduur van deze beschermingsmiddelen. Voorts moeten deze tekens volledig, duidelijk en begrijpelijk zijn, zodat verkeerde interpretaties uitgesloten zijn; in het bijzonder moeten eventuele woorden of zinnen van dergelijke tekens gesteld zijn in de officiële taal of talen van de Lidstaat waar het beschermingsmiddel gebruikt wordt.

Als de afmetingen van een beschermingsmiddel (of onderdeel van een beschermingsmiddel) te klein zijn voor het geheel of gedeeltelijk aanbrengen van de nodige tekens, dan dienen deze op de verpakking en in de gebruiksaanwijzing van de fabrikant te worden vermeld.

2.13. Veiligheidskleding bestemd om de zichtbaarheid van de gebruiker te verbeteren

Veiligheidskleding bestemd voor de te verwachten gebruiksomstandigheden waaronder het nodig is de aanwezigheid van de individuele gebruiker visueel kenbaar te maken, moet zijn voorzien van een (of meer) goed geplaatst(e) inrichting(en) of middel(en) die (dat) een zichtbare straling met een goede lichtsterkte en goede fotometrische en colorimetrische eigenschappen rechtstreeks uitzendt (uitzenden) dan wel reflecteert (reflecteren).

2.14. Beschermingsmiddelen voor verschillende risico's

Beschermingsmiddelen die bestemd zijn om de gebruiker te beschermen tegen verschillende risico's die gelijktijdig kunnen optreden, moeten zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat zij voldoen aan de fundamentele voorschriften die specifiek zijn voor elk van deze risico's (zie 3.).

3. Aanvullende voorschriften die specifiek zijn voor de te vermijden risico's

3.1. Bescherming tegen mechanische schokken

3.1.1. Schokken veroorzaakt door vallende of wegvliegende voorwerpen en stoten van een lichaamsdeel tegen een obstakel.

Beschermingsmiddelen voor dergelijke risico's moeten de gevolgen van schokken in zodanige mate kunnen verzwakken dat wordt voorkomen dat letsel ontstaat, in het bijzonder doordat het beschermde lichaamsdeel wordt verpletterd of doorboord; zij dienen ten minste bescherming te bieden tegen schokken tot een energieniveau waarboven de schokabsorberende voorziening een buitensporige omvang of massa zou moeten krijgen die niet verenigbaar zou zijn met een doelmatig gebruik van de beschermingsmiddelen gedurende de tijd dat zij naar verwachting moeten worden gedragen."

3.1.2. Val van personen

3.1.2.1. Preventie van vallen door uitglijden.

De buitenzolen van schoeisel bestemd om uitglijden te voorkomen moeten zodanig zijn ontworpen, gefabriceerd of uitgerust met een geschikte voorziening, dat door een goede greep of door wrijving, volgens de aard en de staat van de bodem, een goede standvastigheid wordt verzekerd.

3.1.2.2. Preventie van vallen van een hoogte.

Beschermingsmiddelen bestemd om het vallen van een hoogte of de gevolgen daarvan te voorkomen moeten zijn uitgerust met een voorziening waaraan het lichaam wordt bevestigd, en met een verbindingssysteem dat kan worden verbonden met een veilig verankeringspunt. Zij moeten zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat de valhoogte onder de te verwachten gebruiksomstandigheden zo gering mogelijk is, om te vermijden dat het lichaam tegen een obstakel stoot, waarbij de remkracht evenwel niet zo groot mag zijn dat lichamelijke letsel ontstaat of onderdelen van het beschermingsmiddel opengaan of breken, waardoor de gebruiker zou kunnen vallen.

Voorts moeten zij zodanig zijn uitgevoerd dat de gebruiker zich na de afremming in een behoorlijke positie bevindt, waarin hij zo nodig op hulp kan wachten.
De fabrikant moet in zijn gebruiksaanwijzing in het bijzonder alle nuttige gegevens verstrekken over:

- de nodige kenmerken van het veilige verankeringspunt alsmede de minimale speling onder de gebruiker;"
- de wijze waarop de voorziening waarmee het lichaam wordt bevestigd het beste kan worden aangetrokken en waarop het verbindingssysteem aan het veilige verankeringspunt kan worden gekoppeld.

3.1.3. Mechanische trillingen.

Beschermingsmiddelen bestemd om de gevolgen van mechanische trillingen te voorkomen moeten de trillingscomponenten die voor het te beschermen lichaamsdeel schadelijk zijn afdoende kunnen verzwakken.

De effectieve waarde van de versnellingen waaraan de gebruiker ten gevolge van deze trillingen blootstaat mag in geen geval hoger zijn dan de aanbevolen grenswaarden, uitgaande van de te verwachten maximale tijd gedurende welke het te beschermen lichaamsdeel dagelijks zal worden blootgesteld.

3.2. **Bescherming tegen (statische) samendrukking van een lichaamsdeel**

Beschermingsmiddelen, bestemd om een lichaamsdeel te beschermen tegen (statische) samendrukking, moeten de gevolgen daarvan in zodanige mate kunnen verzwakken dat wordt voorkomen dat acuut letsel of chronische aandoeningen ontstaan.

3.3. **Bescherming tegen oppervlakkig letsel (wrijving, steek-, snij- en bijtwenden)**

In beschermingsmiddelen, bestemd om het gehele lichaam of lichaamsdelen te beschermen tegen oppervlakkig letsel, bijvoorbeeld als gevolg van wrijving, steek-, snij- en bijtwenden, moeten de gebruikte materialen en andere onderdelen van dien aard zijn en zodanig worden aangewend dat dergelijke beschermingsmiddelen in voldoende mate bestand zijn tegen afschuring, perforatie en doorsnijding (zie ook 3.1.) rekening houdend met de te verwachten gebruiksomstandigheden.

3.4. **Preventie van verdrinking (veiligheidsvesten, reddingsgordels en -pakken)**

Beschermingsmiddelen bestemd om verdrinking te voorkomen moeten een gebruiker die in een vloeistof is terechtgekomen, en eventueel uitgeput of bewusteloos is, zonder zijn gezondheid te schaden zo snel mogelijk naar de oppervlakte brengen en hem daar vervolgens in een zodanige houding drijvende houden dat hij in afwachting van hulp kan ademen.

Het drijvend vermogen van deze beschermingsmiddelen kan geheel of gedeeltelijk een intrinsieke eigenschap zijn, of worden verkregen door opblazing, hetzij met een gas dat automatisch of na handbediening vrijkomt, hetzij met de mond.

Onder de te verwachten gebruiksomstandigheden:

- moeten de beschermingsmiddelen bestand zijn tegen de inslag in de vloeistof en tegen de omgevingsfactoren van die vloeistof, zonder dat de werking een nadelige invloed ondergaat;
- moeten opblaasbare beschermingsmiddelen snel en volledig kunnen worden opgeblazen;

Wanneer te verwachten speciale gebruiksomstandigheden zulks vereisen, moeten bepaalde typen beschermingsmiddelen voorts voldoen aan een of meer van de volgende aanvullende voorschriften:

- alle in de tweede alinea bedoelde opblaasinrichtingen, en/of een licht- of geluidssignaalrichting bezitten;
- een inrichting bezitten die als aangrijpingspunt en bevestigingsmiddel voor het lichaam dient zodat de gebruiker uit de vloeistof kan worden gehaald;
- geschikt zijn voor een langdurig gebruik tijdens de hele duur van de activiteit waarbij de eventuele geklede gebruiker blootgesteld is aan het risico als hij in de vloeistof valt, of waarbij zijn onderdompeling in de vloeistof nodig is.

3.4.1. Vergroting van het drijvend vermogen

Kleding die een doelmatig drijvend vermogen waarborgt, gelet op het te verwachten gebruik, veilig kan worden gedragen en positieve steun geeft in het water. Onder de te verwachten gebruiksomstandigheden mag dit beschermingsmiddel de gebruiker niet in zijn

bewegingsvrijheid hinderen; in het bijzonder laat het hem toe te zwemmen of het nodige te doen om aan een gevaar te ontsnappen of andere personen te hulp te komen."

3.5. Bescherming tegen de schadelijke gevolgen van lawaai

Beschermingsmiddelen bestemd voor de preventie van de schadelijke gevolgen van lawaai moeten het lawaai zodanig kunnen verzwakken dat de door de gebruiker waargenomen equivalente geluidsniveau's in geen geval hoger zijn dan de met het oog op de bescherming van de werknemers in de Richtlijn 86/188/EEG van de Raad van 12 mei 1986 betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan lawaai op het werk¹ vastgestelde grenswaarden voor de dagelijkse blootstelling.

Op ieder beschermingsmiddel moet een etiket zijn aangebracht waarop het geluidempingsniveau en de waarde van de index van het door het beschermingsmiddel verschafte comfort staan aangegeven; indien dit onmogelijk is, moet dit etiket op de verpakking zijn aangebracht."

3.6. Bescherming tegen hitte en/of vuur

Beschermingsmiddelen bestemd om het gehele lichaam of lichaamsdelen te beschermen tegen de gevolgen van hitte en/of vuur, moeten een warmte-isolerend vermogen en een mechanische weerstand bezitten, die in overeenstemming zijn met de te verwachten gebruiksomstandigheden.

3.6.1. In beschermingsmiddelen gebruikte materialen en andere onderdelen.

Materialen en andere onderdelen bestemd voor bescherming tegen warmteoverdracht door straling en convectie moeten een geschikte doorgangscoefficiënt voor de invallende warmtestroom bezitten en een onbrandbaarheid die zo hoog is dat er onder de te verwachten gebruiksomstandigheden geen enkel risico van zelfontbranding bestaat.

Wanneer de buitenkant van deze materialen en onderdelen een reflecterend vermogen moet bezitten, dient dit geschikt te zijn voor de stralingswarmtestroom in het infrarood.

Materialen en andere onderdelen van beschermingsmiddelen bestemd voor kortdurende werkzaamheden in een hete omgeving, en van beschermingsmiddelen die kunnen worden getroffen door wegvliegende hete voorwerpen, bijvoorbeeld grote hoeveelheden gesmolten materiaal, moeten bovendien een warmtecapaciteit bezitten die groot genoeg is om ervoor te zorgen dat het grootste gedeelte van de opgenomen warmte pas wordt afgegeven nadat de gebruiker de plaats waar hij aan de risico's wordt blootgesteld heeft verlaten en zich van zijn beschermingsmiddel heeft ontdaan.

Materialen en andere onderdelen van beschermingsmiddelen die krachtig kunnen worden getroffen door wegvliegende hete voorwerpen moeten bovendien mechanische schokken voldoende kunnen verzwakken (zie 3.1.).

Materialen en andere onderdelen van beschermingsmiddelen die toevallig met een vlam in aanraking kunnen komen of die worden gebruikt voor de fabricage van brandbestrijdingsuitrusting moeten bovendien een onbrandbaarheid bezitten die in overeenstemming is met de aard van de risico's die onder de te verwachten gebruiksomstandigheden optreden. Zij mogen onder de invloed van een vlam niet smelten en evenmin een bijdrage leveren tot de uitbreiding van de vlam.

3.6.2. Complete beschermingsmiddelen, gereed voor het gebruik.

Onder de te verwachten gebruiksomstandigheden:

1° moet de hoeveelheid warmte die de gebruiker via zijn beschermingsmiddel bereikt zo gering zijn, dat tijdens het dragen ervan in het beschermde lichaamsdeel in geen geval zoveel warmte wordt geaccumuleerd dat de pijngrens wordt overschreden of de gezondheid wordt geschaad;

2° moeten de beschermingsmiddelen zo nodig vloeistof- of dampwerend zijn en mogen zij geen aanleiding geven tot brandwonden ten gevolge van contacten tussen de beschermende omhulling en de gebruiker.

Als beschermingsmiddelen zijn uitgerust met koelvoorziening, waarmee de invallende warmte wordt geabsorbeerd door verdamping van een vloeistof of sublimatie van een vaste stof, dan moeten deze voorzieningen zo zijn ontworpen, dat de vrijkomende vluchtige stoffen de gebruiker niet bereiken, maar buiten de beschermende omhulling terecht komen.

¹ Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen, nr. L137 van 24 mei 1986, blz. 28.

Als beschermingsmiddelen zijn uitgerust met een adembeschermingsapparaat, dan moet dit onder de te verwachten gebruiksomstandigheden naar behoren bescherming bieden.

De fabrikant moet in de gebruiksaanwijzing bij elk model van een beschermingsmiddel bestemd voor kortdurende werkzaamheden in een hete omgeving in het bijzonder alle gegevens vermelden om te kunnen bepalen hoelang de gebruiker maximaal mag worden blootgesteld aan de warmte die door het overeenkomstig het gebruiksdoel gebruikte beschermingsmiddel wordt doorgelaten.

3.7. Bescherming tegen koude

Beschermingsmiddelen bestemd om het gehele lichaam of lichaamsdelen te beschermen tegen de gevolgen van koude, moeten een warmte-isolerend vermogen en een mechanische weerstand bezitten die in overeenstemming zijn met de te verwachten gebruiksomstandigheden, waarvoor zij op de markt zijn gebracht.

3.7.1. In beschermingsmiddelen gebruikte materialen en andere onderdelen.

Materialen en andere onderdelen van beschermingsmiddelen bestemd voor bescherming tegen koude moeten een voor de te verwachten gebruiksomstandigheden voldoende lage doorgangscoefficiënt voor de invallende thermische stroom bezitten. Soepele materialen en andere onderdelen van beschermingsmiddelen bestemd voor het werken in een koude omgeving moeten de voor de nodige bewegingen en houdingen geschikte soepelheid behouden.

Materialen en andere onderdelen van beschermingsmiddelen die krachtig kunnen worden getroffen door wegvliegende koude voorwerpen, moeten bovendien mechanische schokken voldoende kunnen verzwakken (zie 3.1.).

3.7.2. Complete beschermingsmiddelen, gereed voor het gebruik

Onder de te verwachten gebruiksomstandigheden:

1° moet de koude stroom die de gebruiker via zijn beschermingsmiddel bereikt zo gering zijn, dat tijdens het dragen ervan in elk punt van het beschermde lichaamsdeel (met inbegrip van de toppen van de vingers en de tenen) in geen geval zoveel koude wordt geaccumuleerd dat de pijngrens wordt overschreden of de gezondheid wordt geschaad;

2° moeten de beschermingsmiddelen zo veel mogelijk het binnendringen van vloeistoffen, bijvoorbeeld regenwater, tegengaan en mogen zij geen wonden veroorzaken ten gevolge van contacten tussen de koude, beschermende omhulling en de gebruiker.

Als beschermingsmiddelen zijn uitgerust met een adembeschermingsapparaat, dan moet dit onder de te verwachten gebruiksomstandigheden naar behoren bescherming bieden.

De fabrikant moet inzonderheid in de gebruiksaanwijzing bij elk model van een beschermingsmiddel bestemd voor kortdurende werkzaamheden in een koude omgeving alle gegevens vermelden die nodig zijn om te kunnen bepalen hoe lang de gebruiker maximaal mag worden blootgesteld aan de door het beschermingsmiddel doorgelaten koude.

3.8. Bescherming tegen elektrische schokken

Beschermingsmiddelen bestemd om het lichaam of een lichaamsdeel te beschermen tegen de gevolgen van een elektrische stroom, moeten een isolerend vermogen bezitten dat in overeenstemming is met de spanning waaraan de gebruiker onder de meest ongunstige te verwachten gebruiksomstandigheden kan worden blootgesteld.

Daarom moeten de in deze beschermingsmiddelen gebruikte materialen en andere onderdelen gekozen of ontworpen en aangewend worden zodanig dat de lekstroom door de beschermende omhulling, gemeten onder testomstandigheden met spanningen welke overeenkomen met de spanningen welke in situ kunnen voorkomen, zo laag mogelijk is en in ieder geval minder dan een conventionele maximaal toelaatbare waarde welke overeenkomt met de draaglijkheidsgrens.

Typen beschermingsmiddelen bestemd om uitsluitend te worden gebruikt bij werkzaamheden of handelingen aan elektrische installaties die onder spanning staan of kunnen staan, alsmede de verpakking daarvan, moeten zijn voorzien van een opschrift, waarin de beschermingsklasse en/of overeenkomstige gebruiksspanning, het serienummer en de fabricagedatum worden vermeld; voorts moet aan de buitenkant van de beschermende omhulling van de beschermingsmiddelen een ruimte zijn gereserveerd om naderhand de datum van ingebruikneming te vermelden, alsmede de data van periodieke tests of controles.

De fabrikant moet in het bijzonder in de gebruiksaanwijzing aangeven voor welk exclusief gebruik deze typen beschermingsmiddelen bestemd zijn en bovendien de aard en regelmaat vermelden van de diëlektrische tests waaraan zij tijdens hun levensduur moeten worden onderworpen.

3.9. Bescherming tegen straling

3.9.1. Niet-ioniserende straling

Beschermingsmiddelen ter preventie van acute of chronische gevolgen van niet-ioniserende straling voor het oog moeten het grootste deel van de bij de schadelijke golflengten uitgezonden energie kunnen absorberen of terugkaatsen, hetgeen evenwel geen ingrijpende gevolgen mag hebben voor de transmissie van het onschadelijk deel van het zichtbare spectrum, de waarneming van contrasten en het onderscheiden van kleuren, indien de te verwachten gebruiksomstandigheden zulks vereisen.

Derhalve moeten de oogschermen zodanig zijn ontworpen en gefabriceerd dat voor elke schadelijke golflengte de spectrale transmissiecoëfficiënt zo laag is dat de energiedichtheid van de straling, welke het oog van de gebruiker bereikt doorheen het filter zo klein mogelijk is, waarbij in geen geval de maximaal toelaatbare blootstelling mag worden overschreden.

Bovendien mogen de oogschermen niet beschadigd raken of hun eigenschappen verliezen als gevolg van de onder de te verwachten gebruiksomstandigheden uitgezonden straling. Elk op de markt gebracht exemplaar moet worden gekenmerkt door het nummer van de beschermingsklasse overeenkomend met de spectrale verdeling van de transmissiecoëfficiënt.

Oogschermen bestemd voor gelijksoortige stralingsbronnen moeten worden ingedeeld naar opklimmende waarde van de beschermingsklasse. De fabrikant moet inzonderheid in de gebruiksaanwijzing de transmissiebronnen vermelden, zodat op basis van de daadwerkelijke gebruiksomstandigheden, bijvoorbeeld de afstand tot de stralingsbron en de spectrale verdeling van de op deze afstand ontvangen straling het optimale beschermingsmiddel kan worden gekozen.

Het nummer van de beschermingsklasse van de oogschermen moet op elk exemplaar worden aangebracht door de fabrikant.

3.9.2. Ioniserende straling

3.9.2.1. Bescherming tegen uitwendige radioactieve besmetting

De materialen en andere onderdelen van beschermingsmiddelen bestemd om het hele lichaam of een lichaamsdeel te beschermen tegen radioactief stof, gas, vloeistof of mengsels daarvan, moeten zodanig worden gekozen of ontworpen, en worden aangewend dat de radioactieve stoffen er onder de te verwachten gebruiksomstandigheden niet in kunnen binnendringen.

De vereiste ondoorlaatbaarheid kan, naargelang van de aard of toestand van de radioactieve stoffen, worden gerealiseerd met een ondoorlatende beschermende omhulling en/of met elk ander geschikt middel, bijvoorbeeld ventilatiesystemen en overdruksystemen, waarmee wordt voorkomen dat deze stoffen naar binnen diffunderen.

Als deze beschermingsmiddelen moeten worden gedecontamineerd, dan mag dat geen nadelige gevolgen hebben voor het eventuele verdere gebruik ervan gedurende de te verwachten levensduur.

3.9.2.2. Beperkte bescherming tegen uitwendige bestraling

Beschermingsmiddelen bestemd om de gebruiker volledig te beschermen tegen uitwendige straling of, indien die niet mogelijk is, de straling in voldoende mate te verzwakken, kunnen alleen worden toegepast als de straling bestaat uit elektronen (bijvoorbeeld betastraling) of fotonen (X, gamma) met een vrij lage energie.

De in dergelijke beschermingsmiddelen gebruikte materialen en andere onderdelen moeten zodanig worden gekozen of ontworpen en aangewend dat de gebruiker een voor de te verwachten gebruiksomstandigheden voldoende hoge mate van bescherming geniet, zonder dat zijn bewegingen, houdingen of verplaatsingen zodanig worden belemmerd dat de blootstellingsduur erdoor wordt verlengd (zie 1.3.2.).

De beschermingsmiddelen moeten een opschrift dragen waarop de aard en dikte zijn aangegeven van het materiaal of de materialen waarvan gebruik is gemaakt met het oog op de te verwachten gebruiksomstandigheden.

3.10. Bescherming tegen gevaarlijke stoffen en infectieverwekkers

3.10.1. Bescherming van de luchtwegen

Beschermingsmiddelen bestemd voor de bescherming van de luchtwegen moeten de gebruiker kunnen voorzien van voor inademing geschikte lucht als hij is blootgesteld aan een verontreinigende atmosfeer en/of een atmosfeer met een te laag zuurstofgehalte.

De door het beschermingsmiddel aan de gebruiker verschaft inadembare lucht wordt verkregen door passende methoden, zoals filtering van de verontreinigde lucht in het beschermingsapparaat of -middel, of door aanvoer uit een niet-verontreinigde bron.

De in dergelijke beschermingsmiddelen gebruikte materialen en andere onderdelen moeten zodanig worden gekozen of ontworpen en aangewend dat de ademhalingsfunctie en -hygiëne van de gebruiker onder de te verwachten gebruiksomstandigheden tijdens het dragen op deugdelijke wijze gewaarborgd zijn.

De luchtdichtheid van het gelaatstuk, de drukverliezen bij inademing en, voor filterapparaten, het zuiverend vermogen moeten zodanig zijn, dat er in het geval van een verontreinigde atmosfeer, zo weinig verontreinigingen binnendringen dat de gezondheid of de hygiëne van de gebruiker geen nadelen ondervindt.

Op de beschermingsmiddelen moet een merkteken ter identificatie van de fabrikant zijn aangebracht en moeten de kenmerken van elk type beschermingsmiddel worden vermeld, zodat alle daarvoor opgeleide en gekwalificeerde gebruikers de beschermingsmiddelen aan de hand van de gebruiksaanwijzing op de juiste wijze kunnen gebruiken.

Bovendien moet de fabrikant bij filtreertoestellen in de gebruiksaanwijzing de uiterste opslagdatum vermelden, die geldt voor het filter in staat van nieuw als bewaard in de oorspronkelijke verpakking.

3.10.2. Bescherming van de huid en de ogen tegen ongewenst contact

In de beschermende omhulling van beschermingsmiddelen die bestemd zijn om te vermijden dat het hele lichaam of een lichaamsdeel in oppervlakkig contact komt met gevaarlijke stoffen en infectieverwekkers mogen dergelijke stoffen niet kunnen binnendringen of naar binnen kunnen diffunderen onder de te verwachten gebruiksomstandigheden, waarvoor deze beschermingsmiddelen in de handel zijn gebracht.

Daarom moeten de in dergelijke beschermingsmiddelen gebruikte materialen en andere onderdelen zodanig worden gekozen of ontworpen en aangewend dat zo veel mogelijk een totale ondoorlaatbaarheid wordt verkregen zodat zo nodig een eventueel langdurig dagelijks gebruik mogelijk is, of indien dit onmogelijk is, een beperkte ondoorlaatbaarheid, welke een beperking van de gebruiksduur noodzakelijk maakt.

Als bepaalde gevaarlijke stoffen of infectieverwekkers, als gevolg van hun aard en de te verwachten gebruiksomstandigheden, gemakkelijker in de betrokken beschermingsmiddelen kunnen binnendringen, zodat slechts gedurende beperkte tijd bescherming geboden wordt, dan moeten op deze beschermingsmiddelen de gangbare proeven worden uitgevoerd, ten einde ze op basis van hun doelmatigheid in te delen. Op beschermingsmiddelen die aan de testspecificaties voldoen moet een merkteken worden aangebracht, waarop de naam, of anders de code van de voor de proeven gebruikte stoffen vermeld is, alsmede de conventionele tijd gedurende welke de bescherming geboden wordt. Bovendien moet de fabrikant in het bijzonder in zijn gebruiksaanwijzing de (indien nodig) betekenis van de codes vermelden, een uitvoerige beschrijving van de gangbare proeven geven en voorts alle gegevens vermelden die nodig zijn om de maximaal toelaatbare gebruiksduur onder de uiteenlopende te verwachten gebruiksomstandigheden te kunnen bepalen.

3.11. Veiligheidsinrichtingen voor duikersuitrustingen

1. Ademhalingsapparaat.

Het ademhalingsapparaat moet de gebruiker onder de te verwachten gebruiksomstandigheden en met name gelet op de maximale duikdiepte kunnen voorzien van een gasmengsel dat geschikt is voor inademing.

2. Wanneer de te verwachten gebruiksomstandigheden zulks vereisen moeten de beschermingsmiddelen het volgende omvatten:
 - a) een pak waardoor de gebruiker wordt beschermd tegen de druk als gevolg van de duikdiepte (zie 3.2.) en/of tegen de koude (zie 3.7.);
 - b) een alarmsysteem dat de gebruiker tijdig moet waarschuwen voor een later optredend gebrek aan toevoer van het in te ademen gasmengsel (zie 2.8.);
 - c) een reddingspak dat de gebruiker in staat stelt weer aan de oppervlakte te komen (zie 3.4.1.).

Bijlage II

MODEL VAN VERKLARING VAN OVEREENSTEMMING

De fabrikant, of zijn in de Gemeenschap gevestigde gevolmachtigde : (Firmanaam, volledig adres; ook een gevolmachtigde moet de firmanaam en het adres van de fabrikant vermelden.)

.....
.....
.....

verklaart dat het hieronder beschreven nieuwe beschermingsmiddel :
(Beschrijving van het beschermingsmiddel (merk, type, serienummer, enz. ...)

.....
.....
.....

in overeenstemming is met de bepalingen van het koninklijk besluit tot uitvoering van de Richtlijn 89/686/EEG van 21 december 1989 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen en, in voorkomend geval, met de nationale norm waarin geharmoniseerde norm nr is omgezet (voor persoonlijke beschermingsmiddelen bedoeld in artikel 8)

identiek is aan het beschermingsmiddel waarop de verklaring van EG-typeonderzoek nr zoals voorzien in artikel 11, §4, betrekking heeft en welke is afgegeven (Naam en adres van de aangestelde instantie.)

.....
.....
.....

aan de procedure van artikel 12, § 2, punt A/punt B
(Doorhalen wat niet van toepassing is.)
van dit besluit is onderworpen onder toezicht van [de aangemelde instanties]

.....
.....

Gedaan te

Handtekening

(Naam en functie van de ondertekenaar die de bevoegdheid heeft gekregen de fabrikant of diens gevolmachtigde te binden.)

Aldus gewijzigd bij het K.B. van 5 mei 1995, art. 18 (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995)

Bijlage III

TECHNISCHE DOCUMENTATIE VAN DE FABRIKANT

De in artikel 5, § 1, bedoelde documentatie dient alle nuttige gegevens te omvatten omtrent de middelen die de fabrikant aanwendt om te bereiken dat een beschermingsmiddel voldoet aan de desbetreffende fundamentele voorschriften.

Voor de in artikel 11, § 2, bedoelde modellen beschermingsmiddelen moet de documentatie in het bijzonder omvatten :

1° een technisch fabricagedossier bestaande uit :

- a) overzicht- en detailtekening van het beschermingsmiddel, in voorkomend geval vergezeld van berekeningen en resultaten van de proeven met prototypes, dit binnen de perken van hetgeen noodzakelijk is ter controle op de naleving van de fundamentele voorschriften;
- b) een limitatieve lijst van de fundamentele veiligheids- en gezondheidsvoorschriften, alsmede van de geharmoniseerde normen of andere technische specificaties die bij het ontwerp van het model in acht zijn genomen;

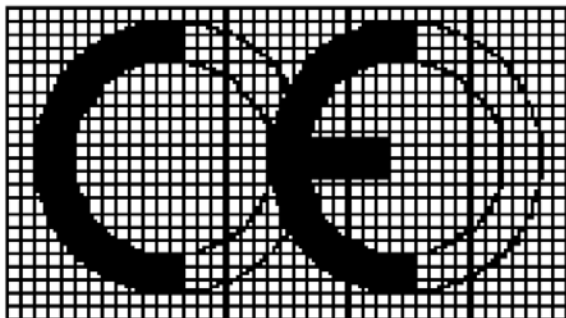
2° een beschrijving van de controle- en beproevingsmiddelen die in het bedrijf van de fabrikant zullen worden aangewend;

3° een exemplaar van de in punt 1.4 van bijlage I bedoelde gebruiksaanwijzing.

Bijlage 4

[K.B. van 5 mei 1995, art. 19 en bijlage I } (inw. 1 januari 1995) (B.S. 31.05.1995) - **CE-MARKERING VAN OVEREENSTEMMING EN OPSCHRIFTEN.**

De CE-markering van overeenstemming bestaat uit de initialen CE in de volgende grafische vorm :

- Bij vergroting of verkleining van de CE-markering moeten de verhoudingen van bovenstaande gegradueerde afbeelding, in acht genomen worden.
- De onderscheiden onderdelen van de CE-markering moeten nagenoeg dezelfde hoogte hebben, die minimaal 5 mm bedraagt. Bij beschermingsmiddelen van geringe grootte mag van deze minimumafmeting worden afgeweken.

[...]

K.B van 8 augustus 1997, art.2 (inw. 1 januari 1997) (B.S. 07.11.1997)]

**MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 4 NOVEMBER 1993 BETREFFENDE HET DIENSTTENUUE
VOOR HET PERSONEEL VAN DE BRANDWEER.**
REF. VI/SIB/93/1850.

Mijnheer de Gouverneur,

Het ministerieel besluit van 1 oktober 1991, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 11 december 1991 bepaalt het diensttenuue van de leden van de brandweerdiensten van de gemeenten en de agglomeraties van gemeenten.

Het dragen van dit tenuue is verplicht uiterlijk twee jaar na de datum van het verschijnen van het ministerieel besluit in het Belgisch Staatsblad (Artikel 3). Vermits die termijn ten einde loopt, zouden de gemeenten van uw provincie die over een brandweerdienst beschikken, daaraan herinnerd moeten worden.

Ik wens eveneens de aandacht van de gemeentelijke autoriteiten te vestigen op hun verplichtingen in dit verband, vervat in het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming: het betreft met name artikel 28 bis van titel I bis wat de keuze van de werkkleding betreft en artikel 103 bis van titel II dat stelt dat de werkkledij wordt geleverd, gereinigd, hersteld en in normale gebruiksklare staat gehouden door de werkgever en blijft diens eigendom. Het is verboden de werknemers toe te staan hun eigen werkkledij aan te schaffen en er henzelf het onderhoud van te laten verzekeren (artikel 103 bis 3°).¹

¹ Zie ook het KB van 6 juli 2004 betreffende de werkkledij, III/III.8

KONINKLIJK BESLUIT VAN 6 JULI 2004 BETREFFENDE DE WERKKLEDIJ.¹ (B.S. 03.08.2004)

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, inzonderheid op artikel 4, § 1, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 7 april 1999;

Gelet op het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming, goedgekeurd door de besluiten van de Regent van 11 februari 1946 en 27 september 1947, inzonderheid op titel II, hoofdstuk II, afdeling III, dat de artikelen 103bis 1 tot 103bis 3 omvat, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 31 januari 1974;

Gelet op het advies van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk, gegeven op 8 februari 2002;

Gelet op het advies nr. 34.136/1 van de Raad van State gegeven op 19 juni 2003;

Op de voordracht van Onze Minister van Werk en van Onze Staatssecretaris voor Arbeidsorganisatie en Welzijn op het Werk,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Dit besluit is van toepassing op de werkgevers en de werknemers, en op de daarmee gelijkgestelde personen bedoeld in artikel 2 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Art. 2. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder :

- 1° werkkledij : hetzij een overall, hetzij een pak bestaand uit een broek en een jas of windpak, hetzij een kiel of stofjas, bestemd om te vermijden dat de werknemer zich vuil maakt door de aard van zijn activiteiten en die niet beschouwd wordt als beschermingskledij;
- 2° Comité : het Comité voor Preventie en Bescherming op het werk, bij ontstentenis van een Comité, de vakbondsafvaardiging, en bij ontstentenis van een vakbondsafvaardiging, de werknemers zelf overeenkomstig de bepalingen van artikel 53 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Art. 3. De werknemers zijn ertoe gehouden tijdens hun normale activiteit werkkledij te dragen behalve:

- 1° indien de risicoanalyse bedoeld in artikel 8 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk heeft aangetoond dat de aard van de activiteit niet bevuilend was, en indien het Comité zijn akkoord heeft gegeven over de resultaten van deze risicoanalyse;
- 2° indien de werknemers, hetzij wegens de uitoefening van een overheidsfunctie, hetzij wegens gebruiken die eigen zijn aan het beroep en die toegelaten zijn door het bevoegd paritair comité, verplicht zijn een uniform of gestandaardiseerde werkkledij te dragen die voorgeschreven is door een koninklijk besluit of een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst.

Art. 4. § 1. De werkkledij moet :

- 1° alle veiligheids-, gezondheids- en kwaliteitswaarborgen bieden;
- 2° aangepast zijn aan de te voorkomen risico's, zonder zelf een toegenomen risico in te voeren;
- 3° aangepast zijn aan de eisen voor het uitoefenen van de activiteiten door de werknemer en aan de geldende arbeidsvoorwaarden;
- 4° rekening houden met de ergonomische eisen;
- 5° aangepast zijn aan de maten van de werknemer;
- 6° vervaardigd zijn uit niet-allergeen materiaal, slijtvast en niet scheurbaar, en aangepast aan de seizoenen.

¹ Verwijzingen naar het Belgisch Staatsblad :

Wet van 4 augustus 1996, Belgisch Staatsblad van 18 september 1996;

Wet van 7 april 1999, Belgisch Staatsblad van 20 april 1999;

Besluit van de Regent van 11 februari 1946, Belgisch Staatsblad van 3 en 4 april 1946;

Besluit van de Regent van 27 september 1947, Belgisch Staatsblad van 3 en 4 oktober 1947;

Koninklijk besluit van 31 januari 1974, Belgisch Staatsblad van 12 februari 1974.

§ 2. De werkkledij mag aan de buitenkant geen opschriften vertonen, behalve, in voorkomend geval, de benaming van de onderneming, de naam van de werknemer, de merktekens van zijn functie en een « Streepjescode ».

Art. 5. De werkgever moet kosteloos werkkledij ter beschikking stellen van zijn werknemers vanaf het begin van hun werkzaamheden en hij blijft eigenaar van die werkkledij.

Rekening houdend met de criteria vastgelegd in artikel 4, § 1, betreft de werkgever de bevoegde preventieadviseur alsook het Comité bij de keuze van de werkkledij.

Art. 6. De werkgever zorgt, of laat op zijn kosten zorgen voor de reiniging van de werkkledij door middel van producten die zo weinig mogelijk allergeen zijn, voor de herstelling en het onderhoud in de normale staat van gebruik, alsook voor de hernieuwing ervan op gepaste tijden.

[K.B van 19 december 2006, art.1 (B.S. 15.01.2007) - Het is verboden de werknemer toe te laten zijn eigen werkkledij aan te schaffen, zelf voor de reiniging, de herstelling en het onderhoud ervan in te staan, of zelf voor de hernieuwing ervan te zorgen, zelfs tegen de betaling van een premie of vergoeding, tenzij dit wordt toegelaten in een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst die enkel kan worden gesloten voor zover uit de resultaten van de risicoanalyse bedoeld in artikel 8 van voornoemd koninklijk besluit van 27 maart 1998 blijkt dat de werkkledij geen risico vormt voor de gezondheid van de werknemer en zijn directe omgeving.]

Art. 7. § 1. Het is verboden de werkkledij mee naar huis te nemen.

§ 2. In afwijking van § 1, mag de werknemer de werkkledij mee naar huis nemen onder de volgende voorwaarden :

1° de activiteiten worden op verschillende arbeidsplaatsen uitgeoefend;

2° het verbod is om organisatorische redenen niet uitvoerbaar;

3° de werkkledij vormt geen risico voor de gezondheid van de werknemers en van zijn directe omgeving.

[K.B van 19 december 2006, art.2 (B.S. 15.01.2007) - Bovendien mag de werknemer, in afwijking van § 1, de werkkledij mee naar huis nemen ingeval een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst, zoals bedoeld in artikel 6, tweede lid, van toepassing is.]

Art. 8. De werkgever kan maatregelen nemen zodat de werkkledij voorbehouden wordt aan een een zelfde werknemer omwille van de lichamelijke kenmerken van deze werknemer en rekening houdend met de aard, de duur of de verscheidenheid van de uitgeoefende activiteiten.

Art. 9. Afdeling III van hoofdstuk II van titel II van het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, dat de artikelen 103bis 1 tot 103bis 3 omvat, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 31 januari 1974, wordt opgeheven.

Art. 10. De bepalingen van de artikelen 1 tot 8 vormen hoofdstuk I van titel VII van de Codex over het welzijn op het werk met volgende opschriften :

1° « Titel VII. - Individuele uitrusting »;

2° « Hoofdstuk I. - Werkkledij ».

Art. 11. Onze Minister van Werk en Onze Staatssecretaris voor Arbeidsorganisatie en Welzijn op het werk zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

KONINKLIJK BESLUIT VAN 13 JUNI 2005 BETREFFENDE HET GEBRUIK VAN PERSOONLIJKE BESCHERMINGSMIDDELEN ¹ (B.S. 14.07.2005)

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, inzonderheid op artikel 4, § 1, gewijzigd bij de wetten van 7 april 1999 en 11 juni 2002;

Gelet op het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming, goedgekeurd bij de besluiten van de Regent van 11 februari 1946 en 27 september 1947, inzonderheid op artikel 452.16, vervangen bij het koninklijk besluit van 28 december 1976, artikel 453.15, vervangen bij het koninklijk besluit van 2 januari 1991, en op de artikelen 462bis en 462ter, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 30 december 1959;

Gelet op het koninklijk besluit van 7 augustus 1995 betreffende het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 11 januari 1999 en 28 augustus 2002;

Gelet op het advies van de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk, gegeven op 25 oktober 2002;

Gelet op het advies nr. 37.789/1 van de Raad van State gegeven op 25 november 2004;

Op de voordracht van Onze Minister van Werk,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Afdeling 1. - Algemene bepalingen
Onderafdeling 1. - Toepassingsgebied en definities

Artikel 1. Dit besluit is de omzetting in Belgisch recht van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 30 november 1989 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid voor het gebruik op het werk van persoonlijke beschermingsmiddelen door de werknemers (derde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG).

Art. 2. Dit besluit is van toepassing op de werkgevers en de werknemers en op de daarmee gelijkgestelde personen, bedoeld in artikel 2 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Art. 3. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder :

- 1° De wet : de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk;
- 2° Het koninklijk besluit betreffende het beleid inzake het welzijn : het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk;
- 3° Comité : het Comité voor Preventie en Bescherming op het werk, bij ontstentenis van een comité, de vakbondsafvaardiging en bij ontstentenis van een vakbondsafvaardiging de werknemers, overeenkomstig de bepalingen van artikel 53 van de wet;
- 4° Persoonlijk beschermingsmiddel, hierna « P.B.M. » genoemd : iedere uitrusting die bestemd is om door de werknemer gedragen of vastgehouden te worden ten einde hem te beschermen tegen één of meer risico's die zijn veiligheid of gezondheid op het werk kunnen bedreigen, alsmede alle aanvullingen of accessoires die daartoe kunnen bijdragen, met uitzondering van :

¹ Verwijzingen naar het Belgisch Staatsblad :

Wet van 4 augustus 1996, Belgisch Staatsblad van 18 september 1996.

Wet van 7 april 1999, Belgisch Staatsblad van 20 april 1999.

Besluit van de Regent van 11 februari 1946, Belgisch Staatsblad van 3 en 4 april 1946.

Besluit van de Regent van 27 september 1947, Belgisch Staatsblad van 3 en 4 oktober 1947.

Koninklijk besluit van 30 december 1959, Belgisch Staatsblad van 16 februari 1960.

Koninklijk besluit van 28 december 1976, Belgisch Staatsblad van 9 februari 1977.

Koninklijk besluit van 2 januari 1991, Belgisch Staatsblad van 15 januari 1991.

Koninklijk besluit van 7 augustus 1995, Belgisch Staatsblad van 15 september 1995.

Koninklijk besluit van 11 januari 1999, Belgisch Staatsblad van 23 februari 1999.

- a) gewone en uniforme werkkleding die niet specifiek bedoeld is om de veiligheid en de gezondheid van de werknemer te beschermen;
- b) P.B.M. specifiek voor militairen, politieagenten en personeel van de ordediensten;
- c) P.B.M. van wegvervoermiddelen;
- d) sportuitrusting;
- e) zelfverdedigings- of afschrikkingsmateriaal;
- f) draagbare apparaten voor het opsporen en het signaleren van risico's en belastingsfactoren.

Onderafdeling 2. - Algemene beginselen

Art. 4. De werkgever is er overeenkomstig de bepalingen van artikel 5 van de wet en de artikelen 8 en 9 van het koninklijk besluit betreffende het beleid inzake het welzijn, toe gehouden de risico's inherent aan de arbeid op te sporen en de geëigende materiële maatregelen te treffen om hieraan te verhelpen.

Wanneer de risico's niet uitgeschakeld kunnen worden aan de bron of niet voldoende beperkt kunnen worden met maatregelen, methodes of procédés op het gebied van de arbeidsorganisatie of met collectieve technische beschermingsmiddelen, worden de P.B.M. gebruikt.

Art. 5. De werkgever mag uitsluitend P.B.M. ter beschikking stellen van zijn werknemers die inzake ontwerp en constructie beantwoorden aan de bepalingen van de besluiten tot omzetting van de communautaire richtlijnen betreffende de fabricage van P.B.M.

Wanneer de werkgever P.B.M. moet ter beschikking stellen van zijn werknemers, waarvan de aanvullingen of de accessoires niet onderworpen zijn aan een Europese richtlijn die betrekking heeft op hun ontwerp en hun constructie, zorgt hij er voor dat deze aanvullingen of accessoires worden vervaardigd op basis van de meest geschikte erkende regels van goed vakmanschap.

De werkgever mag de P.B.M. die in gebruik genomen zijn vóór 1 juli 1995 en die niet in overstemming zijn met de bepalingen van de besluiten tot omzetting van de communautaire richtlijnen betreffende de fabricage van P.B.M., verder ter beschikking stellen van de werknemers, indien ze voldoen aan de eisen omschreven in artikel 6.

Art. 6. Ieder P.B.M. moet in elk geval :

- 1° geschikt zijn voor de te voorkomen risico's, zonder zelf een vergroot risico in te houden;
- 2° beantwoorden aan de heersende omstandigheden op de arbeidsplaats;
- 3° afgestemd zijn op de vereisten met betrekking tot de ergonomie, het comfort en de gezondheid van de werknemer;
- 4° na de nodige afstelling geschikt zijn voor de drager.

Indien de aanwezigheid van meerdere risico's het nodig maakt tegelijkertijd meerdere P.B.M. te dragen, dan zijn deze op elkaar afgestemd en blijven zij doeltreffend voor de betrokken risico's.

Art. 7. Onverminderd de toepassing van artikel 16, tweede lid van het koninklijk besluit betreffende het beleid inzake het welzijn, worden de P.B.M. door de werkgever gratis ter beschikking van de werknemers gesteld.

Onderafdeling 3. - Risicobeoordeling en keuze van P.B.M.

Art. 8. De werkgever bepaalt welke gevaren aanleiding kunnen geven tot het gebruik van P.B.M. Hiertoe kan hij het indicatief schema opgenomen in de bijlage I bij dit besluit gebruiken.

Art. 9. § 1. De werkgever maakt, alvorens een P.B.M. te kiezen, een beoordeling van het P.B.M. dat hij van plan is te gebruiken om na te gaan in hoeverre dit beantwoordt aan de in de artikelen 5 en 6 gestelde voorwaarden.

Bij deze beoordeling houdt de werkgever, in voorkomend geval, rekening met de personen die een handicap of een lichamelijk gebrek hebben, zodat bijvoorbeeld rekening gehouden wordt met de noodzaak om correctieglazen of orthopedische schoenen te dragen.

Deze beoordeling omvat :

- 1° een analyse en een evaluatie van de risico's die niet met andere middelen voorkomen kunnen worden;

- 2° de omschrijving van de kenmerken die de P.B.M. moeten bezitten om de onder 1° vermelde risico's te kunnen ondervangen, rekening houdend met eventuele risicobronnen die de P.B.M. zelf kunnen vormen;
- 3° de evaluatie van de kenmerken van de P.B.M. die beschikbaar zijn, in vergelijking met de in 2° vermelde kenmerken.

De in deze paragraaf bedoelde beoordeling wordt herzien, telkens een wijziging optreedt in één van de onderdelen van deze beoordeling.

§ 2. Voor het opstellen van de in § 1 bedoelde beoordeling, vraagt de werkgever het advies van de preventieadviseur deskundig op het vlak van arbeidsveiligheid, evenals dat van de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer belast met het gezondheidstoezicht op de werknemers.

§ 3. De verslagen en de elementen waarop deze beoordeling is gebaseerd, worden ter beschikking gehouden van de met het toezicht belaste ambtenaren.

Art. 10. De werkgever bepaalt de omstandigheden waaronder een P.B.M. gebruikt moet worden, inzonderheid wat betreft de duur van het dragen.

Deze omstandigheden worden bepaald in functie van de ernst van het risico, de frequentie van de blootstelling aan het risico en de kenmerken van de werkpost van iedere werknemer afzonderlijk, alsmede van de doeltreffendheid van het P.B.M.

Voor het bepalen van de omstandigheden waaronder een P.B.M. moet gebruikt worden, vraagt de werkgever het advies van de preventieadviseur deskundig op het vlak van arbeidsveiligheid, evenals dat van de preventie-adviseur-arbeidsgeneesheer belast met het gezondheidstoezicht op de werknemers.

Art. 11. In elk geval is de werkgever ertoe gehouden voor de activiteiten en arbeidsomstandigheden bepaald in bijlage II bij dit besluit, de P.B.M. vermeld in die bijlage ter beschikking te stellen van de werknemers.

Art. 12. De werkgever betreft het comité bij de beoordeling van de risico's en de keuze van de P.B.M. inzonderheid door voorafgaandelijk zijn advies te vragen over deze punten..

Onderafdeling 4. - Aankoop van P.B.M.

Art. 13. Voor iedere aankoop van een P.B.M. wordt een bestelbon gemaakt die vermeldt :

- 1° dat het P.B.M moet voldoen aan de voorwaarden bedoeld in artikel 5, eerste lid;
- 2° dat de aanvullingen en accessoires bedoeld in artikel 5, tweede lid, moeten voldoen aan de meeste geschikte erkende regels van goed vakmanschap, waarvan de referentie nader kan worden bepaald in de bestelbon;
- 3° dat het P.B.M. moet voldoen aan de bijkomende vereisten, niet noodzakelijk opgelegd door bovenstaande bepalingen, maar onontbeerlijk om het objectief te bereiken vooropgesteld in artikel 5 van de wet en van de artikelen 8 en 9 van het koninklijk besluit betreffende het beleid inzake het welzijn.

De preventieadviseur deskundig op het vlak van arbeidsveiligheid en de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer belast met het gezondheidstoezicht op de werknemers nemen deel aan de voorbereiding van het opstellen van de bestelbon.

De bestelbon wordt voor gezien getekend door de preventieadviseur belast met de leiding van de Interne Dienst of, in voorkomend geval, van de afdeling van de Interne Dienst.

Art. 14. § 1. Bovendien is de procedure bedoeld in §§ 2 en 3 van toepassing op de P.B.M waarvoor de vereisten bedoeld in artikel 5, tweede lid en artikel 13, eerste lid, 3° worden voorgeschreven.

§ 2. Bij de levering geeft de leverancier aan de klant een document, waarin wordt verklaard dat de verplichtingen opgelegd door artikel 5, tweede lid en artikel 13, eerste lid, 3° werden nageleefd.

§ 3. Vóór elke indienststelling is de werkgever in het bezit van een verslag dat de naleving vaststelt van de bepalingen bedoeld in § 2.

Het verslag wordt opgesteld door de preventieadviseur deskundig op het vlak van arbeidsveiligheid.

Het advies van de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer belast met het gezondheidstoezicht op de werknemers wordt erbij gevoegd.

§ 4. De werkgever kan op eigen initiatief of moet op vraag van de vertegenwoordigers van de werknemers in het comité voorafgaand andere diensten of instellingen die gespecialiseerd zijn in of bijzonder bevoegd zijn voor dit domein, raadplegen.

Diensten of instellingen worden geacht gespecialiseerd of bevoegd te zijn wanneer ze door de vertegenwoordigers van de werkgever en de werknemers in het comité als dusdanig worden aanvaard.

Art. 15. De procedure bedoeld in artikel 14 is, met uitzondering van de aspecten die betrekking hebben op de vereisten bedoeld in artikel 13, eerste lid, 2°, niet van toepassing in geval van een bestelling van een nieuw P.B.M dat gelijk is aan een P.B.M. waarop de procedure bedoeld in artikel 14 reeds werd toegepast.

Art. 16. De documenten bedoeld in deze onderafdeling worden medegedeeld aan het comité. Ze worden ter beschikking gehouden van de met het toezicht belaste ambtenaar.

Onderafdeling 5. - Gebruik van P.B.M.

Art. 17. De P.B.M. mogen slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij zijn bestemd.

Art. 18. De P.B.M. worden gebruikt overeenkomstig de gebruiksaanwijzing van de fabrikant.

Telkens een P.B.M. ter beschikking wordt gesteld, waakt de werkgever erover dat de werknemers dit P.B.M. daadwerkelijk en juist gebruiken, inzonderheid rekening houdend met de instructies bedoeld in artikel 24.

Art. 19. Onder geen voorwendsel mogen de werknemers de bij dit besluit voorgeschreven P.B.M. met zich mee naar huis nemen.

Die beschermingsmiddelen moeten in de onderneming, dienst, inrichting of werf waar zij tewerkgesteld zijn, blijven of er na de werkdag teruggebracht worden.

De bepalingen van dit artikel zijn evenwel niet van toepassing op de werknemers die deel uitmaken van reizende ploegen of die tewerkgesteld zijn op ver van de ondernemingen, diensten of inrichtingen waaraan zij verbonden zijn, gelegen plaatsen en die er uiteraard niet regelmatig komen na hun werkdag, voor zover de arbeid die deze werknemers verrichten geen risico op besmetting of infectie met zich meebrengt.

Art. 20. Een P.B.M. is bestemd voor gebruik door één persoon.

Zij mogen niet achtereenvolgens door verschillende werknemers worden gebruikt tenzij zij, bij elke verandering van gebruiker, met zorg gereinigd, ontstoft of gedesinfecteerd en, indien zij besmet zouden kunnen zijn door radioactieve stoffen, ontsmet worden.

Art. 21. De werkgever zorgt op zijn kosten voor het onderhoud, reinigen, ontsmetten, herstellen en het tijdig vervangen van de P.B.M, dit met het oog op een goede werking ervan.

De P.B.M. worden onderhouden, gereinigd, ontsmet en hersteld volgens de aanwijzingen bepaald in de gebruiksaanwijzing van de fabrikant.

Art. 22. De werkgever neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat een lid van de hiërarchische lijn of een andere werknemer die hiertoe een specifieke opdracht heeft gekregen en over de nodige opleiding beschikt, bij elk gebruik, nagaat of het P.B.M. nog steeds conform is aan de bepalingen van dit besluit.

Hij zorgt er voor dat de P.B.M. na hun levensduur of de vervaldatum verwijderd worden.

Art. 23. De werknemers moeten gebruik maken van de P.B.M. waarover zij krachtens dit besluit moeten beschikken, en zich gedragen naar de instructies die hun in dit verband worden gegeven.

Onderafdeling 6. - Informatie en opleiding van de werknemers

Art. 24. § 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 21 van het koninklijk besluit betreffende het beleid inzake het welzijn, neemt de werkgever de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de

werknemers over voldoende informatie en over instructies betreffende de op het werk aangewende P.B.M. beschikken.

Deze informatie en instructies moeten schriftelijk opgesteld worden en voor de betrokken werknemers begrijpelijk zijn.

§ 2. De algemene informatienota bevat alle nuttige aanduidingen betreffende :

- 1° de diverse soorten P.B.M. die in de onderneming of inrichting gebruikt worden of kunnen gebruikt worden;
- 2° de risico's waartegen de P.B.M. de werknemer beschermen;
- 3° de omstandigheden waarin de P.B.M. dienen te worden gebruikt zoals bepaald in artikel 10;
- 4° de voorzienbare abnormale situaties die zich kunnen voordoen;
- 5° de conclusies genomen op basis van ervaring bij het gebruik van P.B.M.

De aanduidingen bedoeld in het eerste lid, 1° stellen het comité in staat deel te nemen aan de beoordeling bedoeld in artikel 9, § 1.

De instructienota opgesteld voor elk type P.B.M. dat in de onderneming wordt gebruikt bevat de nodige aanduidingen betreffende :

- 1° hun werking;
- 2° het gebruik;
- 3° het nazicht;
- 4° het onderhoud en de opslag;
- 5° de vervaldatum.

§ 3. De algemene informatienota en de instructienota's worden, zo nodig, aangevuld door de preventieadviseur deskundig op het vlak van arbeidsveiligheid en de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer belast met het gezondheidstoezicht op de werknemers elk wat hem betreft, rekening houdend met de eisen betreffende het welzijn op het werk.

Ze worden voor gezien getekend door de preventieadviseur belast met de leiding van de Interne Dienst of, in voorkomend geval, van de afdeling van de Interne Dienst.

Art. 25. De werkgever zorgt voor een opleiding en organiseert, in voorkomend geval, een trainingscursus voor het gebruik van de P.B.M.

Afdeling 2. - Bijzondere bepalingen betreffende P.B.M. tegen het vallen

Art. 26. De P.B.M. tegen het vallen moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

- 1° alleen een harnasgordel mag gebruikt worden in een valbeveiligingssysteem;
- 2° de veiligheidsgordels en de zitgordels mogen uitsluitend gebruikt worden als werkplek positioneermiddel;
- 3° de harnasgordels moeten, gewoonlijk via een buigzame vanglijn met beperkte lengte, verbonden worden met hetzij een verankeringspunt, hetzij een bevestigingssysteem dat vastgehecht is aan één of meerdere verankeringspunten;
- 4° de verbinding tussen het bevestigingselement van het harnas en het verankeringspunt of het bevestigingssysteem moet zodanig zijn dat de valhoogte van de werknemer zo klein mogelijk is;
- 5° de minimale speling onder de gebruiker, ten opzichte van het opvangvlak of eender welke hindernis welke van aard is een vallende persoon te verwonden, moet bepaald worden op basis van de gegevens vermeld in de gebruiksaanwijzing van de fabrikant van de verschillende componenten van het gebruikte valbeveiligingssysteem;
- 6° het verankeringspunt moet voldoende stevig en stabiel zijn;
- 7° de veiligheidsgordels of harnassen, evenals de touwen en de singels zijn vervaardigd uit synthetische vezels. Het gebruik van dergelijke uitrusting is verboden in atmosferen waarvan de temperatuur 70 °C overschrijdt. De bepalingen van dit punt zijn niet van toepassing op de P.B.M. welke specifiek bestemd zijn om gebruikt te worden bij hogere temperaturen.

Art. 27. § 1. Onverminderd de controle opgelegd door artikel 22 bij elk gebruik, zijn de P.B.M tegen het vallen onderworpen aan een onderzoek door een externe dienst voor technische controles op de werkplaats, erkend voor de controle van hefwerktuigen :

- 1° wanneer deze P.B.M. blijvend bevestigd zijn : telkens de betrokken P.B.M. de val van een persoon hebben gestuit;

2° wanneer deze P.B.M niet blijvend bevestigd zijn : ten minste om de twaalf maanden en telkens de betrokken P.B.M. de val van een persoon hebben gestuit.

Deze onderzoeken worden uitgevoerd overeenkomstig de instructies inzake controle bepaald in de gebruiksaanwijzing van de fabrikant van het P.B.M.

§ 2. De externe dienst voor technische controles op de werkplaats stelt een verslag op van zijn vaststellingen.

Dit verslag vermeldt inzonderheid dat elke uitrusting die geen voldoende veiligheidswaarborgen meer biedt, buiten dienst moet worden gesteld.

§ 3. De werkgever houdt het in § 2 vermelde verslag ter beschikking van de met het toezicht belaste ambtenaar.

Afdeling 3. – Wijzigings en slotbepalingen

Art. 28. In artikel 452.16 van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, goedgekeurd bij de besluiten van de Regent van 11 februari 1946 en 27 september 1947, vervangen bij het koninklijk besluit van 28 december 1976, worden de woorden « een veiligheidsgordel of -harnas, beantwoordend aan de voorschriften van artikel 158sexies ; de gordel wordt aan » vervangen door de woorden « een veiligheidsharnas beantwoordend aan de voorschriften van het koninklijk besluit van 31 december 1992 betreffende de persoonlijke beschermingsmiddelen; het harnas wordt aan ».

Art. 29. In artikel 453.15 van hetzelfde reglement, vervangen door het koninklijk besluit van 2 januari 1991, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid worden de woorden « een veiligheidsgordel of -harnas, dat beantwoordt aan de voorschriften van artikel 158sexies » vervangen door de woorden « een veiligheidsharnas beantwoordend aan de voorschriften van het koninklijk besluit van 31 december 1992 betreffende de persoonlijke beschermingsmiddelen »;

2° in het tweede lid worden de woorden « De veiligheidsgordel of het veiligheidsharnas wordt vastgehecht » vervangen door de woorden « Het veiligheidsharnas wordt vastgehecht » en worden de woorden « De gordel of het harnas » vervangen door de woorden « Het harnas ».

Art. 30. In artikel 462bis, eerste lid a) van hetzelfde reglement, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 30 december 1959, worden de woorden « zonder veiligheidsgordel » vervangen door de woorden « zonder veiligheidsharnas ».

Art. 31. In artikel 462ter, eerste lid, van hetzelfde reglement, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 30 december 1959, worden de woorden « een veiligheidsgordel » vervangen door de woorden « een veiligheidsharnas ».

Art. 32. Het koninklijk besluit van 7 augustus 1995 betreffende het gebruik van persoonlijke beschermingsmiddelen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 11 januari 1999 en 28 augustus 2002 wordt opgeheven.

Art. 33. De bepalingen van de artikelen 1 tot 27 van dit besluit en zijn bijlagen vormen titel VII, hoofdstuk II van de Codex over het welzijn op het werk met de volgende opschriften :

1° « Titel VII : Individuele uitrusting ».

2° « Hoofdstuk II : Persoonlijke beschermingsmiddelen »

Art. 34. Onze Minister van Werk is belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGE I

INDICATIEF SCHEMA VOOR DE INVENTARIS VAN DE GEVAREN MET HET OOG OP HET GEBRUIK VAN PERSOONLIJKE BESCHERMINGSMIDDELEN :

		RISICO'S																								
		FYSISCH										CHEMISCH					BIOLOGISCH									
		MECHANISCH						THERMISCH		ELECTRICITEIT	STRALING		LAWAAI	AEROSOLS			VLOEISTOFFEN		GASSEN, DAMPEN							
		Vallen van hoogte	Schokken, slagen, stoten, knellingen	Steek-, snij- en schaafwonden	Trillingen	Uitglijden, vallen (gelijkvloers)	Hitte, vuur	Koude			Niet-ioniserend	Ioniserend			Stof, vezels	Rook	Nevels	Onderdamping	Spatten, e.d.		Pathogene bacteriën	Pathogene virussen	Mycose veroorzaakte schimmels	Niet microbuele biologische antigenen		
Lichaamsdeel	Hoofd	Schedel																								
		Gehoor																								
		Ogen																								
		Ademhalingswegen																								
		Gelaat																								
		Gehele hoofd																								
	Bovenste ledematen	Hand																								
		Arm (of delen ervan)																								
	Onderste ledematen	Voet																								
		Been (of delen ervan)																								
	Diversen	Huid																								
		Romp / Buik																								
		Langs parenterale weg																								
Gehele lichaam																										

Gezien om te worden gevoegd bij Ons besluit van 13 juni 2005.

BIJLAGE II

LIJST VAN ACTIVITEITEN EN ARBEIDSOMSTANDIGHEDEN WAARVOOR HET TER BESCHIKKING STELLEN VAN P.B.M. NOODZAKELIJK IS.

1. Beschermkledij :

- a) de in riolen, kuilen, kelders, welputten, regenputten, kuipen, vergaarbakken of andere soortgelijke plaatsen tewerkgestelde werknemers wanneer zij in contact komen met vochtige of doorweekte wanden;
- b) de buiten tewerkgestelde en aan regen of uitzonderlijke koude blootgestelde werknemers;
- c) werknemers tewerkgesteld in koelkamers;
- d) werknemers tewerkgesteld aan werkzaamheden waarbij de blootstelling aan chemische en biologische agentia, die een risico voor de gezondheid kunnen bieden, technisch niet kan vermeden worden;
- e) werknemers die aan kankerverwekkende en mutagene agentia kunnen blootgesteld worden :
 - tijdens de werkzaamheden waarbij de blootstelling niet kan vermeden worden door preventieve maatregelen, zoals voorzien in de artikelen 5, 6, 8 en 9 van het koninklijk besluit van 2 december 1993 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan kankerverwekkende en mutagene agentia op het werk;
 - tijdens werkzaamheden, zoals onderhoudswerken, afbraakwerken, vernieuwingswerken, verbouwingswerken, waarvoor de blootstelling aan deze agentia kan voorzien worden, niettegenstaande de genomen organisatorische maatregelen of de collectieve preventiemaatregelen;
- f) werknemers tewerkgesteld aan het hanteren van hete massa's of werknemers die aanwezig zijn in de nabijheid daarvan of die werken in een warme omgeving (hitte van technologische oorsprong).

2. Beschermingshoofddekkel :

- a) werknemers die blootgesteld zijn aan uitwasemingen van stof van giftige, bijtende of prikkelende producten of aan de spatten van deze producten;
- b) werknemers tewerkgesteld aan het vervoer, op het hoofd of op de schouders, van vleeskwartieren, van afval of andere voor rotting vatbare producten voortkomend van het slachten van dieren, van balen niet ontsmette lompen of van dierlijke stoffen, zelfs droge, die besmettende kiemen kunnen inhouden (zakken met beenderen, horens, manen, ruwe wol, huiden, enz.);
- c) werknemers tewerkgesteld aan het vervoer, op het hoofd of op de schouders, van zakken of pakken met andere om het even welke producten of stoffen;
- d) werknemers tewerkgesteld in riolen, kuilen, kelders, welputten, regenputten, kuipen, vergaarbakken of andere soortgelijke plaatsen die bevuild zijn door ophopingen of afval van om het even welke stoffen of die door ongedierte geplaagd worden;
- e) de buiten tewerkgestelde en aan regen of uitzonderlijke temperaturen blootgestelde werknemers;
- f) werknemers tewerkgesteld in koelkamers;
- g) werknemers die blootgesteld zijn aan vallende stenen, materiaal, brokstukken of allerlei vallende voorwerpen, zoals in steengroeven, de bouw-, montage- of slopingswerken, scheepswerven, ijzergieterijen, staalfabrieken, moeten een beschermingshelm dragen;
- h) werknemers waarvan het haar kan worden gegrepen door in beweging zijnde machineonderdelen of mechanische toestellen;
- i) werknemers die aan kankerverwekkende en mutagene agentia kunnen blootgesteld worden :
 - tijdens de werkzaamheden waarbij de blootstelling niet kan vermeden worden door preventieve maatregelen, zoals voorzien in de artikelen 5, 6, 8 en 9 van het koninklijk besluit van 2 december 1993 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan kankerverwekkende en mutagene agentia op het werk;
 - tijdens werkzaamheden, zoals onderhoudswerken, afbraakwerken, vernieuwingswerken, verbouwingswerken, waarvoor de blootstelling aan deze agentia kan voorzien worden, niettegenstaande de genomen organisatorische maatregelen of de collectieve preventiemaatregelen;
- j) werknemers die het risico lopen zich te stoten tegen obstakels.

3. Beschermingsschort :

- a) werknemers die water, oplossingen, baden, deeg, oliën, vetten of andere vloeibare, vochtige, olieachtige of vette stoffen manipuleren, behandelen of gebruiken waardoor zij de voorkant van het lichaam kunnen nat maken of doorweken; werknemers die het risico lopen dat de voorkant van het lichaam wordt nat gemaakt of doorweekt door de projectie van voormelde stoffen;
- b) werknemers die gevaar lopen de voorkant van het lichaam te bevuilden door organische stoffen die kunnen rotten, zoals in de slachthuizen of slachterijen, broeiplaatsen, fabrieken van vlees- of visconserven, darmwasserijen en, over het algemeen, al de ondernemingen waar vlees, huiden, beenderen, horens en ander dierenafval worden bewerkt, behandeld of omgewerkt;
- c) werknemers die gevaar lopen de voorkant van het lichaam te bevuilden door voor verrotting vatbare of besmette stoffen of door vuilnis, zoals in de vilbeluiken, diensten voor lijkschouwing, biologische laboratoria, diensten voor reiniging der wegen, huisvuilophaaldiensten, diensten voor het ruimen van beer- of gierputten en andere bedrijven of werken die soortgelijke risico's voor bevuilding bieden;
- d) werknemers die blootgesteld zijn aan kwetsende projecties, aan projecties van gloeiende stoffen, aan het hanteren van hete massa's;
- e) werknemers die aan kankerverwekkende en mutagene agentia kunnen blootgesteld worden :
 - tijdens de werkzaamheden waarbij de blootstelling niet kan vermeden worden door preventieve maatregelen, zoals voorzien in de artikelen 5, 6, 8 en 9 van het koninklijk besluit van 2 december 1993 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan kankerverwekkende en mutagene agentia op het werk;
 - tijdens werkzaamheden, zoals onderhoudswerken, afbraakwerken, vernieuwingswerken, verbouwingswerken, waarvoor de blootstelling aan deze agentia kan voorzien worden, niettegenstaande de genomen organisatorische maatregelen of de collectieve preventiemaatregelen;
- f) werknemers tewerkgesteld aan werkzaamheden waarbij de blootstelling aan chemische en biologische agentia, die een risico voor de gezondheid kunnen bieden, technisch niet kan vermeden worden;
- g) werknemers tewerkgesteld aan de ontzanding van gietwerk of aan het afbijten van om het even welke voorwerpen door het bestralen met zand of met metaalkorrels of aan het gieten van gesmolten metaal;
- h) werknemers tewerkgesteld aan het uitbenen met messen.

4. Beschermingsschoeisel :

- a) werknemers tewerkgesteld in de riolen, kuilen, kelders, welputten, regenputten, kuipen, vergaarbakken, vijvers, waterlopen en alle andere soortgelijke plaatsen waar zich vloeistoffen of slijk bevinden;
- b) werknemers tewerkgesteld aan werken die aanleiding geven tot uitstorting of wegvloeiing van vloeistoffen en die door die vloeistoffen natte voeten kunnen krijgen, zoals in afwaskeukens en waterrijen;
- c) werknemers die hun voeten kunnen bevuilden met giftige, bijtende of prikkelende stoffen;
- d) werknemers die, in de ondernemingen, bedrijven en werken zoals deze voorzien onder punt 3, littera a, b en c hierboven, gevaar lopen hun voeten te bevuilden door organische stoffen die kunnen rotten of door vuilnis;
- e) werknemers tewerkgesteld in koelkamers;
- f) werknemers die gewoonlijk tewerkgesteld zijn aan de behandeling van zware stukken waarvan de val van aard is de voeten te kwetsen, dragen schoenen met toppen versterkt die voldoende weerstand bieden;
- g) werknemers tewerkgesteld aan het slopen van gebouwen, aan de bekisting en de ontkisting van betonwerken, de ijzervlechters, de bouwsmeden, alsook de andere werknemers tewerkgesteld op bouwplaatsen en gewoonlijk blootgesteld aan voetwonden door uitstekende spijkers of puntige voorwerpen, dragen schoenen met versterkte zolen;
- h) werknemers die blootgesteld zijn aan het risico voor uitglijden.

5. Beschermingshandschoenen of -wanten :

- a) werknemers die gevaar lopen dat hun handen in contact komen met giftige, bijtende of prikkelende stoffen;

- b) werknemers wier handen gevaar lopen in contact te komen met besmette dieren of krenge, afval van dieren of voor de consumptie ongeschikte dierlijke stoffen, zoals in de vilbeluiken en de biologische laboratoria;
- c) werknemers die tewerkgesteld zijn aan het behandelen van de lijken en van de stukken of stoffen die ervan afkomstig zijn;
- d) werknemers die tewerkgesteld zijn aan de behandeling of aan het schiften van vuil linnen of vuile kledingsstukken, van lompen en van oude niet ontsmette klederen, van voor het gebruik ongeschikte beenderen of van vuilnis;
- e) werknemers tewerkgesteld in de riolen en andere instellingen voor de afvoer van vuil water of afvalstoffen, aan de reiniging met de hand van de goten of van de vertakkingen of aan andere bewerkingen waarbij de handen in contact komen met bovenbedoeld water of afvalstoffen;
- f) werknemers die tewerkgesteld worden aan elk ander werk waarbij de handen in contact komen met stoffen die besmettende kiemen kunnen inhouden;
- g) werknemers tewerkgesteld in koelkamers;
- h) werknemers die tewerkgesteld zijn aan het las- of snijwerk van metalen met de elektrische lichtboog en alle bewerkingen waarbij lampen met elektrische lichtboog of andere bronnen van ultraviolette stralen worden gebruikt;
- i) werknemers tewerkgesteld aan werkzaamheden waarbij de blootstelling aan chemische en biologische agentia, die een risico voor de gezondheid kunnen bieden, technisch niet kan vermeden worden;
- j) werknemers die aan kankerverwekkende en mutagene agentia kunnen blootgesteld worden :
 - tijdens de werkzaamheden waarbij de blootstelling niet kan vermeden worden door preventieve maatregelen, zoals voorzien in de artikelen 5, 6, 8 en 9 van het koninklijk besluit van 2 december 1993 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan kankerverwekkende en mutagene agentia op het werk;
 - tijdens werkzaamheden, zoals onderhoudswerken, afbraakwerken, vernieuwingswerken, verbouwingen, waarvoor de blootstelling aan deze agentia kan voorzien worden, niettegenstaande de genomen organisatorische maatregelen of de collectieve preventiemaatregelen;
- k) werknemers tewerkgesteld aan het hanteren van hete massa's;
- l) werknemers die scherpe, snijdende, stekende, brandende of bijzonder ruwe voorwerpen of materialen moeten behandelen of werkzaamheden verrichten waarbij hun handen zijn blootgesteld aan kwetsende projecties of aan projecties van gloeiende stoffen;
- m) werknemers tewerkgesteld aan de ontzanding van gietwerk of aan het afbijten van om het even welke voorwerpen door het bestralen met zand of met metaalkorrels of aan het gieten van gesmolten metaal;
- n) werknemers tewerkgesteld aan het uitbenen met messen, dragen een drie- of vijfvingerige handschoen van gelaste metalen maliën of, op voorwaarde dat dezelfde mechanische weerstand gewaarborgd is, een dergelijke handschoen van een andere stof of een handschoen op enig andere wijze vervaardigd.

6. Beschermingsbril of aangezichtsscherm van geschikt type :

- a) werknemers wier ogen worden blootgesteld aan het contact met stoffen die een uitgesproken prikkelende werking uitoefenen op de ogen, zoals het stof van steenkoolpek en andere stofdeeltjes of dampen van bijtende stoffen;
- b) werknemers die tewerkgesteld zijn aan het las- of snijwerk van metalen met de brander of met de elektrische lichtboog;
- c) werknemers die tewerkgesteld zijn aan het onderzoek van intense lichtharden, zoals de binnenkant van ovens, of van stoffen die tot witte gloeihitte zijn gebracht, zoals staal en gesmolten glas;
- d) werknemers die tewerkgesteld zijn aan de bewerkingen waarbij infrarode stralen of stralingen die aanleiding geven tot een intense warmteverspreiding worden gebruikt;
- e) werknemers die tewerkgesteld zijn aan de bewerkingen waarbij lampen met elektrische lichtboog of andere bronnen van ultraviolette stralen worden gebruikt;
- f) werknemers die tewerkgesteld zijn aan het droog slijpen, het houwen met wegslingering van scherven, het bikken, het schoonhameren of aan andere bewerkingen die kunnen aanleiding geven tot het wegslingeren van kwetsende deeltjes, van weggesmolten metaal, van bijtende vloeistoffen, enz. die de ogen kunnen aantasten;
- g) werknemers die aan kankerverwekkende en mutagene agentia kunnen blootgesteld worden :

- tijdens de werkzaamheden waarbij de blootstelling niet kan vermeden worden door preventieve maatregelen, zoals voorzien in de artikelen 5, 6, 8 en 9 van het koninklijk besluit van 2 december 1993 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan kankerverwekkende en mutagene agentia op het werk;
- tijdens werkzaamheden, zoals onderhoudswerken, afbraakwerken, vernieuwingswerken, verbouwingswerken, waarvoor de blootstelling aan deze agentia kan voorzien worden, niettegenstaande de genomen organisatorische maatregelen of de collectieve preventiemaatregelen.

7. Ademhalingstoestellen :

- a) werknemers die het risico lopen op een vergiftiging of een aandoening van de ademhalingsorganen door de inhalatie van stof, gassen, dampen, rook of nevel;
- b) werknemers die aan kankerverwekkende en mutagene agentia kunnen blootgesteld worden :
 - tijdens de werkzaamheden waarbij de blootstelling niet kan vermeden worden door preventieve maatregelen zoals voorzien in de artikelen 5, 6, 8 en 9 van het koninklijk besluit van 2 december 1993 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan kankerverwekkende en mutagene agentia op het werk;
 - tijdens werkzaamheden, zoals onderhoudswerken, afbraakwerken, vernieuwingswerken, verbouwingswerken waarvoor de blootstelling aan deze agentia kan voorzien worden, niettegenstaande de genomen organisatorische maatregelen of de collectieve preventiemaatregelen;
- c) de ademhalingstoestellen, die bestemd zijn voor de aan onderstaande verrichtingen tewerkgestelde werknemers, moeten uitsluitend onafhankelijke ademhalingsbeschermende toestellen zijn :
 - 1) verrichtingen op om het even welke plaats waar men door middel van aangepaste meetmiddelen niet heeft kunnen aantonen dat de lucht er meer dan 19 % zuurstof (vol/vol) inhoudt;
 - 2) verrichtingen waarbij moet binnengegaan of verbleven worden in plaatsen bedoeld in artikel 53 van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming, of in verplaatsbare recipiënten, ondergrondse inkuipingen, reservoirs en tanks zoals bedoeld in de voorschriften van het koninklijk besluit van 13 maart 1998 betreffende de opslag van zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare, ontvlambare en brandbare vloeistoffen, en waarvoor men door middel van aangepaste meetapparatuur niet heeft kunnen aantonen dat de genomen maatregelen het blootstellen van de werknemers aan gevaarlijke stoffen teruggebracht heeft tot een niveau waarbij het risico op een vergiftiging of een aandoening van de ademhalingsorganen zeer gering is, of wanneer niet kan vastgesteld worden dat de blootstelling op geen enkel ogenblik de grenswaarde zal overschrijden. Deze eisen betreffen de stoffen die deze plaatsen hebben ingehouden, evenals de stoffen die zouden kunnen ontstaan door de uitgevoerde werkzaamheden in deze plaatsen.

8. Beenbeschermingsmiddelen :

- a) werknemers van wie de benen zijn blootgesteld aan kwetsende projecties of aan projecties van gloeiende stoffen;
- b) werknemers tewerkgesteld aan de ontzanding van gietwerk of aan het afbijten van om het even welke voorwerpen, door het bestralen met zand of met metaalkorrels of aan het gieten van gesmolten metaal;
- c) werknemers tewerkgesteld aan werkzaamheden met behulp van een kettingzaag, zoals het snoeien en vellen van bomen.

9. Bescherming van de voorarm :

- a) werknemers tewerkgesteld aan het uitbenen met messen, dragen een manchete aangepast aan het risico die de voorarm van de pols tot de elleboog bedekt;
- b) werknemers van wie de voorarmen zijn blootgesteld aan kwetsende projecties of aan projecties van gloeiende stoffen.

10. Bescherming tegen het vallen :

Werknemers die blootgesteld zijn aan een val van een hoogte van meer dan 2 meter moeten P.B.M. tegen vallen gebruiken wanneer de omstandigheden vermeld in artikel 5 van dit besluit het gebruik ervan verplichten.

[K.B. van 16 januari 2005, art. 37 (B.S. 15.02.2006) - **11. Beschermingsmiddelen voor het gehoor :**

De werknemers die blootgesteld worden aan lawaai beschikken over en gebruiken persoonlijke beschermingsmiddelen voor het gehoor overeenkomstig de bepalingen van artikel 21 en 29 van het koninklijk besluit van 16 januari 2006 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van lawaai op het werk.]

12. Bescherming tegen trillingen :

Indien technische middelen ontoereikend zijn of onafdoend zijn om overdreven trillingen te vermijden, stelt de werkgever P.B.M. ter beschikking van de werknemers.

13. Bescherming tegen radioactieve straling :

- in ondernemingen voor de bereiding en behandeling van natuurlijke of kunstmatige radioactieve stoffen of van alle producten die deze stoffen inhouden;
- in laboratoria voor proefnemingen of opsporingen en alle andere instellingen waar zich radioactieve stoffen bevinden;
- in ondernemingen voor het monteren van naalden, platen en andere toestellen die radioactieve stoffen inhouden;
- in ondernemingen voor lichtgevend schilderwerk op om het even welk voorwerp door middel van producten die radioactieve stoffen inhouden, moeten de werknemers de hierna volgende P.B.M., verstrekt door de werkgever, dragen.

13.1. Beschermkledij als zij werk verrichten waardoor zij in contact kunnen komen met radioactieve stoffen of met stof, gassen, dampen, rook, vloeistoffen, afval of om het even welke materie die deze stoffen bevatten.

13.2. Een beschermingshoofddekseel of een aangezichtsscherm van geschikt type, naargelang van het geval, indien zij blootgesteld zijn aan uitwasemingen van radioactieve stoffen, gassen, dampen of rook of aan spatten van vloeistoffen of andere stoffen die radioactieve bestanddelen inhouden.

13.3. Een beschermingsschort indien zij tewerkgesteld zijn :

- aan werk waarbij door radioactieve stoffen aangetast water, oplossingen of andere vloeibare of vochtige stoffen worden behandeld of gebruikt;
- aan het reinigen der lokalen waarin radioactieve stoffen of producten die deze stoffen inhouden worden ondergebracht, behandeld of gebruikt;
- aan het reinigen van de toestellen, recipiënten of voorwerpen die in contact zijn geweest met bovengenoemde stoffen of producten, of met door deze stoffen of door deze producten besmette zaken.

13.4. Beschermingsschoeisel indien zij bewerkingen verrichten waardoor zij blootgesteld zijn aan het oplopen van natte voeten door vloeistoffen, afvalwater of andere om het even welke stoffen die radioactieve bestanddelen inhouden.

13.5. Beschermingshandschoenen of -wanten indien zij :

- radioactieve stoffen of producten die deze stoffen inhouden moeten behandelen;
- om het even welke bewerkingen verrichten waardoor zij de kans lopen dat de handen in contact komen met voorwerpen, vloeistoffen of andere door deze stoffen of producten besmette stoffen.

13.6. Een beschermingsbril of een aangezichtsscherm van geschikt type indien zij bewerkingen verrichten waardoor de ogen aan de uitwerking van de uitstralingen zijn blootgesteld en voor zover in zulk geval het gebruiken van deze beschermingsmiddelen werkelijk nuttig is (bijvoorbeeld voortbrenging van bèta-stralingen of van zeer zwakke straling).

13.7. Een ademhalingstoestel indien zij radioactieve stoffen, gassen, dampen of rook moeten inademen.

14. Bescherming tegen uitwendige straling :

De werknemers die aan de uitwerking van röntgenstralen worden blootgesteld dragen beschermingsschorten en beschermingshandschoenen of -wanten :

1. in de studie-, opzoekings- of controlelaboratoria en om het even welke onderneming waar toestellen die röntgenstralen voortbrengen worden gebruikt;
2. bij bewerkingen voor medische, nijverheids- of handelsradioscopie of -radiografie;
3. bij het beproeven van röntgenbuizen.

15. Kleding met signaalfunctie :

deze kleding wordt gedragen door :

15.1. werknemers tewerkgesteld aan werkzaamheden op en langs de openbare weg waarbij het verkeer tijdens de duur van de werkzaamheden niet wordt verboden; dit geldt onder meer voor herstellingswerken, het onderhoud van bermen, onderhoudswerken, reiniging, schilderwerken, het aanbrengen, het controleren en het onderhouden van nutsvoorzieningen zoals leidingen voor gassen, water, telecommunicatie, elektriciteit, laden en lossen van vrachtwagens, enz.;

15.2. werknemers belast met het ophalen van vuilnis langs de openbare weg;

15.3. werknemers van brandweerdiensten, eerste hulpdiensten, diensten voor dringende verzorging en pechbestrijdingsdiensten en dit zo de omstandigheden en/of het tijdstip van de dag zorgen voor een onvoldoende zichtbaarheid van deze werknemers;

15.4. werknemers die krachtens een andere reglementering signalisatiekleding moeten dragen.

16. Dermatologische producten :

onverminderd de toepassing van de bepalingen van dit besluit, kunnen aan de werknemers bijkomend dermatologische producten worden ter beschikking gesteld.

1. Neuszalf kan bijkomend gebruikt worden door :
 - a) werknemers die blootgesteld zijn aan inademing van alkalische chromaten of bichromaten of van chroomzuur en daardoor verzweringen of doorboringen van het neusbeschoot kunnen oplopen;
 - b) werknemers die neusletsels van dezelfde aard zouden opgedaan hebben ten gevolge van de inademing van andere bijtende of prikkelende stoffen.
2. Dermatologische bereidingen bestemd voor de bescherming van de huid van blote lichaamsdelen kunnen bijkomend gebruikt worden door :
 - a) werknemers die blootgesteld zijn aan de prikkelende inwerking van het stof van pek;
 - b) werknemers die blootgesteld zijn aan uitwasemingen van stof of van dampen die een soortgelijke prikkelende inwerking op de huid uitoefenen.

Gezien om te worden gevoegd bij Ons besluit van 13 juni 2005.

MINISTERIËLE OMZENDBRIEF VAN 2 OKTOBER 2007 BETREFFENDE DE MARKERING VAN BRANDWEERHELMEN. (B.S. 31.10.2007)

Mevrouw de Gouverneur, Mijnheer de Gouverneur,

Deze omzendbrief is bestemd voor de overheden die over een brandweerkorps beschikken.

Gegeven de opdrachten die de brandweer uitoefent, is het essentieel dat haar personeel snel herkenbaar is in alle omstandigheden. Om de uniformiteit te verzekeren van de markeringen die gebruikt worden door de verschillende brandweerkorpsen van het land, heeft mijn administratie technische normen ontwikkeld met betrekking tot de markering van brandweerhelmen.

1. Algemeen.

De kleur van de helmen van het brandweerpersoneel is wit. De brandweerkorpsen die dit wensen, kunnen bij de bestelling kiezen voor een helm geschilderd in fosforescerend geel. Deze verf, na de lichtgevende energie voortkomende van het daglicht of van een artificiële lichtbron geaccumuleerd te hebben, wordt lichtgevend in een volslagen duisternis.

Onder het begrip "markering" wordt begrepen: het kenteken van de graad, de naam van de drager en het kenteken van de brandweerlieden-ambulanciers, verpleegkundigen of artsen.

Het gebruikte materiaal voor de markering en het aanbrengen van het materiaal op de helm moeten overeenstemmen met de voorschriften van de leverancier van de helm.

Enkel de helmmarkering beschreven in deze omzendbrief, is toegestaan.

2. Het kenteken van de graad.

2.1. Het kenteken van de graad bestaat uit een of twee cirkelvormige banden, eventueel aan te vullen door een verticale band, waarvan kleur en breedte verschillen en in overeenstemming met de hierna volgende aanduidingen:

- brandweerman: de helm draagt geen markering.

- korporaal: 1 cirkelvormige zwarte band van 10 mm breedte.

- sergeant, eerste sergeant en sergeant-majoor: 2 cirkelvormige zwarte banden van elk 10 mm breed.

- adjudant en opperadjudant: 1 cirkelvormige zwarte band van 20 mm breed.

- onderluitenant en luitenant: 1 cirkelvormige vermiljoen rode band van 10 mm breed.

- kapitein en kapitein-commandant: 2 cirkelvormige vermiljoen rode banden van elk 10 mm breed.

- majoor en luitenant-kolonel: cirkelvormige vermiljoen rode band van 20 mm breed.

- de officier-dienstchef, welke zijn graad ook is: een verticale vermijoen rode band van 15 mm breed vooraan en in het midden gaande tot de helmkam, met daarenboven het kenteken van de graad.

2.2 De cirkelvormige banden worden op een afstand tussen 10 en 100 mm van het onderste gedeelte van de helmschaal aangebracht. Indien er 2 banden zijn, dienen ze geplaatst te worden op een tussenafstand van 10 tot 25 mm.

3. De naam van de drager.

Het aanbrengen van de naam van de drager is facultatief. Indien de naam vermeld wordt, moet hij in overeenstemming zijn met de volgende aanduidingen:

- hij wordt aangebracht achteraan aan de onderkant;
- de lettertekens hebben een maximale hoogte van 20 mm en ze zijn zwart.

4. De herkenning van de brandweerlieden-ambulanciers, verpleegkundigen en artsen.

De herkenning van de brandweerlieden-ambulanciers, verpleegkundigen en artsen bestaat uit het aanbrengen van het hieronder weergegeven symbool «Star of Life».

Het aanbrengen van dit symbool is facultatief, maar indien het aanwezig is, moet het in overeenstemming zijn met de volgende aanduidingen:

- het symbool wordt aan elke kant van de helm ter hoogte van de slapen geplaatst;
- het heeft een maximale diameter van 30 mm;
- het is blauw voor de ambulanciers, groen voor de verpleegkundigen en rood voor de artsen.

5. Slotbepalingen.

De omzendbrief van 28 juni 1974 betreffende de interventiekledij voor het personeel van de brandweerdiensten wordt opgeheven.

Deze omzendbrief treedt in werking op de dag van de ondertekening.

De brandweerkorpsen beschikken over een termijn van vijf jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van deze omzendbrief om de vermeldingen op de helmen in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze omzendbrief.

Gelieve deze omzendbrief te verspreiden aan de betrokken overheden.